

Π/φος ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ	Δ/φος	Ημερομηνία 26/7/2011	Όνομα αρχείου DAAP0726.DM1
-------------------------------	-------	--------------------------------	--------------------------------------

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΓ΄ - ΣΥΝΟΔΟΣ Β΄

ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

(Άρθρο 40 παρ. 5 Κ.Τ.Β.)

Στην Αθήνα σήμερα, 26ο Ιουλίου 2011, ημέρα Τρίτη και ώρα 17.15΄, συνεδρίασε στην Αίθουσα Γερουσίας του Μεγάρου της Βουλής, η Διαρκής Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, υπό την προεδρία της Προέδρου αυτής, κυρίας Χρύσας Αράπογλου, με θέμα ημερήσιας διάταξης την επεξεργασία και εξέταση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων «Δομή, λειτουργία, διασφάλιση της ποιότητας των σπουδών και διεθνοποίηση των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων».

Η Πρόεδρος της Επιτροπής, αφού διαπίστωσε την ύπαρξη απαρτίας, κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης και έκανε την α΄ ανάγνωση του καταλόγου των μελών της Επιτροπής. Παρόντες ήταν οι Βουλευτές κ.κ.:

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η πρώτη συνεδρίαση της συζήτησης επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων «Δομή, λειτουργία, διασφάλιση της ποιότητας των σπουδών και διεθνοποίηση των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων».

Πριν ξεκινήσουμε θα ήθελα να εκφράσω - πιστεύοντας ότι εκφράζω ολόκληρη την Επιτροπή - τη βαθιά θλίψη για την απώλεια του Μιχάλη Κακογιάννη, ενός Έλληνα δημιουργού, ενός δημιουργού του ελληνισμού, που απέδειξε ότι η τέχνη, όταν είναι τέχνη,

Π/φος ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ	Δ/φος	Ημερομηνία 26/7/2011	Όνομα αρχείου DAAP0726.DM1
-------------------------------	-------	--------------------------------	--------------------------------------

μπορεί να αλλάξει την εικόνα της χώρας, ο πολιτισμός μπορεί να είναι και ανάπτυξη και τουρισμός και οικονομία και διαχρονικό αίσθημα αλληλεγγύης, γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι τουλάχιστον μια ταινία, παραφράζοντας τον Ελύτη, θα έλεγα ότι έστειλε στην αφλογιστία όλες τις πολιτικές περί των τουρισμών, με μια ταινία, η Ελλάδα έγινε για δεκαετίες ολόκληρες μόδα, με ό,τι αυτό σημαίνει, εννοώντας τόπος αγαπημένος για ολόκληρο τον κόσμο.

Επίσης, θα ήθελα να δηλώσω μέσα από την ψυχή μου ότι αισθάνομαι μεγάλη τιμή και ευθύνη που προεδρεύω της συζήτησης ενός νόμου, που έρχεται μετά από τρεις περίπου δεκαετίες συνολικής επαναρρύθμισης όλων των θεμάτων που αφορούν στην ανώτατη παιδεία - και δεν θέλω με τίποτα να υποβαθμίσω και να κρίνω τα ενδιάμεσα νομοθετήματα, απλώς είναι φανερό πως με την παρούσα συζήτηση, με το παρόν σχέδιο νόμου, έχουμε όλοι μαζί την ευθύνη να βάλουμε τις βάσεις για την παιδεία και την έρευνα του μέλλοντος της χώρας.

Θα παρακαλούσα, λοιπόν, να ξεκινήσουμε τη συζήτηση, πριν μπούμε, όμως, στις εισηγήσεις, θα ήθελα να συμφωνήσουμε για τη δεύτερη συνεδρίαση, που προτείνω να είναι αύριο στις 12.00' με ακρόαση φορέων. Επίσης, να συμφωνήσουμε και για τον κατάλογο των φορέων που θα κληθούν. Πρόκειται για ένα σημαντικό νομοσχέδιο, υπάρχουν πολλοί ενδιαφερόμενοι και θα παρακαλούσα τους Εισηγητές να κάνουν τις προτάσεις τους, για να ολοκληρωθεί η κλήση των φορέων. Η τρίτη συνεδρίαση θα γίνει αύριο το απόγευμα στις 16.30'.

Το λόγο έχει ο κ. Τόλκας.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΛΚΑΣ (Εισηγητής της Πλειοψηφίας): Κυρία Πρόεδρε, εμείς προτείνουμε τους εξής φορείς: την ΠΟΣΔΕΠ, την ΟΣΕΠ ΤΕΙ, την Ένωση Ελλήνων Ερευνητών, το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας, την ΟΚΕ, την Σύνοδο Πρυτάνεων και το ΕΣΥΠ.

Π/φος ΛΙΑΤΗ	Δ/φος ΛΙΑΤΗ	Ημερομηνία 26.07.2011	Όνομα αρχείου DBAP0726.ML1
-----------------------	-----------------------	---------------------------------	--------------------------------------

ΑΡΗΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Εισηγητής της Μειοψηφίας): Εμείς θα προσθέταμε τους προέδρους των Τ.Ε.Ι. και είναι αυτονόητο ότι, εάν η ΕΦΕΕ καταφέρει να συνεννοηθεί, θα θέλαμε τους εκπροσώπους των φοιτητών. Είναι παραπάνω από ευπρόσδεκτοι, μιας και το σχέδιο νόμου αφορά το σύνολο της κοινότητας, στην προκειμένη περίπτωση και των φοιτητών. Επίσης θα θέλαμε να κληθεί και η ΑΔΗΠ.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ(Πρόεδρος της Επιτροπής): Τον λόγο έχει ο κ. Ζιώγας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ(Ειδικός Αγορητής του ΚΚΕ): θα θέλαμε να κληθεί η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Ειδικού και Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού Α.Ε.Ι..

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ(Πρόεδρος της Επιτροπής): Τον λόγο έχει ο κ. Γεωργιάδης.

ΑΔΩΝΗΣ-ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ(Ειδικός Αγορητής του ΛΑΟΣ): Νομίζω ότι έχω καλυφθεί, αν και με τους φοιτητές δεν θα βγάλουμε άκρη. Δεν υπάρχει περίπτωση να βρούμε ποιούς φοιτητές θα καλέσουμε.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ(Πρόεδρος της Επιτροπής): Τον λόγο έχει ο κ. Κουράκης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ(Ειδικός Αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ): Θεωρώ ότι πρέπει να είναι όλοι οι φορείς της πανεπιστημιακής κοινότητας και όσοι εργάζονται στο πανεπιστήμιο. Γενικώς πρέπει να είναι καθηγητές, οι φοιτητές και οι εργαζόμενοι. Δεν μπορούμε να προχωρήσουμε χωρίς τη γνώμη των φοιτητών. Εφόσον αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει ΕΦΕΕ και εφόσον έρχεται το νομοσχέδιο εσπευσμένα, οι φοιτητές αγνοούνται σε πάρα πολλά σημεία, θα μπορούσαν να κληθούν οι πέντε φοιτητικές παρατάξεις που εκπροσωπούνται σε όλα τα ελληνικά πανεπιστήμια, η παράταξη που πρόσκειται στη Ν.Δ., η παράταξη που πρόσκειται στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., στο Κ.Κ.Ε., στον ΣΥΡΙΖΑ και συσπειρώσεις ΕΑΚ. Αλλιώς θεωρώ ότι είναι μεγάλο ατόπημα, αν δεν γίνει.

Επίσης πρέπει να κληθούν η ΠΟΣΔΕΠ των Τ.Ε.Ι., οι ερευνητές, η σύνοδος των πρυτάνεων και όπως ήδη ακούστηκε η ομοσπονδία συλλόγων επιστημονικού εργαστηριακού και διδακτικού προσωπικού. Επίσης θα πρέπει να κληθεί ο Πανελλήνιος Σύλλογος Διδακτόρων των Α.Ε.Ι., ο οποίος κατά έναν περιέργο τρόπο αγνοείται στο νομοσχέδιο. Θα ήταν πολύ χρήσιμη η τοποθέτηση των πρυτάνεων των συγκλήτων των τριών μεγαλύτερων πανεπιστημίων της χώρας μας, του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου και του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Με αυτούς δεν υπάρχει αλληλοεπικάλυψη με την ΠΟΣΔΕΠ.

Π/φος ΛΙΑΤΗ	Δ/φος ΛΙΑΤΗ	Ημερομηνία 26.07.2011	Όνομα αρχείου DBAP0726.ML1
-----------------------	-----------------------	---------------------------------	--------------------------------------

Έχουν συγκληθεί 17 Σύγκλητοι, έχουν ακουστεί πολύ σημαντικά πράγματα, επομένως η παρουσία τους εδώ θα εμπλουτίσει τον διάλογο. Παρόλα αυτά, η παρουσία των φοιτητών είναι εκ των ων ουκ άνευ.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Έχουν αποσταλεί σε εμένα και θα ενημερωθείτε και εσείς και άλλες κατηγορίες εργαζομένων που προσωπικά πιστεύω ότι πρέπει να τις ακούσουμε, παρότι κάνουμε παρέκκλιση του ΚτΒ που λέει μέχρι έξι φορές, καθώς και οι διοικητικοί υπάλληλοι και η Ομοσπονδία Εκτάκτων ΤΕΙ. Αισθάνομαι ότι, αφού θα ανοίξουμε όλα τα θέματα της ανώτατης παιδείας, πρέπει να τους ακούσουμε όλους.

Τον λόγο έχει ο κ. Ταλιαδούρος.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	26.7.2011	DCAP0726.XT1

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ: Επίσης, έχουν ζητήσει με έγγραφό σε εσάς, να έλθουν εδώ για ακρόαση οι εκπρόσωποι των πτυχιούχων τεχνολογικής εκπαίδευσης στο Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Έτσι, όμως, ανοίγουμε το εξής θέμα, ότι ύστερα θα ζητήσουν όλοι. Οι εκπρόσωποι των μηχανολόγων των Τ.Ε.Ι. ήρθαν και σε εμένα, αλλά ύστερα θα πρέπει να τους φωνάξουμε όλους. Δεν μπορεί κανείς να ανοίγει το θέμα, να μιλάει με το ΤΕΕ, με το ΓΕΩΤΕΕ, να μη μιλάει με τους δικηγορικούς συλλόγους και μετά δεν έχει τελειωμό αυτό. Επειδή βλέπω ότι υπάρχει μια ομοφωνία ως προς τις προτάσεις, ας κρατήσουμε να κληθούν όλοι για αύριο στις 12 το μεσημέρι. Με τους φοιτητές υπάρχει ένα θέμα. Δεν ξέρω τι λύση μπορούμε να βρούμε. Θα γίνει μια προσπάθεια της Βουλής, έστω και τύποις, η ΕΦΕΕ αν λειτουργεί να εκπροσωπηθεί κατ' ουσία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Ειδικός Αγορητής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.): Δεν μπορεί η ΕΦΕΕ, αλλά μπορεί η παράταξη της Ν.Δ. να αναλάβει να ενημερώσει.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Ειδικός Αγορητής του ΛΑ.Ο.Σ.): Τι συζητάμε τώρα εδώ, να φέρουμε 15 παρατάξεις εδώ μέσα, να φέρουμε εμείς τη δική μας και εσείς τη δική σας και οι άλλοι τη δική τους; Είτε θα κάνουν όλοι μαζί την ΕΦΕΕ για να έχουν να πουν κάτι ή δε έρθουν. Τι συζήτηση είναι αυτή που κάνουμε τώρα; Έχει καλέσει η Βουλή, κυρία Πρόεδρε, πουθενά, σε οποιαδήποτε συζήτηση κάποιον πλην του συλλογικού τους οργάνου, για να καλούμε τον καθένα ξεχωριστά; Αν δεν είναι ικανοί να έχουν συλλογική έκφραση, ας μην έρθουν. Εμείς θα λύσουμε τα προβλήματά τους; Με συγχωρείτε, κυρία Πρόεδρε και που το συζητάτε είναι αδιανόητο.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θα γίνει μια προσπάθεια τέτοιου τύπου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ (Ειδικός Αγορητής του Κ.Κ.Ε.): Το γιατί δεν υπάρχουν συλλογικά εκλεγμένα όργανα είναι γνωστό εδώ και δεκαετίες.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	26.7.2011	DCAP0726.XT1

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Ειδικός Αγορητής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.): Το πρόβλημα συγκρότησης της ΕΦΕΕ έχει απασχολήσει τους φοιτητές και ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι δεν έχουν καταλήξει. Αν θεωρούμε ότι σήμερα το απόγευμα το πρόβλημα αυτό θα λυθεί, νομίζω ότι υπεκφεύγουμε και παρακάμπτουμε το ζήτημα. Αυτό που λέω εγώ είναι απολύτως ρεαλιστικό. Είχαν εκλογές οι παρατάξεις, κατέβηκαν με προγράμματα, πήγαν πολιτικοί και μίλησαν για τα ζητήματα της παιδείας, υπάρχει μια ολόκληρη εμπειρία και κάθε παράταξη μπορεί να καταθέσει τις προτάσεις και τις απόψεις που έχει και, βεβαίως, τα κόμματα μπορούν να συνεννοηθούν, ώστε να έρθει ένας φοιτητής ή μια φοιτήτρια και να αναπτύξει, μέσα σε λίγα λεπτά, τις απόψεις τους.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κύριε Κουράκη, εγώ καταλαβαίνω τις διαφορετικές προσεγγίσεις, αλλά δεν είναι δυνατόν τα κόμματα να καθοδηγούν και να ποδηγετούν τις νεολαίες και τις παρατάξεις. Αυτό δεν το προσεγγίζω έτσι και δε μου αρέσει να λέω ότι εσείς θα καλέσετε τους δικούς σας και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τους δικούς του και κάποιος άλλος τους δικούς του. Καταλαβαίνω το πρόβλημα, αλλά δεν μπορούμε να το λύσουμε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Ειδικός Αγορητής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.): Μόνο το σύνδεσμο μπορεί να κάνει, όχι βέβαια να πει εκείνο.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ναι, αλλά , έστω και τώρα, έστω και με την πρόσκληση της Βουλής, αν μπορούν, λοιπόν, οι υπάρχουσες παρατάξεις, εκφρασμένες συγκεκριμένα, να αποστείλουν κάποιον εκπρόσωπο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, αν τυχόν κάνουμε ένα νομοσχέδιο για τους φοιτητές χωρίς τους φοιτητές, θα είμαστε άξιοι, πραγματικά. Ας βρούμε λύση. Δεν μπορούμε να μιλάμε για το μέλλον των φοιτητών χωρίς να έχουν άποψη οι φοιτητές.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	26.7.2011	DCAP0726.XT1

ΣΠΥΡΙΔΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Ειδικός Αγορητής του ΛΑ.Ο.Σ.):
Επειδή δεν ήμουν εγώ στη Βουλή, όταν έγινε ο «νόμος Γιαννάκου», ποιος προσκλήθηκε στην αρμόδια Επιτροπή Μορφωτικών;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός ήθελε να ψηφίζουν από τα 16. Άρα, λοιπόν, είναι νοήμονες, έχουν απόψεις και ας ακούσουμε τις απόψεις. Εμείς έχουμε τις απόψεις των φοιτητών της Ν.Δ. για το τι πρότειναν για το πανεπιστήμιο. Δεν καταλαβαίνω για ποιον λόγο να μην μπουν. Δε θα φέρνουμε εδώ αυτούς που είναι αναρχικοί. Θα φέρουμε τους ανθρώπους οι οποίοι θα πουν από τις απόψεις τους ως φοιτητές.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Ασπραδάκης.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΑΣΠΡΑΔΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να συμπληρώσω στην πρόταση του κ. Ταλιαδούρου, ότι υπάρχει εκλεγμένος εκπρόσωπος όλων των σχολών όλων των ειδικοτήτων από πτυχιούχους Τ.Ε.Ι., οι οποίοι έχουν στείλει και στο προεδρείο, ενδεχομένως, προτάσεις. Υποστηρίζουν ότι θίγονται αρκετά από το νομοσχέδιο και θα ήθελαν να αναπτύξουν τις θέσεις τους. Είναι ένας εκλεγμένος εκπρόσωπος για όλες τις σχολές, για όλες τις ειδικότητες.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Συμφωνείτε να έρθει; Φοβάμαι ότι θα ανοίξουμε ένα θέμα. Κύριε Ασπραδάκη, γνωρίζω το αίτημα και μάλιστα τους είπα να αποστείλουν το υπόμνημα, να διανεμηθεί σε όλους τους Βουλευτές, για να γνωρίζουμε το θέμα το οποίο θέτουν, αλλά αν κάνουμε ακρόαση με εκπροσώπους, δηλαδή αν βάλουμε το θέμα των επαγγελματικών δικαιωμάτων, δε θα τελειώσουμε. Πώς θα γίνει με τους φοιτητές;

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ	ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ	26.07.2011	DDAP0726.ES1

(Συνέχεια ομιλίας, κυρίας Χρύσας Αράπογλου, Προέδρου της Επιτροπής)

Θέλω να σας πω ότι δεν αισθάνομαι καλά να κάνουμε συζήτηση για τα πανεπιστήμια, χωρίς τους φοιτητές.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: (Ομιλεί εκτός μικροφώνου)

ΟΛΓΑ ΡΕΝΤΑΡΗ – ΤΕΝΤΕ: Τόσο καιρό, οι φοιτητές συμμετείχαν σε όλα επί τριάντα χρόνια. Ποια ήταν η διαφορά;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Νομίζω, ότι συζητούμε περί όνου σκιάς. Ουδέποτε και σε καμία Επιτροπή της Βουλής, μέχρι σήμερα, δεν έχουν προσκληθεί συνδικαλιστικοί φορείς με την έννοια των κομμάτων. Οπότε προσκαλούμε ανθρώπους, προσκαλούμε ανθρώπους θεσμικά. Αυτό που λέει ο κ. Κουράκης, απορώ, πώς Αντιπρόεδρος Κοινοβουλίου μπορεί να δέχεται να λέει αυτό το πράγμα μέσα στην Επιτροπή, να καλούμε τα κόμματα ξεχωριστά. Τα κόμματα εδώ, εκπροσωπούνται από εμάς. Εμείς εκπροσωπούμε τα κόμματα. Εάν οι φοιτητές, λοιπόν, μπορούν μέχρι αύριο, να συμφωνήσουν ποιον θα στείλουν, καλώς να ορίσει. Εάν δεν μπορέσουν, κ. Κουράκη, η απάντηση είναι, ότι είναι άξιοι της μοίρας τους.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Ρενταρή.

ΟΛΓΑ ΡΕΝΤΑΡΗ – ΤΕΝΤΕ: Με έχει καλύψει, περίπου, ο κ. Γεωργιάδης. Αφού δεν υπάρχει θεσμική κάλυψη, πιστεύω, ότι δεν μπορούν να κληθούν, γιατί, εδώ, στη Βουλή, καλούμε θεσμικούς παράγοντες. Έπειτα, επί τριάντα χρόνια, οι φοιτητές κατά 40% συμμετείχαν σε όλες τις διαδικασίες της πανεπιστημιακής κοινότητας. Εγώ δεν είδα να διορθώνεται τίποτα με τη συμμετοχή τους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, δεν θα έχουμε φοιτητές τώρα, επειδή, επί τριάντα χρόνια το 40% δεν διόρθωσε τίποτα. Θα κάνουμε πανεπιστήμια χωρίς φοιτητές; Τι σημασία έχει εάν το 40% μέχρι τώρα έχει διορθώσει;

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Ψαριανός.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, νομίζω, όπως και ο κοινός νους θα πίστευε, εφόσον η ΕΦΕΕ δεν μπορεί να εκπροσωπεί τους φοιτητές θεσμικά, εφόσον οι φοιτητές δεν μπορούν να συνεννοηθούν μεταξύ τους και να εκφράζονται από ένα όργανο θεσμικά, όπως είναι η ιστορική ΕΦΕΕ, εφόσον δεν μπορούν να συνεννοηθούν μεταξύ τους

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ	ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ	26.07.2011	DDAP0726.ES1

ούτε στην ίδια σχολή στην οποία κατεβαίνουν 10 ή 15 παρατάξεις, εμείς δεν μπορούμε να καλέσουμε 25 ή 15 ή 12 παρατάξεις εδώ, που κατεβαίνουν στα πανεπιστήμια ή σε επιμέρους σχολές. Θα έπρεπε να καλέσουμε την ΕΦΕΕ, εάν ήταν θεσμικά συγκροτημένη. Αντικειμενικά, εφόσον δεν υπάρχει ΕΦΕΕ, δεν μπορούν να εκπροσωπηθούν οι φοιτητές από τις παρατάξεις. Οι παρατάξεις εκπροσωπούνται από τα κόμματα, στα οποία λογοδοτούν ως μη όφειλαν, μάλιστα.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Ζούνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ (ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ: Επειδή, πολλοί εδώ μέσα είναι εμπειρότεροι και, επειδή, κανένας μας δεν τίθεται απέναντι στο να μιλήσουν οι φοιτητές, δεν νομίζω ότι κανείς εδώ μέσα δεν θα ήθελε να έρθουν φοιτητές, εγώ ρωτάω, απλώς, σύμφωνα με τον κανονισμό, είναι θέμα εάν θέλουμε ή όχι να ακουστούν - γιατί όλοι θέλουμε – ή μας δεσμεύει κάτι, νομικά, κανονιστικά; Γιατί το θέμα έχει τεθεί ως προς το ότι οι μισοί θέλουν και άλλοι δεν θέλουν. Είναι κάτι που να δεσμεύει θεσμικά; Πρέπει, λοιπόν, να καλούμε θεσμικό φορέα.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Δεν είναι σίγουρο ότι όλοι μέσα στην αίθουσα το θέλουν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ (ΠΕΜΗ) ΖΟΥΝΗ: Για να μην μπορούμε, λοιπόν, στη συζήτηση ποιοι το θέλουν και ποιοι δεν το θέλουν, η οποία είναι άκομψη – θεωρώ, ότι όλοι το θέλουμε – απλώς, ρωτάω, επειδή είστε πιο έμπειροι εδώ, εάν αυτό γίνεται θεσμικά. Θα ήθελα αυτό να το λύσουμε επίσημα.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Δεν μπορούμε να το λύσουμε επίσημα. Η Βουλή μπορεί να καλέσει όποιον θέλει και έχουμε κάνει, ήδη, παρεκκλίσεις, λόγω της σοβαρότητας του θέματος. Το θέμα είναι, εάν καλέσουμε όλες τις παρατάξεις, ποιες είναι όλες οι παρατάξεις;

Το λόγο έχει ο κ. Τόλκας.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΛΚΑΣ (Εισηγητής της Πλειοψηφίας): Καταρχήν, μακάρι να υπήρχε τρίτοβάθμια φοιτητική εκπροσώπηση, ακόμη και σε επίπεδο ΕΦΕΕ, πράγμα, το οποίο σήμερα δεν υπάρχει και δεν είναι συγκροτημένη η ΕΦΕΕ. Δεύτερον, η ΕΦΕΕ δεν είναι κάποιο θεσμικό όργανο, πέραν από ένα αναγνωρισμένο σωματείο. Ενωώ ότι δεν αναγνωρίζεται ούτε με το ν.1268/82, όπως υπάρχει μέχρι σήμερα για τα πανεπιστήμια.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ	ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ	26.07.2011	DDAP0726.ES1

Επιπλέον, όμως, με όλους τους φοιτητές και μέχρι σήμερα, έχει υπάρξει ένας διευρυμένος διάλογος με πάρα πολλούς τρόπους που προσπαθήσαμε να βρούμε και προσπάθησε το Υπουργείο να βρει και να συμμετέχουν και με όλα τα μέσα που μέχρι σήμερα υπήρξαν. Είναι και το διαδίκτυο, οι πολλές πρωτοβουλίες και οι συναντήσεις με τους φοιτητές που έγιναν όλο αυτό το διάστημα ενός έτους. Επιπλέον, καμία φοιτητική παράταξη δεν έχει στείλει μέχρι σήμερα κάποιο αίτημα, για να έρθει να καταθέσει τις απόψεις της. Από κει και πέρα, για όσους θεωρούν τις φοιτητικές παρατάξεις ότι εκφράζουν κάποιο κόμμα μέσα στο πανεπιστήμιο, θεωρώ, κάλλιστα, ότι μπορούν αυτές να εκφραστούν από τα κόμματα, έτσι, όπως εκφράζονται και στη Βουλή.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Πάντως, θέλω σε αυτό που είπε ο κ. Τόλκας, να το υπογραμμίσω και εγώ, αυτά όλα είναι ό,τι έχει αποσταλεί στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Η ΠΑΣΠ Ηρακλείου Κρήτης έχει στείλει, ούτε καν η ΠΑΣΠ εν συνόλω. Δεν υπάρχουν από άλλες παρατάξεις σε εμάς τουλάχιστον.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: (Ομιλεί εκτός μικροφώνου).

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, πριν έλθει το νομοσχέδιο η ΔΑΠ έχει κάνει προτάσεις για το πανεπιστήμιο.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Γιαννακά.

ΣΟΦΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑ: Κυρία Πρόεδρε, για να μην διαχωριστεί αυτή η Επιτροπή που συμβαίνει σήμερα σε φίλους και σε λιγότερο φίλους των φοιτητών, πιστεύω ότι είναι μια άκαρπη συζήτηση που δεν βοηθάει, διότι, όλοι είμαστε φίλοι όλων, των φοιτητών, των καθηγητών, των θεσμικών παραγόντων και άλλων. Εκτιμώ ότι αυτός ο γόρδιος δεσμός θα λυθεί, εάν λάβει το λόγο ο Εισηγητής της Ν.Δ.. Δεν θέλω να πω ότι, επειδή, η παράταξη που πρόσκειται στη Ν.Δ., ίσως, είναι η πρώτη στα πανεπιστήμια, άλλα, αφού μίλησε ο Εισηγητής του κυβερνώντος κόμματος, εάν μιλήσει και ο κ. Σπηλιωτόπουλος, από τη σύζευξη αυτών των δύο απόψεων θα καταλήξουμε σε ένα συμπέρασμα και θα τελειώσει η συζήτηση εδώ. Μια πρόταση κάνω.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Σπηλιωτόπουλος.

ΑΡΗΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Εισηγητής της Μειοψηφίας): Εμείς, προφανώς, θέλουμε - το είπα εξαρχής - τους φοιτητές. Άλλωστε, από εμάς ξεκίνησε πρώτα η

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ	ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ	26.07.2011	DDAP0726.ES1

πρόσκληση αυτή με αναγκαία, βεβαίως, και ικανή προϋπόθεση να υπάρχει ένα αντικειμενικό μέτρο που να διασφαλίζει την επί ίσοις όροις εκπροσώπηση των αιρετών οργάνων των φοιτητών. Διότι, το να πάρουμε τη λογική των κομματικών φοιτητικών παρατάξεων, εκεί, φοβούμαι ότι δεν υπάρχει κάποιο μέτρο για το ποιος θα εγκρίνουμε, όσον αφορά την συμμετοχή τους και ποιος θα αποκλείσουμε. Εάν δεν αποκλείσουμε κανένα, αντιλαμβάνεστε ότι μιλάμε για δεκάδες σχήματα που λειτουργούν πανελλαδικά, το οποίο είναι εξαιρετικά δύσκολο και για την Επιτροπή να κάνει δουλειά στα πλαίσια μιας μόνης ακρόασης των φορέων, μια τέτοια πολυπρόσωπη και μαζική συμμετοχή. Βεβαίως, είναι εξαιρετικά και αντικειμενικά δύσκολο, διότι η ώρα είναι προκεχωρημένη, οπότε, πώς θα ειδοποιηθούν δεκάδες οργανώσεις που λειτουργούν πανελλαδικά; Αισθάνομαι, λοιπόν, και νομίζω ότι εκφράζω την αίθουσα, ότι πρέπει να πούμε ότι, βεβαίως, η Επιτροπή θέλει και καλεί τους φοιτητές, να εκπροσωπηθούν στην αυριανή ακρόαση των φορέων. Το πώς θα εκπροσωπηθούν, αφορά τη θεσμική τους οργάνωση και μόνο.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΚΥΡΙΑΖΗ	ΧΡΟΝΑΚΗ	26.07.2011	DEAP0726.KZ1

(Συνέχεια ομιλίας κ. ΑΡΗ ΣΠΗΛΙΟΤΟΠΟΥΛΟΥ Εισηγητή της Μειοψηφίας)

Δεν μπορούμε εμείς να υποκαταστήσουμε ούτε την θεσμική τους εκπροσώπηση, ούτε τις διαδικασίες μέσα από τις οποίες οι φοιτητές μπορούν να εκπροσωπηθούν.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ(Πρόεδρος της Επιτροπής) : Ας αναζητήσει η Βουλή να βρει ένα τρόπο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ(Ειδικός Αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ) : Ειλικρινά δεν το καταλαβαίνω. Σήμερα θα συγκροτηθεί η ΕΦΕΕ;

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ(Πρόεδρος της Επιτροπής) : Σήμερα θα συγκροτηθεί η ΕΦΕΕ, αλλά εάν υπάρχουν ηγεσίες πανελλαδικές στις παρατάξεις, θεωρώ ότι μπορεί να υπάρξει και μια εσωτερική τους συνεννόηση. Αλλιώς θα κάνουμε λάθος ακόμη και να φωνάξουμε παρατάξεις.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ(Ειδικός Αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ) : Έχουμε διαφορετικές τοποθετήσεις επί του νομοσχεδίου και θα τους πούμε να συγκλίνουν σε ενιαίο κείμενο; Θα πρέπει να ξέρουμε τι λέμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ : Νομίζω, ότι έχουμε αρχίσει και μοιάζουμε με τις παρατάξεις.

ΑΡΗΣ ΣΠΗΛΙΟΤΟΠΟΥΛΟΣ(Εισηγητής της Μειοψηφίας) : Θα ήθελα να κάνω μια αυτονόητη επισήμανση στην οποία νομίζω ότι θα συμφωνήσετε και εσείς, ότι μπορούν μεταξύ τους να συνεννοηθούν. Εάν, όμως δεν καταφέρουν να συνεννοηθούν, δεν μπορούμε εμείς να απευθύνουμε την πρόσκληση σε όλες τις φοιτητικές παρατάξεις, διότι θα υπάρξει και το εξής οξύμωρο σχήμα. Υπάρχουν φοιτητικές παρατάξεις, που δικαίωμα τους είναι να αρνούνται τον Κοινοβουλευτισμό. Επομένως, θα προσκαλέσει το Κοινοβούλιο τις φοιτητικές παρατάξεις που αρνούνται τη διαδικασία τη θεσμική του ίδιου του Κοινοβουλίου, να κάνει διάλογο ποιος και με ποιόν; Αντιλαμβάνεστε, ότι εάν θέλουμε τους φοιτητές πραγματικά και δεν θέλουμε να δημιουργήσουμε την οποιαδήποτε διαδικασία η οποία μπορεί να στρέψει την προσοχή ενάντια στον ίδιο τον Κοινοβουλευτισμό, τότε θα πρέπει να αφήσουμε την διαδικασία στους ίδιους τους φοιτητές. Οι φοιτητικές παρατάξεις έχουν ηγεσίες και είναι αρκετά ώριμες και μπορούν να συνεννοηθούν μεταξύ τους και αν πράγματι επιθυμούν, τότε αύριο θα στείλουν μια διαπαραταξιακή εκπροσώπησή τους,

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΚΥΡΙΑΖΗ	ΧΡΟΝΑΚΗ	26.07.2011	DEAP0726.KZ1

όπου βεβαίως έχουμε τη δυνατότητα να τους ακούσουμε και με μεγάλη χαρά να συμμετέχουν σε αυτή τη διαδικασία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ(Ειδικός Αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ) : Θέλετε να γίνει σήμερα το απόγευμα αυτό; Θα πρέπει να πατάμε στα πόδια μας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ(Ειδικός Αγορητής του ΛΑΟΣ) : Ένας όμως θα μιλήσει.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ(Πρόεδρος της Επιτροπής) : Το λόγο έχει ο κύριος Ζιώγας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ (Ειδικός Αγορητής του ΚΚΕ) : Για να μην υποκρινόμαστε, κατά τη διάρκεια των εκλογών, οι θέσεις των παρατάξεων για το νόμο πλαίσιο, ήταν αυτές που όρισαν και κόκκινες γραμμές. Κατά τη διάρκεια των εκλογών και της εκλογής των διοικητικών συμβουλίων, εκλέγουν και εκπροσώπους στο Συνέδριο της ΕΦΕΕ, οι παρατάξεις. Ως εκ τούτου λοιπόν, το ποιες παρατάξεις εκπροσωπούνται στο Συνέδριο της ΕΦΕΕ, μπορούμε να το γνωρίζουμε και αυτές οι παρατάξεις ευθέως και ειλικρινά θα έρθουν να καταθέσουν απόψεις. Όλα τα άλλα τώρα επειδή φταίει και ξέρουμε το γιατί, διότι δεν έχει συγκροτηθεί η ΕΦΕΕ, να μηδενίζουμε και να αρνούμαστε την πραγματικότητα, η οποία πραγματικότητα λέει ότι υπάρχουν παρατάξεις στα πανεπιστήμια τότε να εκπροσωπηθούν οι παρατάξεις που έχουν εκπροσώπους στο Συνέδριο της ΕΦΕΕ. Δηλαδή, λίγο πολύ αυτό που λέει και ο κύριος Κουράκης.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ(Πρόεδρος της Επιτροπής) : Το λόγο έχει ο κύριος Εμινίδης.

ΣΑΒΒΑΣ ΕΜΙΝΙΔΗΣ : Κυρία Πρόεδρε, συμφωνώ με την πρόταση όπως την είπε ο κύριος Σπηλιωτόπουλος και που συμφώνησε και ο κύριος Γεωργιάδης, η ΕΦΕΕ να ορίσει έναν εκπρόσωπο και να συνεννοηθούν, καθώς και από την ΕΣΕΕ να έρθει ένας εκπρόσωπος.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ(Πρόεδρος της Επιτροπής) : Επομένως, ένας από την ΕΦΕΕ και ένας από την ΕΣΕΕ.

Το λόγο έχει ο κύριος Τόλκας.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΛΚΑΣ(Εισηγητής της Πλειοψηφίας) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, νοιώθω αντίστοιχη τιμή και χαρά, που εισηγούμαι σήμερα αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Είναι ένα νομοσχέδιο, το οποίο 30 χρόνια μετά, από

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΚΥΡΙΑΖΗ	ΧΡΟΝΑΚΗ	26.07.2011	DEAP0726.KZ1

τον προηγούμενο νόμο πλαίσιο τον ν.1268/1982, ο οποίος είναι ακόμη σε ισχύ και έχει μέχρι σήμερα σημαδέψει την τριτοβάθμια εκπαίδευση στον τόπο μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σημερινό πλαίσιο που επιχειρείται αυτή η μεγάλη αλλαγή στη τριτοβάθμια εκπαίδευση, είναι απόλυτα συγκεκριμένο, είναι γνωστό από όλους μας και όλοι οι Έλληνες το βιώνουμε με ιδιαίτερα έντονο και βαρύ τρόπο. Έχει να κάνει με την κατάσταση της οικονομίας και την ανάπτυξη στη χώρα. Η κατάσταση της οικονομίας και η ανάπτυξη στη χώρα, συνδέεται όμως άρρηκτα με την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αυτό, δηλαδή, σήμερα προσπαθούμε να το θέσουμε σε νέα πλαίσια και να το εκσυγχρονίσουμε. Προσπαθούμε να το αντιστοιχήσουμε με τις οικονομικές, κοινωνικές, επιστημονικές, αλλά και ακαδημαϊκές εξελίξεις, παγκόσμιες και ευρωπαϊκές και αφορά κυρίως στη τριτοβάθμια εκπαίδευση στη χώρα μας.

Η ιστορία έχει αποδείξει ότι οι μεγάλες οικονομικές κρίσεις επηρεάζουν τις κοινωνικές αξίες και μπορούν να οδηγήσουν σε μεγάλες κοινωνικές αλλαγές. Τα τελευταία χρόνια, η Ελλάδα βρίσκεται στο κέντρο μιας άνευ προηγουμένου οικονομικής κρίσης, που απειλεί τις κοινωνικές αξίες, τα δόγματα και τις δομές πάνω στις οποίες οικοδομήθηκε το ελληνικό κράτος. Αυτές τις δομές όμως στις οποίες οικοδομήθηκε και η τριτοβάθμια εκπαίδευση. Για να οδηγηθεί η Ελλάδα στην έξοδο από την κρίση, προς ένα μέλλον οικονομικής ευμάρειας, πρέπει το πανεπιστημιακό σύστημά της να αντιμετωπίζεται ως εθνικό κεφάλαιο και έτσι πραγματικά αντιμετωπίζεται όχι μόνο το σύστημα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, αλλά και οι καθηγητές. Επίσης το σύνολο των δασκάλων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, το σύνολο των σπουδαιών επιστημόνων που διαθέτει η Ελλάδα, τόσο μέσα στη χώρα, αλλά και στο εξωτερικό. Θα πρέπει να διατηρείται, να ενισχύεται και να προστατεύεται.

Ως στοιχεία του εθνικού πλούτου, η ελληνική πολιτεία εμπιστεύεται τα πανεπιστήμια της στην διοικητική ηγεσία τους και το ερευνητικό διδακτικό προσωπικό, ως θεματοφύλακες και διαχειριστές αυτού του εθνικού πλούτου. Ο πρωταρχικός τους ρόλος, είναι να προσφέρουν εκπαίδευση όπως ορίζει και το ελληνικό Σύνταγμα. Να διασφαλίζουν ίσες ευκαιρίες, πρόσβασης και μάθησης και να προετοιμάζουν τους φοιτητές στην αγορά εργασίας και στην συμμετοχή τους στην κοινωνία των πολιτών, αλλά έχουν ακόμα και έναν ακόμη ρόλο. Έναν ακόμη ρόλο, τον οποίο το 1982, η τότε Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και πάλι προσπάθησε να διασφαλίσει, αυτόν της αναδιανομής της γνώσης. Αναδιανομή της γνώσης

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΚΥΡΙΑΖΗ	ΧΡΟΝΑΚΗ	26.07.2011	DEAP0726.KZ1

με ισότιμο τρόπο προς όλες τις κοινωνικές ομάδες και κυρίως προς εκείνους τους νέους, οι οποίοι για πολλαπλούς λόγους, μπορούν να μένουν μακριά από την εκπαιδευτική διαδικασία ή επειδή δεν είχαν τα οικονομικά μέσα, μπορεί να έμεναν δίχως τριτοβάθμια μόρφωση.

Ο νόμος πλαίσιο του 1982, δηλαδή 30 χρόνια πριν περίπου, ήταν νόμος ΠΑΣΟΚ. Ήταν αυτός ο νόμος, ο οποίος εφαρμόζεται ακόμη και μέχρι σήμερα και σήμερα ερχόμαστε να ανασυντάξουμε τον χάρτη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και να ανασυντάξουμε συνολικά την τριτοβάθμια εκπαίδευση, τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ. Εάν τότε το 1982, είχαμε κατακτήσει το πανεπιστήμιο Δημοκρατίας, σήμερα με αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία, κατακτούμε το πανεπιστήμιο ποιότητας και αριστείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποια είναι η σημερινή κατάσταση που όλοι τη γνωρίζουμε και που όλοι την διαβάζουμε σε εφημερίδες και την αντιμετωπίζουμε πάντα σε κρίσιμες περιόδους και που συχνά πυκνά έρχεται στην επικαιρότητα και δυστυχώς πάρα πολύ κάνουν , λες και το ακούν πρώτη φορά, ή λες και δεν συμβαίνουν στην Ελλάδα αυτά τα πράγματα. Είναι συγκεκριμένα τα χαρακτηριστικά και οι προκλήσεις τις οποίες πρέπει σήμερα να αντιμετωπίσουμε. Το ελληνικό σύστημα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, υποφέρει από κρίση αξιών, αλλά όπως και η χώρα μας, καθώς και από παρωχημένες πολιτικές και οργανωτικές δομές. Το τραγικό είναι ότι οι ηγέτες, οι επιστήμονες, οι φοιτητές, οι μονάδες και οι φορείς που έχουν κληθεί να υπηρετήσουν αυτό το χώρο και αυτοί που πρέπει να στοχεύουν στην προώθηση του κοινού καλού, έχουν παγιδευτεί και έχουμε παγιδευτεί, σε ένα σύστημα που υπονομεύει τους στόχους, που επιδιώκουμε, διαφθείρει τα ιδανικά που αναζητούμε και εγκαταλείπει τους πολίτες που οφείλουμε να υπηρετούμε.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΔΡΑΚΟΥΛΑΚΟΥ	ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ	26.7.2011	DFAP0726.DD1

(Συνέχεια ομιλίας κ. ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΟΛΚΑ, Εισηγητού της Πλειοψηφίας)

Ένα δεύτερο χαρακτηριστικό είναι η αναποτελεσματική οργάνωση σπουδών που στοιχίζει σε όλους. Στοιχίζει στα ιδρύματα, στην Πολιτεία, στις οικογένειες και στους φοιτητές. Έξι ή επτά ή οκτώ έτη για την ολοκλήρωση των σπουδών των φοιτητών είναι μια παθογένεια. Οι 578 χιλιάδες, εγγεγραμμένοι φοιτητές στην τριτοβάθμια εκπαίδευση από τους οποίους οι 360 χιλιάδες, είναι ενεργοί και 244 χιλιάδες, περίπου ήταν αυτοί που γράφτηκαν στο πρόγραμμα «ΕΥΔΟΞΟΣ» που καθιέρωσε το Υπουργείο Παιδείας, για την διανομή των βιβλίων, αυτή η τεράστια απόκλιση μεταξύ εγγεγραμμένων και ενεργών φοιτητών είναι μια παθογένεια. Τα ΑΕΙ κατέληξαν να είναι εξεταστικά κέντρα χωρίς ακαδημαϊκή συνέχεια και χωρίς ενότητα. Κατέληξαν να είναι έτσι και αφέθηκαν στην τύχη τους και πολλές φορές κατέληξαν κλειστοί χώροι όπου δύσκολα μπορεί κανείς να τους αγγίξει.

Ένα ακόμη χαρακτηριστικό είναι η πολυνομία. Μέχρι σήμερα είχαμε χιλιάδες σελίδες νόμων και προεδρικών διαταγμάτων που προέβλεπαν το παραμικρό με ένα σφικτό εναγκαλισμό με την κεντρική διοίκηση και το Υπουργείο Παιδείας, πράγμα το οποίο πολλές φορές ακόμη και τα ίδια τα ιδρύματα διεκδικούσαν. Δηλαδή, την απόλυτη καθοδήγηση από πλευράς Υπουργείου Παιδείας. Τι άλλο είχαμε μέχρι σήμερα; Μέχρι σήμερα έχουμε δαπάνες χωρίς ορατό αποτέλεσμα. Η χώρα μας είναι πέμπτη όσον αφορά στο ποσοστό χρηματοδότησης ως ποσοστό του ΑΕΠ, για την τριτοβάθμια εκπαίδευση και είναι 24η όσον αφορά στην απόδοση αυτών των επενδύσεων και χρηματοδότηση. Μέχρι σήμερα χωρίς κριτήρια, χωρίς δείκτες και χωρίς αντικειμενικά δεδομένα.

Ακόμη μια παθογένεια είναι η εξάρτηση από το κράτος και από τα συμφέροντα. Αυτό που είπα πριν ότι το Υπουργείο, τα ρύθμιζε όλα και πολλές φορές αυτό προκαλούνταν. Μέχρι σήμερα αδιαφάνεια και έλλειψη λογοδοσίας σε όλα τα επίπεδα. Πελατειακή διαχείριση των σχέσεων τόσο μέσα όσο και εκτός Πανεπιστημίου, δηλαδή ουσιαστικά κατάργηση του αυτοδιοίκητου. Διοίκηση που περνούσε είτε στην κεντρική εξουσία είτε σε κάποιους που ήταν ή καλοθελητές ή μπορούσαν να ασκήσουν πολύ καλύτερα εξουσία λίγο έξω και λίγο μέσα από το Πανεπιστήμιο. Ακόμη ένα χαρακτηριστικό είναι η ίδρυση τμημάτων ή ακόμη και Πανεπιστημίων διάσπαρτα, παντού στην Ελλάδα,

Π/φος ΔΡΑΚΟΥΛΑΚΟΥ	Δ/φος ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ	Ημερομηνία 26.7.2011	Όνομα αρχείου DFAP0726.DD1
-----------------------------	------------------------------	--------------------------------	--------------------------------------

ανάλογα με απαιτήσεις, με ισορροπίες, με διεκδικήσεις και με πολιτικές παρεμβάσεις με αποτέλεσμα όλο αυτό να έχει δημιουργήσει μια αδυναμία των ελληνικών πανεπιστημίων.

Παράλληλα καταγγελίες για αδιαφανείς συμπεριφορές καθηγητών ή και επιλογής καθηγητών που προσβάλλουν το μεγάλο σύνολο του σημαντικού και σπουδαίου αριθμού επιστημόνων μας. Μέχρι σήμερα κανένας δημόσιος έλεγχος στο σύστημα διανομής συγγραμμάτων, μιας αγοράς περίπου στα δύο εκατομμύρια πέρσι και όλοι αναρωτιούνται αν πιάνουν τόπο αυτά τα χρήματα. Μέχρι σήμερα οι φοιτητές αφημένοι στην τύχη τους. Κανένας φορέας, κανένας μηχανισμός, καμία προσπάθεια για να τους καθοδηγήσει και να τους δώσει στίγμα προόδου μπροστά σε όλες αυτές τις σημερινές εξελίξεις, αλλά και μέσα στην δύσκολη και μπερδεμένη ζωή ενός πρωτοετούς φοιτητή. Η εσωστρέφεια και η απομόνωση, με εξαίρεση λαμπρά παραδείγματα, ήταν το κύριο χαρακτηριστικό των ΑΕΙ και των ΤΕΙ. Αυτά τα παραδείγματα που χρησιμοποιούμε ως εξαιρέσεις αναζητούσαν προσωπικούς δρόμους εξέλιξης καθώς, δεν υπήρχαν οι θεσμικοί δρόμοι για την εξέλιξη .

Τέλος η απουσία λογοδοσίας σε μια κοινωνία που πληρώνει συνεχώς και εδώ, όπως πληρώνει και παντού. Σήμερα τονίζουμε ότι εμείς θέλουμε ένα ΑΕΙ για την κοινωνία και όχι μια κοινωνία για το ΑΕΙ. Όμως ποιο είναι το δημόσιο πανεπιστήμιο και το δημόσιο τεχνολογικό ίδρυμα που θέλουμε σήμερα και απαντά στις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας και της ελληνικής οικονομίας; Η ανάπτυξη οικονομιών γνώσης, η επανάσταση της πληροφορίας, η διεθνοποίηση των οικονομιών, η μετανάστευση και η εκροή επιστημονικού δυναμικού από την χώρα καθορίζουν τις αποφάσεις μας και τις ίδιες τις εξελίξεις όπως και όλα αυτά που σήμερα προβλέπουμε.

Οι στόχοι μας είναι συγκεκριμένοι. Να βελτιώσουμε την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα των ΑΕΙ. Να ενισχύσουμε την ποιότητα των σπουδών και της εκπαιδευτικής διαδικασίας, να εξασφαλίσουμε τον διεθνή χαρακτήρα και την διεθνή παρουσία των ΑΕΙ. Συνδέουμε τα ΑΕΙ με την ανάπτυξη και την αγορά εργασίας. Όλα αυτά ύστερα από μια μακρά και επίμονη διαδικασία διαβούλευσης, η οποία γίνεται εδώ και ένα χρόνο σε συνεργασία με τους Πρυτάνεις και με τις Συγκλήτους. Σε συνεργασία με ξένους καθηγητές οι οποίοι έχουν μεταδώσει τα φώτα τους και τις εμπειρίες τους. Σε συνεργασία με ξένους πολιτικούς και υπουργούς παιδείας άλλων χωρών. Σε συνεργασίες και με προσπάθειες μαζικές και ανοικτές όπου πήραν μέρος όλα τα μέλη της κοινότητας του

Π/φος ΔΡΑΚΟΥΛΑΚΟΥ	Δ/φος ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ	Ημερομηνία 26.7.2011	Όνομα αρχείου DFAP0726.DD1
-----------------------------	------------------------------	--------------------------------	--------------------------------------

Πανεπιστημίου και των ΤΕΙ. Ακόμη και μέχρι χθες υπήρχε διαδικτυακός διάλογος, ζωντανός στο Υπουργείο Παιδείας, όπου κατατίθεντο προτάσεις και παρατηρήσεις για το νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί της αρχής επιτρέψτε μου να τονίσω τα βασικά και σημαντικά σημεία αυτού του νομοσχεδίου. Αυτό το νομοσχέδιο εξασφαλίζει την ουσιαστική αυτοδιοίκηση των ΑΕΙ και των ΤΕΙ. Την πραγματική αυτοδιοίκηση μέσα από πάρα πολλούς φορείς, μέσα από πάρα πολλές νέες διαδικασίες και μέσα από πάρα πολλά νέα όργανα. Εμπιστευόμαστε τα ΑΕΙ. Τους δίνουμε την δυνατότητα να αποφασίσουν οι ίδιοι για το μέλλον τους, την τύχη τους και το παρόν τους. Τους δίνουμε την δυνατότητα να διαμορφώσουν οι ίδιοι την εξέλιξή τους, το μέλλον του Πανεπιστημίου τους ανάλογα με τα δικά τους χαρακτηριστικά, ανάλογα με τις ιδιαίτερές τους δυναμικές, ανάλογα με όλα τα προσόντα που έχουν μέχρι σήμερα, αλλά και τις αδυναμίες τους μέσα από ένα λιτό και σαφές πλαίσιο, μέσα από την καθιέρωση οργανισμού. Οργανισμό για κάθε ίδρυμα που ρυθμίζει την οργάνωση για την λειτουργία του και με την απεξάρτηση από το σφικτό «εναγκαλισμό» της κεντρικής διοίκησης. Ένα όργανο για το οποίο έχει γίνει πολύ συζήτηση και ένα όργανο για το οποίο υπάρχει αρκετή σύγκρουση είναι το Συμβούλιο του Ιδρύματος. Ένα όργανο που υπάρχει παντού στην Ευρώπη και όχι μόνο. Ένα όργανο που έχει επιλεγεί σαν διοικητική μονάδα και μέχρι σήμερα, έχει παράξει θετικά αποτελέσματα όπου έχει εφαρμοστεί. Το Συμβούλιο του Ιδρύματος, λοιπόν, με εσωτερικά και εξωτερικά μέλη το οποίο είναι η αναγκαία προϋπόθεση για να ενισχύσουμε την αυτοδιοίκηση, την διαφάνεια και την λογοδοσία στο Πανεπιστήμιο.

Με αυτό τον τρόπο και με την συμμετοχή και εξωτερικών μελών ανοίγουμε τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ στην κοινωνία, αλλά και στην οικονομία. Στην ανάπτυξη, αλλά και την σύνδεση της ανάπτυξης και της εξέλιξης της χώρας μας μέσα από την τριτοβάθμια εκπαίδευση με κυρίαρχη, όμως εξασφάλιση τον ανθρωπιστικό χαρακτήρα των σπουδών, την ακαδημαϊκή προτεραιότητα και την επιστημονική προσήλωση. Το Συμβούλιο αποτελεί θεσμικό αντίβαρο για την μεταβίβαση αρμοδιοτήτων από το κράτος προς τα Ιδρύματα. Την σύνθεσή του θα την αναπτύξουμε και στην συζήτηση επί των άρθρων.

Ο Πρύτανης, ο οποίος παραμένει ακαδημαϊκός και διοικητικός ηγέτης του Ιδρύματος είναι ένα, ακόμη από τα όργανα, τα οποία ενισχύουν την αυτοδιοίκηση και

Π/φος ΔΡΑΚΟΥΛΑΚΟΥ	Δ/φος ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ	Ημερομηνία 26.7.2011	Όνομα αρχείου DFAP0726.DD1
-----------------------------	------------------------------	--------------------------------	--------------------------------------

εξελίσσει το μοντέλο διοίκησης του Πανεπιστημίου. Εκλέγεται ύστερα από διεθνή πρόσκληση για τετραετή θητεία με δυνατότητα μιας ανανέωσης και επιπλέον, επιτροπή αποτελούμενη από εκλεγμένους καθηγητές του Ιδρύματος αναλαμβάνει να αναζητήσει υποψήφιους και μετά από δημόσια ακρόασή τους, το Συμβούλιο επιλέγει τον Πρύτανη με βάση την επιστημονική αναγνώριση, αλλά και την διοικητική του εμπειρία. Η Σύγκλητος που είναι το τρίτο όργανο παραμένει και διατηρεί, επίσης, ισχυρά δικαιώματα όπως το δικαίωμα αρνησιkurίας – βέτο για την εκλογή έως δύο συγκεκριμένων υποψηφίων.

Όσον αφορά στο ρόλο των φοιτητών, που έχουν ακουσθεί πολλά και οι φοιτητές εξακολουθούν να συμμετέχουν στην διοίκηση του Πανεπιστημίου και εξακολουθούν να είναι παρόντες σε όλα αυτά τα θέματα τα οποία τους αφορούν. Εκπροσωπούνται στα όργανα διοίκησης των Ιδρυμάτων, αλλά, πλέον, εκλέγονται από ενιαίο ψηφοδέλτιο με άμεση και καθολική μυστική ψηφοφορία από το σύνολο των ενεργών φοιτητών. Δεν καταργούμε τις παρατάξεις, αλλά αλλάζει ο τρόπος εκλογής, αλλάζει ο τρόπος θεσμικής εκπροσώπησης, αλλάζει ο τρόπος συμμετοχής των φοιτητών, ενισχύεται και ενδυναμώνεται. Οι φοιτητές, λοιπόν, συμμετέχουν τόσο στο Συμβούλιο του Ιδρύματος όσο και στην Σύγκλητο, στην Κοσμητεία, στην μονάδα διασφάλισης ποιότητας και στη νέα μονάδα ποιότητας και πιστοποίησης, που φτιάχνουμε σε κάθε πανεπιστήμιο. Επίσης, δύο νέα συμβούλια που συμμετέχουν και μάλιστα, με μεγάλο ποσοστό, 40%, είναι το Συμβούλιο Φοιτητικής Μέριμνας σε επίπεδο Ιδρύματος και τα Συμβούλια Σπουδών σε επίπεδο Σχολής.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΡΟΥΣΣΟΥ	ΡΟΥΣΣΟΥ	26.7.11	DGAD0726.SR1

(Συνέχεια ομιλίας κ. ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΟΛΚΑ, Εισηγητή της Πλειοψηφίας)

Εδώ γίνεται μια ακόμα μεγάλη καινοτομία, μια νέα οργάνωση των σπουδών με βασικό κύτταρο τη σχολή. Φεύγουμε πλέον από το τμήμα και προσανατολιζόμαστε στη σχολή για να ενισχυθεί η ίδια η επιστημονικότητα, να αρθούν οι στεγανές προσεγγίσεις – όπως υπήρχαν μέχρι σήμερα – μονοθεματικών τμημάτων και φτιάχνουμε τη σχολή ως βασική διοικητική και ακαδημαϊκή κοινότητα, ενώ το τμήμα, ως οργανωμένο πρόγραμμα σπουδών παραμένει το ακαδημαϊκό κύτταρο κάθε σχολής. Μάλιστα, κάθε σχολή μπορεί να διοργανώνει διαφορετικά προγράμματα σπουδών και να απονέμει τα αντίστοιχα πτυχία.

Ακόμη μια μεγάλη καινοτομία είναι και η ίδρυση σχολής μεταπτυχιακών ή σχολών μεταπτυχιακών ανά σχολή, όπου και εκεί ακόμα ενισχύεται ακόμα περισσότερο η διεπιστημονικότητα, ανοίγει το πανεπιστήμιο και η σχολή τις πόρτες τους στις σύγχρονες εξελίξεις, που υπάρχουν σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο. Επίσης, δίνονται δυνατότητες σε καθηγητές και φοιτητές να έρθουν σε επαφή με ευρύτερα αντικείμενα, να έρθουν σε επαφή με περισσότερα ερεθίσματα, τους δίνεται η ευκαιρία να γνωρίσουν παραπάνω, έτσι ώστε να μπορέσουν να διαμορφώσουν το προσωπικό μέλλον των σπουδών τους, όπως θεωρούν καλύτερα για τους εαυτούς τους, αλλά και για τις σχολές τους.

Αντίστοιχα, δημιουργούμε και την σχολή δια βίου μάθησης, όπως επίσης αντίστοιχα διοργανώνεται και η σχολή μεταπτυχιακών σπουδών και αυτός ο χώρος ανήκει πλέον στο ελληνικό πανεπιστήμιο. Η δια βίου μάθηση με νέες τεχνικές, με νέα εργαλεία δίνει την δυνατότητα σε όλους όσους θέλουν να αποκτήσουν τριτοβάθμια εκπαίδευση, σε όλους όσους θέλουν να έρθουν σε επαφή με το ελληνικό πανεπιστήμιο και ΤΕΙ, να το κάνουν. Ιδιαίτερα σε περιπτώσεις που δυσκολεύονται είτε λόγω απόστασης είτε λόγω απασχόλησης είτε λόγω οικονομικών δυσκολιών. Οι σχολές αυτές διοργανώνονται και διοικούνται επίσης με διακριτό τρόπο.

Η νέα οργάνωση σπουδών έχει να κάνει και στην αντιστοίχιση, επιτέλους, με τους τρεις κύκλους του ευρωπαϊκού χώρου ανώτατης εκπαίδευσης. Έτσι λοιπόν, δημιουργείται ο πρώτος κύκλος και συνίσταται στην παρακολούθηση σπουδών που περιλαμβάνει μαθήματα, που αντιστοιχούν τουλάχιστον σε 180 μονάδες, ο δεύτερος σε 120 και ο τρίτος σε 120. Ο πρώτος είναι ο προπτυχιακός, ο δεύτερος είναι ο μεταπτυχιακός και ο τρίτος είναι ο διδακτορικός, κάτι το οποίο μέχρι σήμερα δεν είχαμε αναγνωρίσει. Αυτό είχε ως

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΡΟΥΣΣΟΥ	ΡΟΥΣΣΟΥ	26.7.11	DGAD0726.SR1

αποτέλεσμα, πάρα πολλές φορές οι Έλληνες φοιτητές να έχουν δυσκολία αντιστοίχισης πτυχίων, αναγνώρισης μαθημάτων, ακόμη και συμμετοχής στο πρόγραμμα Erasmus, το οποίο δεν δίνει πτυχία, αλλά είναι ένα πρόγραμμα ανταλλαγής και απόκτησης ακαδημαϊκών και εργασιακών εμπειριών από το εξωτερικό.

Επίσης, μεγάλη έμφαση γίνεται στο κεφάλαιο για τους καθηγητές, όπου απλοποιούνται και μειώνονται οι βαθμίδες σε τρεις, στους καθηγητές, στους αναπληρωτές και στους επίκουρους καθηγητές. Οι επώνυμες έδρες μας δίνουν τη δυνατότητα να ενισχυθεί το πανεπιστήμιο από όλους αυτούς τους ανθρώπους που θέλουν να προσφέρουν, που θεωρούν ότι μέσα από το πανεπιστήμιο μπορούν να συνεισφέρουν στην εθνική οικονομία. Μας δίνεται η δυνατότητα να αναπτύξουμε κέντρα αριστείας και δυνατότητα σε όλους αυτούς, οι οποίοι θέλουν να θέσουν το επίπεδο σπουδών τους στα πανεπιστήμια και στα ιδρύματα, τα οποία θέλουν να εξελίξουν συγκεκριμένους τομείς. Έτσι παρέχεται η δυνατότητα ίδρυσης ακαδημαϊκών εδρών με χορηγία, καθώς είναι παγκόσμια πρωτοτυπία και δεν γίνεται στην Ελλάδα, Έλληνες να χρηματοδοτούν έδρες και κέντρα σπουδών σε όλα τα πανεπιστήμια του κόσμου και αυτό να μην γίνεται στο εσωτερικό.

Μέσα από αυτά και πολλές άλλες προσπάθειες, ενισχύονται τα διεθνή προπτυχιακά και μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών, που θα προσελκύσουν όχι μόνο τους Έλληνες, αλλά και τους ξένους φοιτητές. Μάλιστα η προσφορά προγραμμάτων και σε ξένη γλώσσα μας ανοίγει αυτή τη δυνατότητα, που τόσο καιρό συζητιέται, να έρθουν επιτέλους ξένοι φοιτητές να σπουδάσουν στην Ελλάδα και με αυτό δημιουργούμε τις δυνατότητες να το κάνουμε πράξη.

Επίσης, μέσα από όλο το νομοσχέδιο δίνουμε τη δυνατότητα σε προσωπικότητες διεθνούς εμβέλειας και Έλληνες που διαπρέπουν στο εξωτερικό να προσφέρουν τις εμπειρίες τους, τις γνώσεις τους, να μεταδώσουν στα ελληνικά πανεπιστήμια τις εμπειρίες που έχουν αποκτήσει στο εξωτερικό. Έτσι επιτυγχάνουμε την διεθνοποίηση των πανεπιστημίων μας, που ήταν μέχρι σήμερα απομονωμένα. Φυσικά όλες οι επιλογές για αξιολόγηση και πιστοποίηση, περιλαμβάνονται σε αυτό το νομοσχέδιο, τόσο εσωτερικές όσο και εξωτερικές, με την ανεξάρτητη ανώτατη αρχή, με τις μονάδες πιστοποίησης και αξιολόγησης μέσα στα ίδια τα ιδρύματα, κάτι που δεν υπήρχε μέχρι σήμερα. Κανείς δεν

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΡΟΥΣΣΟΥ	ΡΟΥΣΣΟΥ	26.7.11	DGAD0726.SR1

αξιολογούσε κανέναν και σήμερα εμείς θέτουμε σε ακόμα υψηλότερα επίπεδα αυτή τη διαδικασία και από αξιολόγηση, γίνεται πλέον πιστοποίηση.

Μαζί με τους νέους κανόνες χρηματοδότησης των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ, τόσο μέσα από δείκτες ποιότητας και επιτευγμάτων, αλλά και μέσα από αντικειμενικά κριτήρια, δύο διαφορετικούς τρόπους, προασπίζουμε και εγκαθιδρύουμε την διαφάνεια στην ελληνική τριτοβάθμια εκπαίδευση, κάτι το οποίο ενισχύει και την αριστεία. Μέχρι σήμερα κανείς δεν το είχε προβλέψει και δεν είχε δώσει τη δυνατότητα σε ένα ίδρυμα να διαφοροποιείται, να εξελίσσεται, να προσπαθεί να γίνεται όλο και καλύτερο. Με αυτό το νομοσχέδιο, όλα αυτά προβλέπονται και κατοχυρώνονται.

Προσωπικά, υπήρξα συνδικαλιστής στις φοιτητικές παρατάξεις σε ελληνικά πανεπιστήμια, αλλά από την άλλη δυστυχώς μου έτυχε ως δικηγόρος να προσφύγω και ενάντια σε πανεπιστήμια, να είμαι συνήγορος σε υποθέσεις που είχαν να κάνουν με ελληνικά πανεπιστήμια. Για όλους τους αγώνες και τις προσπάθειες τότε, από τις καταλήψεις μέχρι τις συμμετοχές σε πορείες, από τις συμμετοχές στα όργανα διοίκησης και σε όλες τις μαζικές διαδικασίες, είχαμε μία και μόνη διεκδίκηση, η οποία ήταν κοινή. Ήταν κοινή τότε για τους φοιτητές, για όλο τον προοδευτικό χώρο και είναι κοινή και σήμερα, ειδικά σήμερα έχει συνταχθεί σαν διεκδίκηση με το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας. Αυτή η διεκδίκηση είναι να έχουμε σύγχρονα πανεπιστήμια, που να μπορέσουν «να τραβήξουν μπροστά το κάρο». Να μπορέσουν να βγάλουν τη χώρα από το τέλμα που έχει έλθει, που ευθύνεται κατά πολύ και η έλλειψη αξιόπιστης, μη ποιοτικής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, όχι παντού, αλλά δυστυχώς είναι ο κανόνας, γιατί όπου υπήρχε αριστεία, αξία, ποιότητα, δυστυχώς ήταν σε φύλακες, δεν ήταν σε θεσμούς, δεν ήταν σε μαζικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με μεγάλη χαρά και τιμή, φέρνουμε το σημερινό νομοσχέδιο, που απαντάει σε πολλές από τις προκλήσεις και τα προβλήματα, που σήμερα αντιμετωπίζει η ελληνική κοινωνία και η ελληνική τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αξίζει να αφήσουμε στην άκρη εγωισμούς, προσωπικά συμφέροντα, συμφέροντα διαχείρισης ή κατοχυρωμένες εξουσίες και αξίζει γιατί το αξίζει η ελληνική νέα γενιά και για αυτό το λόγο σας καλώ να το υπερψηφίσετε.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ(Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Σπηλιωτόπουλος.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΡΟΥΣΣΟΥ	ΡΟΥΣΣΟΥ	26.7.11	DGAD0726.SR1

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΑΛΑΚΑΤΕΒΑΚΗΣ	ΧΑΛΑΚΑΤΕΒΑΚΗΣ	26/07/2011	DHAP0726.XG1

ΑΡΗΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Εισηγητής της Μειοψηφίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολούθησα με πολύ προσοχή την τοποθέτηση του αγαπητού συναδέλφου και οφείλω να ομολογήσω για ακόμα μια φορά ότι πράγματι, όσον αφορά τις ασθένειες και τις κακοδαιμονίες της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, λίγο ή πολύ σ' αυτή την αίθουσα ομνοούμε, συμφωνούμε. Μάλιστα, εάν κάποιος μου έλεγε να μαντέψω την ιδιότητα του συναδέλφου, θα έλεγα ότι βεβαίως έχει ρητορική ικανότητα, άρα μάλλον είναι βουλευτής. Δεν θα μπορούσα όμως να προσδιορίσω εάν είναι βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., της Ν.Δ. ή των υπολοίπων κομμάτων. Διότι, οι διαπιστώσεις στις οποίες αναφέρθηκε είναι διαπιστώσεις, οι οποίες εκπορεύονται λίγο-πολύ από όλες τις παρατάξεις και μάλιστα θα έλεγα ότι είναι διαχρονικές.

Εάν με ρωτήσετε λοιπόν, γιατί όλοι ομνοούμε όσον αφορά τις ασθένειες αλλά ποτέ δεν καταφέρνουμε να συνεννοηθούμε όσον αφορά τη θεραπεία, θα σας έλεγα ότι εκεί πράγματι, μπορεί να μην υπάρχουν τόσο εκ διαμέτρου διαφορετικές απόψεις, αλλά σίγουρα εκείνο το οποίο υπάρχει είναι μια διαφορετική αντιμετώπιση των πραγμάτων από τα δύο κόμματα που εναλλάσσονται στην εξουσία. Θέλω να πω ότι, κάθε φορά που ακούω το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να μιλάει για τα προβλήματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σκέφτομαι ότι αφού συμφωνούν τόσο πολύ σε αυτά, γιατί δεν έχουμε καταφέρει τόσα χρόνια αυτά τα ζητήματα να τα επιλύσουμε.

Θεωρώ ότι η ειδοποιός διαφορά μεταξύ Νέας Δημοκρατίας και ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι ότι κάθε φορά που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έρχεται στην κυβέρνηση, σε αντίθεση με εμάς, δυστυχώς η μοίρα το φέρνει, να ξηλώνει κάθε φορά, αυτά τα οποία βρίσκει και να ξεκινάει κάθε φορά από την αρχή. Γιατί πολλά από αυτά στα οποία αναφέρθηκε ο εισηγητής της πλειοψηφίας θα ήταν ζητήματα που θα είχαν επιλυθεί όχι από τις τελευταίες κυβερνήσεις, τις δικές μας, αλλά με τον νόμο '92 του Γιώργου Σουφλιά. Εάν δεν είχε έρθει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μετά και δεν είχε ξηλώσει τον νόμο του '92, όλη αυτή η κακοδαιμονία στην οποία αναφέρθη ως ασθένεια, ο αγαπητός συνάδελφος της συμπολίτευσης, θα είχε επιλυθεί. Μάλιστα, εάν με ρωτήσετε σήμερα, σε αυτό το σχέδιο νόμου, εγώ θα σας πω ότι δεν διστάζω να ομολογήσω ότι πράγματι είναι ένα σχέδιο νόμου, το οποίο αθροίζεται σε δύο βασικές κατηγορίες.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΑΛΑΚΑΤΕΒΑΚΗΣ	ΧΑΛΑΚΑΤΕΒΑΚΗΣ	26/07/2011	DHAP0726.XG1

Η μία κατηγορία είναι επανάληψη διατάξεων που εμείς ως κυβέρνηση κάναμε και βεβαίως σε αυτές τις επιμέρους διατάξεις –απευθύνομαι και στον αγαπητό συνάδελφό, κ. Γεωργιάδη- δεν έχουμε πραγματικά την παραμικρή αμφιβολία να πούμε ναι, αφού είναι δικές μας διατάξεις, κάνει απλή επανάληψη, γιατί να μη συμφωνήσουμε; Υπάρχουν όμως και δομικές διατάξεις, οι οποίες εκ των πραγμάτων είναι τόσο ουσιαστικές που καταλύουν αν θέλετε, τη βασική λειτουργία της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης όσον αφορά μια βασική, δημοκρατική κατάκτηση που είναι το αυτοδιοίκητο ή η αυτονομία της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Θα έλεγα δε, ότι όλες οι υπόλοιπες διατάξεις είναι τόσο επιμέρους -δεν τις υποτιμώ-, ατάκτως συραμμένες, με έναν πρόχειρο τρόπο συραμμένες μεταξύ τους για να δικαιολογήσουν την βασική επιδίωξη αυτού του σχεδίου νόμου που είναι να αλλάξει τη διοίκηση με την οποία ασκείται έως και σήμερα, δηλαδή, κατά τρόπο αυτοδιοίκητο, ο τρόπος και η λειτουργία της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Σας το λέει ένας, ο οποίος ξέρετε πολύ καλά ότι τουλάχιστον είναι υπέρμαχος της εθνικής συνεννόησης. Ξέρετε πολύ καλά ότι είμαι από αυτούς που επιχειρούν κάθε φορά να βρουν την κοινή συνισταμένη. Είμαι από αυτούς που πιστεύουν ότι στα μείζονα και στα σημαντικά, αυτά που μας ενώνουν είναι πολύ περισσότερα από αυτά που μας χωρίζουν. Πολύ περισσότερο στον ευαίσθητο τομέα της παιδείας. Θα έλεγα μάλιστα ότι θα περίμενε κανείς στον ευαίσθητο χώρο της παιδείας, η κυβέρνηση να ξεκινήσει απ' αυτό στο οποίο όλοι μαζί αφήσαμε πριν από τις τελευταίες εκλογές. Δηλαδή, τα αποτελέσματα του διαλόγου που ομονοήσαμε, τα πορίσματα του διαλόγου που αφορούν τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και κυρίως τον τρόπο εισαγωγής των παιδιών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Εκεί λοιπόν που πίστευε κανείς ότι αφού με τη συμμετοχή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και με τη δέσμευση όλων, ότι όποιος και να βγει στις εκλογές θα εφαρμόσουμε τα πορίσματα του διαλόγου, θα ξεκινούσαμε την επομένη, δηλαδή θα παίρναμε πρώτα το βασικό κύτταρο, πρωτοβάθμια, μετά δευτεροβάθμια εκπαίδευση, μετά το πώς μπαίνουν τα παιδιά στα πανεπιστήμια και μετά πώς αλλάζουν τα πανεπιστήμια. Ξαφνικά, μετά από δύο χρόνια σιωπής εμφανίζεται το Υπουργείο Παιδείας, δεν ασχολείται με το βασικό κύτταρο της εκπαίδευσης, δεν ασχολείται με τον τρόπο εισαγωγής των παιδιών στα πανεπιστήμια. Αφήνει τις πανελλαδικές με όλες τις παθογένειες που οι πανελλαδικές επιφέρουν για το άγχος γονέων και μαθητών και ξαφνικά ανακαλύπτουμε ότι όλο το πρόβλημα της παιδείας

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΑΛΑΚΑΤΕΒΑΚΗΣ	ΧΑΛΑΚΑΤΕΒΑΚΗΣ	26/07/2011	DHAP0726.XG1

είναι πάλι η κακοδαιμονία των ελληνικών πανεπιστημίων, των τριτοβάθμιων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, δηλαδή, πανεπιστημίων και Τ.Ε.Ι. και μάλιστα μια κακοδαιμονία η οποία θα είχε επιλυθεί από το 1992 εάν όταν είχε έρθει τότε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν είχε ξηλώσει τον νόμο του '92.

Κυρίες και κύριοι, αισθάνομαι ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πρέπει κάποια στιγμή να είναι λίγο πιο θαρραλέο. Ήθελε γενναία μεταρρύθμιση για την τριτοβάθμια εκπαίδευση; Είχε λαμπρή ευκαιρία. Ποιος του είπε του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο πλαίσιο της συνταγματικής αναθεώρησης να κρυφτεί πίσω από το δάχτυλό του και να μην εισέλθει στην αίθουσα, να συμμετέχει στην συνταγματική αναθεώρηση, να έχουμε κάνει την γενναία μεταρρύθμιση και να έχουμε απελευθερώσει την τριτοβάθμια εκπαίδευση, αφού όπως ισχυρίζεται το ίδιο, αυτό περίπου πρεσβεύει και σήμερα; Δεν το έκανε. Γιατί; Εσωκομματικές ισορροπίες; Ενδεχομένως. Κόστος εκείνη την περίοδο μεταξύ των δύο τάσεων που σήμερα εμφανίζονται μονιασμένες μπροστά στην κρίση και στη διαχείριση της οικονομικής κρίσης, δηλαδή του κ. Βενιζέλου και του κ. Παπανδρέου; Ενδεχομένως. Προβλήματα όσον αφορά την κοινωνία και πώς θα μπορούσαν να κάνουν τη λεγόμενη ωρίμανση που μας έλεγε κάποτε ο κ. Σημίτης ως δικαιολογία γιατί δεν αποκρατικοποιούσε την «Ολυμπιακή» και φόρτωνε με δισεκατομμύρια τον έλληνα φορολογούμενο εξαιτίας αυτής της ατολμίας; Ίσως. Δεν ξέρω τι ήταν αυτό. Πάντως, αφού άφησε τα πράγματα ως έχουν και χάσαμε μια λαμπρή ευκαιρία μεταρρύθμισης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και αφού πάλι άφησε τη λαμπρή ευκαιρία να εφαρμόσει τα αποτελέσματα του διαλόγου για τον τρόπο εισαγωγής των παιδιών στα πανεπιστήμια, μετά από δύο χρόνια εμφανίζεται αυτό το σχέδιο νόμου που λέει λίγο ή πολύ το εξής: Αλλάζουν τα πράγματα στα πανεπιστήμια, αλλάζει η κακοδαιμονία γιατί υπάρχει συναλλαγή. Μάλιστα. Και πώς θα αλλάξουν με αυτή την κακοδαιμονία και τη συναλλαγή; Μήπως κάνοντας τα όργανα διοίκησης με μια θητεία, όπως λέει ο καθηγητής Κρεμαστινός; Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι και αυτός. Όχι. Μήπως από την άλλη πλευρά να δούμε πώς θα σταθμίσουμε την ψήφο των φοιτητών και τη βαρύτητα που έχουν στη διαδικασία συμμετοχής του αποτελέσματος, όπως προτείνει ο Κώστας Καρτάλης με άρθρο του; Και αυτός βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Όχι. Πώς λοιπόν θα αλλάξουμε αυτή την κακοδαιμονία; Πάρα πολύ απλά λέει. Θα καταργήσουμε τις εκλεγμένες διοικήσεις, θα καταργήσουμε τις πρυτανικές αρχές και θα φτιάξουμε όργανα διοίκησης, συμβούλια

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΑΛΑΚΑΤΕΒΑΚΗΣ	ΧΑΛΑΚΑΤΕΒΑΚΗΣ	26/07/2011	DHAP0726.XG1

δηλαδή, όπου εκεί θα εκχωρήσουμε όλες μα όλες τις αρμοδιότητες που σήμερα έχουν τα αιρετά όργανα των πανεπιστημίων, εκπροσώπηση των πανεπιστημίων, δηλαδή, η σύγκλητος και οι πρυτανικές αρχές.

Προσέξτε. Πώς το κάνει αυτό το εκπληκτικό; Λέει, στα μεγάλα πανεπιστήμια το συμβούλιο που θα έχει όλες μα όλες τις αρμοδιότητες, ακόμα και τα οικονομικά των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, δηλαδή το δεκαπενταμελές, θα αποτελείται από δύο κομμάτια. Ένα επταμελές μέσα από το πανεπιστήμιο και ένα επταμελές έξω από το χώρο του πανεπιστημίου. Εξωτερικοί ή ξωτικά, όπως λέμε. Θα έρθουν δηλαδή οι επτά πανεπιστημιακοί, επτά ξωτικά και ένας εκπρόσωπος των φοιτητών και αυτοί οι δεκαπέντε, εκ των οποίων στην πορεία γίνονται λιγότεροι, διότι, η πλειοψηφία των παρευρισκομένων δημιουργείται με διαφορετικές διαδικασίες, θα κρίνουν και ποιος θα είναι ο πρύτανης του πανεπιστημίου. Δηλαδή, αυτοί που είναι έξω από το χώρο του πανεπιστημίου, με πρόεδρο έξω από τον πανεπιστημιακό χώρο θα επιλέγουν τον πρύτανη, θα επιλέγουν τον κοσμήτορα, θα κάνουν τη διοίκηση του πανεπιστημίου, θα ελέγχουν τα οικονομικά, με αποτέλεσμα να δημιουργείται ο εκπληκτικός δημοκρατικός συγκεντρωτισμός που ούτε τα σοβιέτ δεν είχαν σκεφθεί στην καλή τους εποχή.

Ο απόλυτος δημοκρατικός συγκεντρωτισμός. Όποιος κάνει με τους επτά εγνωσμένου κύρους -με ποια διαδικασία; με ποια προσόντα;- τον έλεγχο των δεκαπενταμελών, όποιος έχει αυτό τον έλεγχο τα παίρνει όλα. Και πρύτανη και κοσμήτορα και διαδικασίες ελέγχου των οικονομικών των πανεπιστημίων και ούτω καθεξής.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΠΕΤΡΟΥ	ΠΕΤΡΟΥ	26.7.2011	DIAP0726.AP1

(Συνέχεια ομιλίας κ. ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ (ΑΡΗ) ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ, Εισηγητή της
Μειοψηφίας)

Και αυτό βαφτίζεται σήμερα «δημοκρατία». Δεν είναι, όμως, ακριβώς αυτό δημοκρατία. Η δική μου αίσθηση είναι, ότι αν το ΠΑΣΟΚ άλωσε τα Πανεπιστήμια, κύριε Γεωργιάδη, με τον τότε νόμο – πλαίσιο του 1982, ανοίγοντας τα Πανεπιστήμια στον κομματισμό και τις φοιτητικές παρατάξεις, σήμερα κάνει το ίδιο αλλά από την ανάποδη. Αποκλείει διά ροπάλου φοιτητικές παρατάξεις και φοιτητές, «πονάει κεφάλι – κόβει κεφάλι». Μας φταίει, δηλαδή, ο φοιτητής για τα αποτελέσματα αυτά και γι αυτό τον αποκλείουμε από κάθε διαδικασία, από κάθε συμμετοχή και, βεβαίως, εμείς κάνουμε δοτές διοικήσεις, δηλαδή, ελέγχουμε τα 15μελή. Εμμέσως πλην σαφώς διορίζουμε Πρυτάνεις και Κοσμήτορες και ελέγχουμε τα πάντα όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούν τα εκπαιδευτικά ιδρύματα τριτοβάθμιου επιπέδου.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι με τον τρόπο αυτό δεν μπορεί κανείς να μιλήσει για πραγματική δημοκρατία. Θα μου πείτε «είσαι σήμερα ικανοποιημένος με τον τρόπο που οι φοιτητές λειτουργούν ή διαμορφώνουν το αποτέλεσμα;». Θα σας απαντήσω ευθέως «ενδεχομένως όχι».

Μα, γι αυτό και υπήρξε ο νόμος Γιαννάκου, διότι με τον τρόπο αυτό αποκλείσαμε τη συμμετοχή των φοιτητικών παρατάξεων για τη διαμόρφωση των αποτελεσμάτων και σήμερα υπάρχει καθολική ψηφοφορία όλων των φοιτητών, πέρα και πάνω από φοιτητικές παρατάξεις.

Δεν μας αρέσει να ψηφίζουν οι φοιτητές για τα όργανα της Διοίκησης; Γιατί; Πώς είναι δυνατόν να αποκλείσουμε ένα κομμάτι της Ακαδημαϊκής Κοινότητας στη καθημερινότητά της, που είναι και οι φοιτητές, από το να διαμορφώνουν και αυτοί μαζί με τους άλλους τον τρόπο διοίκησης της Κοινότητας ή του Δήμου στον οποίο ανήκουν;

Είναι δυνατόν να λέμε σήμερα σε έναν νέο άνθρωπο που ψηφίζει στα 18 «μπορείς να έχεις άποψη για τη Βουλή, την Κυβέρνηση, τον Δήμο σου, το συνδικαλιστικό ή άλλο Σύλλογό του, αλλά δεν έχεις λόγο για το Πανεπιστήμιο, την Πανεπιστημιακή Κοινότητα στην οποία ανήκεις»;

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΠΕΤΡΟΥ	ΠΕΤΡΟΥ	26.7.2011	DIAP0726.AP1

Θα μου πεις «υπάρχουν στρεβλώσεις». Να τις διορθώσουμε, όχι, όμως αποκλείοντας τους φοιτητές, αλλά σταθμίζοντας την ψήφο των φοιτητών για να δούμε πόση βαρύτητα θα έχει η ψήφος αυτή στη διαμόρφωση του συνολικού αποτελέσματος και η βαρύτητα αυτή μάλιστα να είναι ανάλογα με τη συμμετοχή τους. Πάει το 10% των φοιτητών να ψηφίσει; Το 10% θα έχει άποψη στη διαμόρφωση του αποτελέσματος. Και από αυτό το 10% θα δούμε ποια θα είναι η βαρύτητα, αλλά αυτό δεν σημαίνει, όμως, ότι μπορούμε να αποκλείσουμε στο σύνολο την εκπροσώπηση των φοιτητών.

Πρυτάνεις και πρυτανικές αρχές με γόητρο και κύρος δύο αιώνων των οποίων εμφανιζόμαστε σήμερα να διαγράφουμε την ιστορία και να λέμε ότι «όχι, η Ακαδημαϊκή Κοινότητα δεν μπορεί να έχει εκπρόσωπο που η ίδια επιλέγει». Κάνω έκκληση, δηλαδή, στην κοινή λογική και στη νοημοσύνη. Είστε Βουλευτές. Φαντάζεστε τον Πρόεδρο της Βουλής να μην ανήκει στην Κοινότητα των Βουλευτών; Να ψηφίζουμε οποιονδήποτε άλλο εκτός από Βουλευτή για να κάνει τον Πρόεδρο της Βουλής; Κάποιοι από εσάς είστε δημοσιογράφοι ή ηθοποιοί. Φαντάζεστε τον Πρόεδρο του Σωματείου Ηθοποιών ή τον Πρόεδρο της ΕΣΗΕΑ να ανήκει οπουδήποτε αλλού εκτός από το χώρο των ηθοποιών ή εκτός από το χώρο των δημοσιογράφων;

Υπάρχει μια βασική δημοκρατική αρχή. Μονοπρόσωπα όργανα διοίκησης να εκλέγονται από το φυσικό τους χώρο. Δεν ζητάμε τίποτα περισσότερο από το να μπορεί η Ακαδημαϊκή Κοινότητα να εκλέγει το δικό της εκπρόσωπο. Σας το λέω εγώ, σας το λέει ο δικός σας Βουλευτής κ. Κώστας Καρτάλης, σας το λένε φίλοι που ανήκουν στο χώρο του ΠΑΣΟΚ. Τολμήστε να αλλάξετε τη διάταξη αυτή, γιατί εμείς θέλουμε πραγματικά να συνεννοηθούμε. Δεν θέλουμε να συγκρουστούμε μαζί σας. Θέλουμε να βρούμε έναν τρόπο μέσα από τον οποίο μπορούμε να βρούμε κοινές συνισταμένες για να προχωρήσουμε μαζί. Να σταματήσει αυτό το ράβε – ξήλωνε στον ευαίσθητο χώρο της παιδείας.

Να αποκτήσουμε επιτέλους μακροπρόθεσμη στρατηγική με συνέχεια και συνέπεια.

Από την άλλη πλευρά ποιος ο λόγος να επιμένετε ότι στην ιδιότητα του Πρύτανη, να μην προέρχεται από το δικό του χώρο. Γιατί, δηλαδή, δεν μπορεί Πρύτανης του Πανεπιστημίου Αθηνών να είναι κάποιος Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών και πρέπει να είναι από το Δημοκρίτειο ή από οπουδήποτε αλλού;

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΠΕΤΡΟΥ	ΠΕΤΡΟΥ	26.7.2011	DIAP0726.AP1

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Αυτά όλα που τα έχετε δει, για να καταλάβω;

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ (ΑΡΗΣ) ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Εισηγητής της Μειοψηφίας): Δεν τα ξεκαθαρίζετε στο άρθρο 8.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Είναι απολύτως ξεκαθαρισμένα.

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ (ΑΡΗΣ) ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Εισηγητής της Μειοψηφίας): Η επιλογή, λοιπόν, του Πρύτανη από έναν ολιγάριθμο εκλεκτορικό Σώμα. Δεν έχετε λόγο να το κάνετε αυτό. Γιατί θα πρέπει να είναι ολιγομελές το εκλεκτορικό Σώμα και μάλιστα σε αυτό να συμμετέχουν και μη μέλη του Ιδρύματος, χωρίς τη συμμετοχή του συνόλου της Ακαδημαϊκής Κοινότητας;

Αυτό, κατά τη δική μου εκτίμηση, εγείρει σοβαρά ζητήματα αντισυνταγματικότητας. Θα ψηφίσετε έναν νόμο που θα καταπέσει. Σας προειδοποιούμε ότι πρέπει αυτά τα ζητήματα να τα δείτε με πολύ προσοχή.

Πέρα από αυτό, για να μην πείτε ότι εγώ οχυρώνομαι στον τύπο του νόμου, θα σας πω ότι δεν οχυρώνομαι, αλλά προσπαθώ να δω και το πνεύμα του συντακτικού νομοθέτη, γιατί πέρα από τον τύπο υπάρχει και το πνεύμα. Γιατί είναι συνταγματικά κατοχυρωμένη η αυτοδιοίκηση και η αυτονομία της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ; Για τον απλούστατο λόγο ότι ο νομοθέτης ήθελε μετά από χρόνια να κατοχυρώσει τη δημοκρατική κατάκτηση της Ακαδημαϊκής Κοινότητας, για να μπορεί να διοικεί τα του οίκου της.

Ερχόμαστε εμείς το 2011, εν μέσω θέρους, χωρίς διάλογο, γιατί ο διάλογος ήταν προσχηματικός, άλλα λέγατε πέρυσι και άλλα φέρατε σήμερα, ξαφνικά να αιφνιδιάσουμε την Ακαδημαϊκή Κοινότητα και να της πούμε «δεν είσαι ικανή εσύ να τακτοποιήσεις τα του οίκου σου, αλλά θα έρθουν τα ξωτικά, τα διορισμένα Συμβούλια και κάποιοι άλλοι για να ρυθμίσουν τα του οίκου σου». Αντιλαμβάνεστε ότι αυτό εγείρει σοβαρότατα προβλήματα όσον αφορά την καταστρατήγηση του πνεύματος του συντακτικού νομοθέτη.

Από εκεί και έπειτα, υπάρχουν ζητήματα που έχουν να κάνουμε με προσόντα. Πάρα πολλές διατάξεις έχουν να κάνουν με το γεγονός ότι δημιουργείται μια ηθελημένη, κατά τη δική μου εκτίμηση σύγχυση μεταξύ γνωστικού αντικειμένου, τμήματος και σχολής, με αποτέλεσμα όλο αυτό να μην είναι ξεκάθαρο.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΠΕΤΡΟΥ	ΠΕΤΡΟΥ	26.7.2011	DIAP0726.AP1

Ξέρω ποια θα είναι η απάντησή σας. Θα μου πείτε «ναι, αυτό το αφήνω στη διακριτική ευχέρεια των Πανεπιστημίων». Δηλαδή, τι σημαίνει αυτό. Η Σχολή Επιστημών Υγείας αποφασίζει να έχει προπαρασκευαστικό έτος και μπαίνουν οι φοιτητές, με το αδιάβλητο σύστημα των Πανελληνίων Εξετάσεων που εσείς και εγώ θέλαμε να αλλάξουμε, αλλά δεν το αλλάξαμε ποτέ, στη Σχολή Επιστημών Υγείας. Ερωτώ: Στον ένα χρόνο που θα κοπιάσουν ποιος θα μας εγγυηθεί ότι ο καλός ή ο μέτριος φοιτητής δεν θα πάει στη Νοσηλευτική, στη Φαρμακευτική ή στην Ιατρική; Και ποιος μας εγγυάται ότι με αυτή τη διαδικασία που την αφήνουμε στη διακριτική ευχέρεια της Σχολής, οι διαδικασίες θα είναι αδιάβλητες;

Εδώ λέμε πώς θα σπάσουμε την κακοδαιμονία. Εάν αυτή η κακοδαιμονία δεν αλλάξει, τότε στην περίπτωση αυτή, πώς είναι δυνατόν αυτούς που δεν εμπιστευόμαστε, να τους εμπιστευτούμε, ότι έχουν αντικειμενική αξιολόγηση για το πώς θα προχωρήσουν μετέπειτα τα παιδιά;

Επίσης, ένα άλλο ζήτημα έχει να κάνει με την κατάργηση της αυτονομίας των ίδιων των Τμημάτων. Το Τμήμα μέσα από τη Γενική του Συνέλευση αποτελούσε και θα πρέπει να αποτελεί κύτταρο επιστημονικού προσανατολισμού και, κυρίως, κύτταρο ακαδημαϊκής κουλτούρας και φυσιογνωμίας.

Κύριε Ντόλκα, μιλήσατε για τα Πανεπιστήμια του εξωτερικού και εγώ θα συμφωνήσω μαζί σας, γιατί πολλοί από εμάς έχουν κάνει μεταπτυχιακά εκεί. Αντιλαμβάνεστε να καταργείται το department; Έχετε δει εσείς σε Πανεπιστήμιο να μην υπάρχει ως κύτταρο το τμήμα department και να μην έχει συγκεκριμένη αυτοτέλεια και αυτονομία; Αυτό πώς συνδέεται με τα μεταπτυχιακά. Για παράδειγμα, δηλαδή, ένας φοιτητής που θα κάνει μεταπτυχιακό στη Σχολή Πολιτικών Μηχανικών, από ποιον θα παίρνει το πιστοποιητικό μεταπτυχιακής επάρκειας; Από τη Σχολή, από το Μετσόβιο Πολυτεχνείο ή από το Τμήμα που δεν θα έχει αυτονομία; Και αφού δεν έχει αυτονομία στο πρώτο πτυχίο πώς θα έχει αυτονομία για να δώσει μεταπτυχιακό;

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΤΖΩΡΤΖΗ	ΤΖΩΡΤΖΗ	26.07.2011	DJAP0726.MT1

(Συνέχεια ομιλίας, κ. ΑΡΗ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ, Εισηγητού της Μειοψηφίας)

Αντιλαμβάνεστε ότι εκεί θα υπάρχουν πάρα πολλές συγχύσεις, σύγκρουσης και αυτό θα δημιουργήσει από 1ης Σεπτεμβρίου πάρα πολλά προβλήματα και ένα απίστευτο αλαλούμ. Είμαστε αντίθετοι στην κατάργηση της βαθμίδας του λέκτορα, πιστεύουμε ότι οι λέκτορες προσφέρουν πάρα πολλά και σημαντικά πράγματα στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Είμαστε αντίθετοι με τα προσόντα για την επιλογή των καθηγητών και κυρίως είμαστε αντίθετοι για ζητήματα τα οποία έχουν να κάνουν με τον τρόπο που αντιμετωπίζεται η ελληνική οικογένεια, από τη στιγμή που ο τρόπος με τον οποίο χρηματοδοτείται το ελληνικό πανεπιστήμιο παύει να έχει την ευθεία ροή κράτος, χρήματα, πανεπιστήμια, αλλά πηγαίνει με τη ροή κράτος, επιτροπή αξιολόγησης, πανεπιστήμια. Οπότε, εκεί δεν είμαστε βέβαιοι για το αντικειμενικό και αδιάβλητο κριτήριο, πέρα από το γεγονός ότι εκεί χάνετε και αυτή η συνταγματική κατοχυρωμένη απευθείας ροή χρήματος που προβλέπεται από τη δωρεάν παιδεία. Όσο αναφορά το σύγγραμμα, εμείς δεν λέμε να στον να υπάρχει σύγγραμμα στην εποχή μας, λένε δώστε λύσεις στα πολλαπλά συγγράμματα, λέμε να στην ψηφιοποίηση. Μην καταργείται την δυνατότητα που δίνει το κράτος αυτή τη στιγμή για κάποια συγγράμματα, βρίσκουμε την ευχέρεια μέσα από μια διαδικασία που υποτίθεται ότι έχει να κάνει με το πώς να εκσυγχρονιστεί το ελληνικό πανεπιστήμιο, κεκτημένα που έχουν να κάνουν με το χαρακτήρα της δωρεάν τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, εμείς να τα βάζουμε σε πολλά ερωτηματικά και αυτά τα κεκτημένα να βρίσκουμε τρόπο να τα καταργούμε.

Θέλω να πιστεύω ότι λίγο ή πολύ η Υπουργός έχει κάθε διάθεση να βρει μια κοινή συνισταμένη μεταξύ μας, προκειμένου όλες και όλοι μαζί να προχωρήσουμε. Είναι απ' αυτούς που πιστεύουν -πιστεύω ότι το πιστεύει και η Υπουργός- ότι δεν υπάρχει χώρος όταν μιλάμε για την Παιδεία, ούτε άκρατου κομματισμού, ούτε στυγνής αντιπαράθεσης. Όταν μιλάμε για την Παιδεία πρέπει να διεκδικούμε το αυτονόητο και να αναζητούμε τον τρόπο με τον οποίο μπορούμε να επιτύχουμε την εύρυθμη λειτουργία των πανεπιστημίων. Η εύρυθμη λειτουργία των πανεπιστημίων μπορεί να επιτευχθεί με πάρα πολλούς τρόπους, δεν σας αρέσει αυτά που είπε η αντιπολίτευση δη εμού, υπάρχει τρόπος, υιοθέτηστε αυτά που είπε ο κ. Καρτάλης, συμφωνώ με τον κ. Καρτάλη, δεν σας αρέσει τι είπε ο Βουλευτής σας τότε ας πάμε στις παλιές απόψεις του κ. Κρεμαστινού. Βρείτε τα

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΤΖΩΡΤΖΗ	ΤΖΩΡΤΖΗ	26.07.2011	DJAP0726.MT1

μεταξύ σας, γιατί εκεί είναι το θέμα σας και όταν τα βρείτε μεταξύ σας πέστε και σε εμάς τι θέλετε για να δούμε εάν μπορούμε να συμφωνήσουμε. Ευχαριστώ.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Θα ήθελα να παρακαλέσω τον κ. Σπηλιωτόπουλο κατά τη διάρκεια της συζήτησης, να μου πει σε ποιο άρθρο διατυπώνεται ότι ο πρύτανης δεν μπορεί να είναι από το συγκεκριμένο πανεπιστήμιο, που προκύπτει ότι τα παιδιά μπαίνουν σε σχολή και μετά πρέπει η σχολή να αποφασίσει σε ποιο τμήμα θα πάει, σε πιο άρθρο μιλάμε για την κατάργηση του αυτονομίας του τμήματος άρα και την αυτονομία του πτυχίου που δίνει το τμήμα και σε ποιο άρθρο υπάρχει πρόβλημα για την απόδοση του μεταπτυχιακού τίτλου.

Τέλος, επειδή το έχει πει πολλές φορές θα ήθελα να μου καταθέσετε την πρόταση του πορίσματος Μπαμπινιώτη για τις εισαγωγικές εξετάσεις. Υπάρχουν τέσσερα σενάρια τα οποία κατατέθηκαν την Επιτροπή του διαλόγου και όπως κατατέθηκαν τα τέσσερα σενάρια έτσι γράφτηκαν στο πόρισμα. Θα ήθελα να είμαστε ακριβείς. Παρακαλώ, εάν έχετε άλλο να το καταθέσετε. Αυτό ήταν το πόρισμα Μπαμπινιώτη, ήταν τέσσερα διαφορετικά σενάρια με πολύ μεγάλες διαφορές μεταξύ τους.

Θα ήθελα να κάνουμε ακόμη σαφές, επειδή θα ακολουθήσει μια πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση, αυτά περί αυτονομίας των ΑΕΙ, φαντάζομαι ότι δεν τα δέχεται κανένας μέσα στην αίθουσα. Δεν υπάρχει τίποτα αυτόνομο στη χώρα. Αυτονομία σημαίνει ότι κάνω νόμους, νόμους κάνει η πολιτεία. Το άρθρο 16 είναι σαφές και παρακαλώ να το διαβάσετε, ότι το αυτοδιοίκητο είναι μέσα στα πλαίσια, του πλαισίου, του οποίου ορίζει η πολιτεία. Τα Πανεπιστήμια δεν ορίζουν μόνα τους τον τρόπο με τον οποίο θα διοικούνται, αυτό διοικούνται μέσα στο πλαίσιο το οποίο ορίζει η πολιτεία. Αυτή η συζήτηση είχε γίνει και το 1982.

ΑΡΗΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Εισηγητής της Μειοψηφίας): Το Σύνταγμα αναφέρεται στην αυτοδιοίκηση και μιλούμε για την οικονομική αυτοτέλεια, που σημαίνει αυτονομία.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Να το κάνουμε σαφές και να συμφωνήσουμε όλοι ότι δεν έχουν αυτονομία; Γιατί τα πανεπιστήμια δεν κάνουν νόμος.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Ζιώγας.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΤΖΩΡΤΖΗ	ΤΖΩΡΤΖΗ	26.07.2011	DJAP0726.MT1

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ (Ειδικός Αγορητής του Κ.Κ.Ε.): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Ο νέος νόμος πλαίσιο για τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα είναι ένα κομμάτι της ενιαίας σαρωτικής, αντιλαϊκής επίθεσης που το κεφάλαιο και η Κυβέρνηση έχουν εξαπολύσει στο έδαφος της κρίσης. Αποτελεί ένα αντιδημοκρατικό, αντιδραστικό, ταξικό πλαίσιο που η υλοποίηση του στηρίζεται σε ολιγαρχικά όργανα εξουσίας. Ο νόμος αυτός οδηγεί στη διάλυση των σπουδών, σε πτυχία πολλαπλών ταχυτήτων και στο σύνολό τους υποβαθμισμένα σε σχέση με αυτά που έχουμε σήμερα. Οδηγεί σε εμπάνθηση της επιχειρηματικής λειτουργίας των ιδρυμάτων, κατάργηση ασύλου και αντιδραστικές αλλαγές στη διοίκηση. Βάζει ταφόπλακα σε όποια δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση, έχουμε. Το νομοσχέδιο αυτό επιχειρεί να εφαρμόσουν το σύνολο των αντιδραστικών αλλαγών που χρόνια τώρα επεξεργάζονται και δρομολογούν οι Κυβερνήσεις ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Ν.Δ. μαζί με την Ε.Ε., προκειμένου να προσαρμόσουν την ανώτατη εκπαίδευση στις απαιτήσεις και τις ανάγκες των μεγάλων επιχειρηματικών συμφερόντων. Η εκπαίδευση και η έρευνα θα υπηρετούν αποκλειστικά την κερδοφορία και την ισχυροποίηση των μονοπωλίων, με καταστροφικές συνέπειες για το δικαίωμα των παιδιών των λαϊκών στρωμάτων στη μόρφωση, αλλά και για το λαό συνολικά. Ενισχύεται ο αυταρχισμός μέσα στα πανεπιστήμια στο όνομα, δήθεν, της καταπολέμησης της διαφθοράς. Οι όποιες δημοκρατικές διαδικασίες και ελευθερίες υπήρχαν συρρικνώνονται απελπιστικά χρησιμοποιώντας πέρα της διαφθοράς και το πρόσχημα της καταπολέμησης της κομματικοποίησης. Η ζωή έχει δείξει ότι πίσω από υπαρκτά προβλήματα και αποσυνθήματα, που μπορείς στο λαό να ακούγονται σωστά είναι δυνατόν να περάσει ως άλλος Δούρειος ίππος η πιο αντιδραστική επιλογή.

Το νομοσχέδιο συνδέεται με στρατηγικές επιλογές των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων, όπως η προώθηση του νέου λυκείου, με τον αποκαλούμενο Καλλικράτη της ανώτατης εκπαίδευσης, δηλαδή το κλείσιμο και τη συγχώνευση τμημάτων και ιδρυμάτων, με τις αντιδραστικές αλλαγές που έχουν ήδη δρομολογηθεί στο πεδίο της έρευνας, με το κλείσιμο και τις συγχωνεύσεις ερευνητικών κέντρων, όπως το ΙΓΜΕ και το ΕΘΙΑΓΕ, την πλήρη υποταγή της έρευνας στις στρατηγικές στοχεύσεις της άρχουσας τάξης, ακριβώς επειδή είναι μέρος της στρατηγικής του κεφαλαίου στην ανώτατη εκπαίδευση δεν αφορά μόνο την κρίση, δεν φτιάχνετε μόνον το πανεπιστήμιο του ΔΝΤ ή της τρόικας, αλλά το νέο

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΤΖΩΡΤΖΗ	ΤΖΩΡΤΖΗ	26.07.2011	DJAP0726.MT1

αστικό πανεπιστήμιο που απαντά συνολικά στις νέες ανάγκες της καπιταλιστικής αναπαραγωγής. Χαρακτηριστικά από το 2007, στο πρόγραμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έμπαιναν ως στόχοι αυτά που σήμερα προτείνονται, στο συγκεκριμένο νόμο πλαίσιο, όπως συγγράμματα στο διαδίκτυο, φοιτητικά δάνεια και μερική απασχόληση φοιτητών, μερική φοίτηση και πιστοποίηση προγραμμάτων σπουδών, αξιολόγηση και κοινωνική λογοδοσία, ενίσχυση της κινητικότητας, διεπιστημονικότητα κ.α..

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΟΝΔΡΕΛΗΣ	ΤΖΟΡΜΠΑΤΖΑΚΗ	26.7.11	DKAP0726.X11

(Συνέχεια ομιλίας κ. ΙΩΑΝΝΗ ΖΙΩΓΑ, Ειδικού Αγορητή του ΚΚΕ)

Με λίγα λόγια το ΠΑΣΟΚ κινείται πάνω στο πρόγραμμά του και δεν υποχρεώθηκε από καμία Τροίκα ή ΔΝΤ να προχωρήσει το νέο νόμο. Άλλωστε, οι προσωπικές δηλώσεις του Πρωθυπουργού για το νέο νόμο πλαίσιο είναι αποκαλυπτικές. Τι προβλέπει αυτός ο νόμος; Το σχέδιο νόμου της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ αποτελεί την επιτομή των κατευθύνσεων της Ε.Ε. και των προηγούμενων νόμων που έχουν ψηφίσει για την ανώτατη εκπαίδευση και όλες τις άλλες βαθμίδες οι προηγούμενες κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Ο νόμος της κυρίας Γιαννάκου το 2007, ο νόμος για τα μεταπτυχιακά το 2008 και ο νόμος του 2009 σχετικά με τη ρύθμιση θεμάτων της ανώτατης εκπαίδευσης αφορούν κατά κύριο λόγο τη νέα δομή και το περιεχόμενο της ανώτατης εκπαίδευσης. Αυτές οι αλλαγές έχουν δρομολογηθεί εδώ και πάνω από μία 10ετία με τη στρατηγική της Λισαβόνας και τις αποφάσεις της Μπολόνια. Είναι μία αντιδραστική τομή που βλέπει μακριά, γιατί αλλάζει τη φυσιογνωμία των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων στο πιο καίριο ζήτημα για την μάζα των φοιτητών, το αυριανό επιστημονικό δυναμικό, τη διάρθρωση του πτυχίου ή καλύτερα την αποδιάρθρωση, αφού διαλύει τα επιστημονικά αντικείμενα.

Συγκεκριμένα, ο νέος νόμος πλαίσιο επιχειρεί μία κρίσιμη αλλαγή στη διάθεση των προγραμμάτων σπουδών με σοβαρές επιπτώσεις και στο περιεχόμενο της εκπαίδευσης. Θεσμοθετεί ως ελάχιστο χρονικό όριο για τη λήψη πτυχίου τα τρία έτη οδηγώντας σε κάθετη πτώση το επίπεδο των προπτυχιακών σπουδών που υπάρχουν σήμερα και διαλύοντας ότι έχει απομείνει από το επιστημονικό αντικείμενο σε προπτυχιακό επίπεδο. Αποσυνδέει πλήρως πτυχίο από επάγγελμα και δημιουργεί πτυχία πολλών ταχυτήτων τα οποία αποτελούν διαβατήρια για την ανεργία. Η αποτίμηση όλων των ειδών των σπουδών θα γίνεται με όρους πιστωτικών μονάδων. Επιτρέπει τη λειτουργία μονοετών και διετών ταχύρυθμων προγραμμάτων για απόκτηση δεξιοτήτων, προγραμμάτων δια βίου μάθησης και εξ αποστάσεως εκπαίδευσης επί πληρωμή. Το νέο στοιχείο είναι ότι τα προγράμματα αυτά λόγω της αποτίμησής τους με όρους πιστωτικών μονάδων θα μπορούν να συμπληρώνονται και από άλλους και να ισοτιμούνται τελικά με πτυχία και με άλλους τίτλους. Έτσι, ανοίγει ο νέος χώρος για επιχειρηματική δράση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων τα οποία θα φτιάχνουν μαγαζιά που θα προσελκύουν πελάτες

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΟΝΔΡΕΛΗΣ	ΤΖΟΡΜΠΑΤΖΑΚΗ	26.7.11	DKAP0726.XI1

και θα εξάγουν εκπαιδευτικά προϊόντα. Φέρνει τη θεσμική κατοχύρωση των τίτλων σπουδών, προπτυχιακός, μεταπτυχιακός, διδακτορικός που και σήμερα υπάρχουν και αριθμούν περίπου 80.000 μεταπτυχιακούς. Αναδιοργανώνεται η διοίκηση των ΑΕΙ η οποία στα πλαίσια του αυτοδιοίκητου αποκτά αεικίνητη μορφή που καλύτερα σήμερα εξυπηρετεί τη στρατηγική της Ε.Ε. για την ανώτατη εκπαίδευση με τα συμβούλια διοίκησης. Το σχέδιο του νόμου πλαισίου δεν ορίζει τις λεπτομέρειες για τη λειτουργία των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ. Κάθε ίδρυμα θα έχει τις δικές του αρχές αφού θα λειτουργεί σαν μία ξεχωριστή επιχείρηση με έσοδα, με έξοδα και με επενδύσεις. Σχεδόν όλα θα καθορίζονται στον οργανισμό και τον εσωτερικό κανονισμό σπουδών. Ο οργανισμός του κάθε ιδρύματος θα εκδίδεται σε Προεδρικό Διάταγμα μετά από απόφαση του συμβουλίου διοίκησής του. Τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ θα διοικούνται από τα συμβούλια τα οποία θα λειτουργούν περίπου σαν διοικητικά συμβούλια μιας ανώνυμης εταιρείας, αφού θα έχουν την ευθύνη για τη διοίκηση της επιχείρησης. Τα μέλη των συμβουλίων θα είναι 15 ή 9 για τα μικρότερα ιδρύματα. Κρατική χρηματοδότηση θα δίνεται με βάση την ανταγωνιστικότητα του ιδρύματος και τα ιδρύματα θα καταρτίζουν ανά 4ετία ένα business plan για τη λειτουργία και την ανάπτυξή τους.

Η δημόσια χρηματοδότηση θα δίνεται κατά ένα μέρος με βάση ποσοτικούς δείκτες όπως είναι ο αριθμός των φοιτητών και κατά ένα άλλο μέρος με βάση τους δείκτες ανταγωνιστικότητας που θέτει το Υπουργείο, αλλά και στους στόχους που τα ίδια βάζουν. Δηλαδή, το δεύτερο μέρος θα είναι είτε bonus είτε τιμωρία, ανάλογα με το πόσο αποτελεσματικά είναι τα ιδρύματα στη λειτουργία τους με τους όρους της αγοράς. Σε κάθε πανεπιστήμιο και ΤΕΙ δημιουργείται ένα νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με τη μορφή ανώνυμης εταιρείας με μία μόνο μη μεταβιβάσιμη μετοχή που ανήκει στο οικείο ΑΕΙ για την αξιοποίηση και διαχείριση μέρους του συνόλου των πόρων, εκτός των πόρων, πλην των πόρων, όπως αναγράφεται που προέρχονται από τον τακτικό προϋπολογισμό και το πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων. Σε αυτό θα ενταχθούν οι υπάρχουσες εταιρείες που λειτουργούν μέχρι τώρα στα ΑΕΙ, όπως είναι της διαχείρισης περιουσίας οι ειδικοί λογαριασμοί. Στις αρμοδιότητες του νέου νομικού προσώπου θα είναι μεταξύ άλλων η λήψη χρηματοδοτήσεων οποιασδήποτε μορφής. Η έναντι αμοιβής ή συμμετοχή είσπραξης δικαιωμάτων του ιδρύματος ή και του νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου για την παροχή

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΟΝΔΡΕΛΗΣ	ΤΖΟΡΜΠΑΤΖΑΚΗ	26.7.11	DKAP0726.XI1

υπηρεσιών προς τρίτους. Η παραγωγή και η διάθεση προϊόντων και η παροχή υπηρεσιών έναντι τιμήματος, σχετικά με τους ερευνητικούς στόχους του ιδρύματος, αυτοτελώς ή μετά από σύσταση θυγατρικών εταιρειών ή σε συνεργασία με άλλους φορείς ή με τη συμμετοχή τους σε οποιαδήποτε παραγωγικό φορέα ή επιχείρηση στο εσωτερικό ή εξωτερικό. Η εκχώρηση ή διάθεση άδειας εμπορικής εκμετάλλευσης προϊόντων πνευματικής ή βιομηχανικής ιδιοκτησίας έναντι τιμήματος που καθορίζεται σε άλλο οργανισμό ή επιχείρηση οποιασδήποτε μορφής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το άσυλο καταργείται. Έτσι, λοιπόν, θέλετε όπως λέτε να απομακρυνθεί το άσυλο από το μοντέλο χωροταξικού ορισμού για να μπορεί να εισβάλει η αστυνομία στα ιδρύματα. Τα παραμύθια δε για την ελεύθερη διακίνηση ιδεών τα ζουν τα παιδιά στο πετσί τους καθημερινά εδώ και πολύ καιρό με τη διδασκαλία της αστικής ιδεολογίας και επιχειρηματικότητας. Ελευθερία έκφρασης είχαν και έχουν μόνο οι επιχειρήσεις και τα καλοπληρωμένα ακαδημαϊκά τους στελέχη. Με την καθιέρωση ενιαίων ψηφοδελτίων για τους αντιπροσώπους των φοιτητών στα όργανα του ιδρύματος και του συνηγόρου του φοιτητή που θα διερευνά και αυτεπαγγέλτως τις περιπτώσεις διατάραξης της εύρυθμης λειτουργίας του ιδρύματος, δηλαδή βλέπε πορείες, κινητοποιήσεις, απεργίες, επιχειρούν ένα κρίσιμο χτύπημα που πραγματικό στόχο έχει την πλήρη ενσωμάτωση του φοιτητικού κινήματος και τη μετατροπή του σε υποστηρικτή των αστικών πολιτικών σε θεσμικό φορέα που θα διαλέγεται στα πλαίσια της νομιμότητας που καθορίζεται μέσα και έξω από τα ΑΕΙ. Στόχο έχει το οργανωμένο, το πολιτικοποιημένο λαϊκό και φοιτητικό κίνημα. Η απαγόρευση οποιασδήποτε κομματικής έκφρασης μέσα στα ΑΕΙ είναι από τους στόχους της Κυβέρνησης και που εκφράζεται και μέσα από το νόμο πλαίσιο και μάλιστα είναι από τα θέματα που η Κυβέρνηση χαρακτηρίζει κόκκινη γραμμή και δεν δέχεται καν να συζητήσει.

Η κυρία Υπουργός δήλωσε σχετικά να σταματήσει το πανεπιστήμιο να είναι χώρος κομματισμού, παρατάξεων και αντιπαλότητας των κομμάτων ή δημιουργίας κομματικών συσχετισμών όπως συμβαίνει στις εθνικές ή αυτοδιοικητικές εκλογές. Αυτό είναι μία κόκκινη γραμμή που δεν ξεπερνάται. Δεν γίνεται να δημιουργούνται συσπειρώσεις κομμάτων και να λειτουργούν οι παρατάξεις με τον τρόπο που λειτουργούν σήμερα.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΟΝΔΡΕΛΗΣ	ΤΖΟΡΜΠΑΤΖΑΚΗ	26.7.11	DKAP0726.XI1

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εάν ήθελε η Κυβέρνηση να αλλάξει τη λειτουργία των κυρίαρχων παρατάξεων μέσα στα ιδρύματα θα μπορούσε πρώτα – πρώτα να αλλάξει τη λειτουργία της δικής της παράταξης, της ΠΑΣ, που πράγματι είναι χωμένη ως το λαιμό στα ρουσφέτια και τη διαπλοκή με μερίδα του ΔΕΠ και του διοικητικού προσωπικού μαζί και παράλληλα με τη ΔΑΠ. Ομοίως, μπορούσαν να αλλάξουν και τη λειτουργία της παράταξής τους στους καθηγητές που κάνει ότι μπορεί τα τελευταία χρόνια για να μετατρέψει τους διδάσκοντες καθηγητές σε καλούς managers. Έχει νομιμοποιήσει συλλόγους που λειτουργούν με αντικαταστατικές λειτουργίες και επιχειρεί να μετατρέψει την ΠΟΣΔΕΠ από συνδικαλιστικό διεκδικητικό όργανο που θα έπρεπε να είναι σε ένα think tang σύμβουλο άνωθεν της κυβέρνησης. Όμως, το πρόβλημά τους δεν είναι αυτού του είδους οι παρατάξεις και η λειτουργία τους. Εξάλλου, τα ρουσφέτια, η διαπλοκή και οι καλές υπηρεσίες στην εκάστοτε Κυβέρνηση θα υπηρετούνται από τις συγκεκριμένες δυνάμεις μέσα στα ΑΕΙ, ακόμη και σε ατομικό επίπεδο.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΚΟΥΦΗ	ΧΡΟΝΑΚΗ	26.07.2011	DLAP0726.KR1

(Συνέχεια ομιλίας κ. ΙΩΑΝΝΗ ΖΙΩΓΑ Ειδικού Αγορητή του ΚΚΕ)

Θέλουν να χτυπήσουν την οποιαδήποτε δυνατότητα συλλογικής διεκδίκησης και έκφρασης που υπήρχε μέχρι τώρα στα Ιδρύματα. Και αυτό προσπαθούν να επιτύχουν μέσα από ένα πλέγμα διατάξεων του νέου νόμου. Δεν είναι μόνο η άμεση απαγόρευση λογικής έκφρασης σε λογικές διαδικασίες που προκύπτει από την επιβολή όλες οι εκλογές για τα όργανα του κάθε Ιδρύματος να γίνονται μέσα από ένα ενιαίο ψηφοδέλτιο. Είναι και οι ρυθμίσεις που ορίζουν ότι θα διώκεται ποινικά όποια κινητοποίηση διακόπτει οποιαδήποτε λειτουργία του Ιδρύματος, δηλαδή, ακόμα και μια απεργία του διοικητικού προσωπικού ή μια ανακοίνωση στην έναρξη ενός μαθήματος, είναι παράνομες.

Οποιαδήποτε μορφή συνδικαλισμού στα ιδρύματα θα είναι παράνομη. Είναι στάχτη στα μάτια οι ρυθμίσεις του νόμου που λένε ότι οι φοιτητές θα μπορούν να συγκροτούν συλλόγους και δικές τους οργανώσεις, αφού οι σύλλογοι και οι οργανώσεις δεν θα μπορούν στην ουσία να οργανώσουν κανενός είδους κινητοποίηση μέσα στα Ιδρύματα. Όταν η κυρία Υπουργός λέει ότι πρέπει να σταματήσει η αντιπαλότητα των κομμάτων στα Ιδρύματα, σημαίνει να σταματήσει η ιδεολογική πολιτική αντιπαράθεση, να κυριαρχήσει σιγή νεκροταφείου και να είναι αποδεκτή μόνο η ιδεολογική θέση των εκάστοτε manager και των διοικήσεων. Και αυτά, σε ένα χώρο που υποτίθεται παράγει σκέψη και προστατεύεται από το εθνικό δίκαιο και μόνο, σύμφωνα με το νέο νόμο, η ελεύθερη διακίνηση ιδεών. Επιπλέον, θέλουν να τσακίσουν στη συνείδηση της νεολαίας κάθε έννοια οργάνωσης και συλλογικής διεκδίκησης. Η διαχείριση της περιουσίας και οι υποδομές των Ιδρυμάτων, η φοιτητική μέριμνα, η έρευνα, περνούν σε ένα ενιαίο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, που θα είναι στην ουσία «το μεγάλο μαγαζί» όλων των εκπαιδευτικών και ερευνητικών προϊόντων.

Στο δρόμο που άνοιξε η οικονομική και διοικητική αυτοτέλεια και η αξιολόγηση, οι τετραετείς επιχειρηματικοί προγραμματισμοί, τα μονοπώλια έρχονται τώρα να ισοπεδώσουν ότι απέμεινε από την δημόσια και δωρεάν παιδεία, να ξεπουλήσουν ακριβά τα τελευταία ψήγματα της φοιτητικής μέριμνας για σίτιση, για στέγαση και για συγγράμματα. Άρα, ποιο μεγάλα βάσανα περιμένουν τη λαϊκή οικογένεια που ήδη ακριβοπληρώνει τις σπουδές του παιδιού της. Αυτό είναι που πρέπει άμεσα να συνειδητοποιήσει ο λαός. Γενικεύονται οι ελαστικές σχέσεις εργασίας του εκπαιδευτικού προσωπικού, η αξιολόγησή

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΚΟΥΦΗ	ΧΡΟΝΑΚΗ	26.07.2011	DLAP0726.KR1

τους με κριτήρια επιχειρηματικότητας. Δημιουργείται μια μεγάλη μάζα εκπαιδευτικών με μονοετείς συμβάσεις έως τριετείς, χωρίς δυνατότητα ανανέωσης. Για τους ήδη υπάρχοντες διδάσκοντες με ελαστικές σχέσεις εργασίας διαμορφώνεται παράλληλα μια συμμαχία καθ' υπόταξης, ετοιμάζονται και απολύσεις για τις χαμηλές βαθμίδες, αλλά ακόμα και για τους αναπληρωτές, καθώς επίσης και για τους πρωτοβάθμιους καθηγητές εφόσον δεν θα περνούν τις αξιολογήσεις που επιβάλλουν οι επιχειρήσεις. Κύμα απολύσεων θα έχουμε και στο διοικητικό και λοιπό προσωπικό των ΑΕΙ. Πατάνε στο έδαφος που οι ίδιοι έχουν στρώσει σε προηγούμενες φάσεις. Περαιτέρω εξάπλωση των ελαστικών μορφών απασχόλησης, μειώσεις μισθών και συντάξεων θα είναι στην ημερήσια διάταξη όταν και όπως αποφασίσει το παντοδύναμο συμβούλιο και οι επιχειρήσεις.

Στο προσχέδιο υπήρχε μια διάταξη για τους ΙΔΑΧ. Εδώ δεν γίνεται μνεία. Γιατί; Δεν υπάρχει αυτός ο χώρος των διδασκόντων, αυτό το σύνολο των διδασκόντων που παρέχουν υπηρεσίες στο πανεπιστήμιο; Η Κυβέρνηση, για να ελέγχει καλύτερα εάν τα τρίχρονα πτυχία συμβαδίζουν με τις απαιτήσεις της αγοράς, των επιχειρήσεων δηλαδή, αναβαθμίζει την ΑΔΙΠ, η οποία βαπτίζεται Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης της ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση. Πρόκειται για έναν μηχανισμό εμπειρογνομόνων που θα πιστοποιούν τα προγράμματα σπουδών. Πιστοποίηση σημαίνει αναγνώριση ενός προγράμματος, με άλλα λόγια, μένει ανοικτό το ενδεχόμενο να λειτουργούν μέσα στα Ιδρύματα και προγράμματα μη αναγνωρισμένα, χωρίς κανένα αντίκρισμα εάν δεν λάβουν πιστοποίηση. Ένα από τα κριτήρια πιστοποίησης των πτυχίων θα είναι και η ζήτηση στην αγορά εργασίας των αποκτώμενων προσόντων. Επιπλέον, το κάθε Ίδρυμα, θα έχει και το δικό της κριτή, τη Μονάδα Διασφάλισης της Ποιότητας, τη ΜΟΔΙΠ, που θα συνεργάζεται με την Αρχή.

Το ΚΚΕ καλεί τα μέλη ΔΕΠ/ΕΠ, τους διδάσκοντες σε ΑΕΙ και ΤΕΙ που αρνούνται να γίνουν υπεργολάβοι των μονοπωλίων, να αντισταθούν σε αυτή τη νέα λαίλαπα. Να αγωνιστούν ώστε να μην περάσει ο νέος νόμος πλαίσιο που θα είναι η ταφόπλακα του νέου πανεπιστημίου. Να αγωνιστούν για τη διαμόρφωση Ανώτατης Εκπαίδευσης σε ενιαίας αποκλειστικά δημόσιας και δωρεάν, σύγχρονης, υψηλού επιπέδου, με δημοκρατική λειτουργία, που θα υπηρετεί το δρόμο ανάπτυξης προς όφελος του ελληνικού λαού. Θα ετοιμάζει επιστημονικό δυναμικό ικανό να αναπτύξει στο έπακρο τις παραγωγικές και

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΚΟΥΦΗ	ΧΡΟΝΑΚΗ	26.07.2011	DLAP0726.KR1

πνευματικές δυνατότητες της χώρας μας, θα εξασφαλίζει τη πρόοδο και την ευημερία του λαού μας, για μια Ανώτατη Εκπαίδευση όπου δεν θα υπάρχουν σχολές και τμήματα πολλών κατηγοριών, ταχυτήτων, ακαδημαϊκών επιπέδων, επαγγελματικών προοπτικών και στην οποία σήμερα η πρόσβαση είναι στοιχείο κυρίως των οικονομικών δυνατοτήτων της οικογένειας και λιγότερο των ατομικών δυνατοτήτων του παιδιού. Ο αγώνας ενάντια στα αντιδραστικά μέτρα για την Ανώτατη Εκπαίδευση στην υπηρεσία του λαού και της νεολαίας για να είναι αποτελεσματικός πρέπει να συνοδευτεί από μια ριζική αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων στον ίδιο το λαό και τη νεολαία σε βάρος των κομμάτων που υπηρετούν τα συμφέροντα της πλουτοκρατίας και της Ε.Ε. Αυτό το νομοσχέδιο δεν διορθώνεται και θα κάνουμε ως ΚΚΕ κάθε προσπάθεια, όπως επίσης και θα στηρίξουμε κάθε προσπάθεια και πρωτοβουλία ώστε αυτό να μην περάσει και αν περάσει, να μην εφαρμοστεί.

Αλλωστε στη συνείδηση όσων σέβονται και υπηρετούν τις αρχές λειτουργίας του δημόσιου πανεπιστημίου, αυτό το νομοσχέδιο έχει προ πολλού απορριφθεί. Είναι προφανές ότι καταψηφίζουμε επί της αρχής το σχέδιο νόμου. Το πώς ως κόμμα θέλουμε την ενιαία ανώτατη, τις προτάσεις μας δηλαδή για την Ανώτατη Εκπαίδευση, θα το παρουσιάσουμε στην δευτερολογία μας.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ(Υπουργός Παιδείας Δια βίου μάθησης και Θρησκευμάτων) : Κύριε Ζίωγα, μου επιτρέπεται να ρωτήσω κάτι; Όταν λέτε ότι δεν θα εφαρμοστεί, τι εννοείτε ότι θα κάνετε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ(Ειδικός Αγορητής του ΚΚΕ): Αυτό το οποίο είναι κοινή συνείδηση σε εργαζόμενους και φοιτητές ότι μας γυρίζει στο Μεσαίωνα...

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ(Υπουργός Παιδείας Δια βίου μάθησης και Θρησκευμάτων) : Τι εννοείτε ότι θα κάνετε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ(Ειδικός Αγορητής του ΚΚΕ): Θα αντισταθούμε με αγώνες στην εφαρμογή του. Τι άλλο; Εμπειρία υπάρχει τεράστια και στο χώρο του πανεπιστημίου. Το μέτωπο είναι στους χώρους δουλειάς, στις βιομηχανίες στους χώρους δουλειάς των εργαζομένων. Και το πανεπιστήμιο βέβαια είναι ένας χώρος στον οποίο θα δοθεί και εκεί μάχη, όμως, το λαϊκό κίνημα είναι αυτό το οποίο θα βάλει σφραγίδα.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΚΟΥΦΗ	ΧΡΟΝΑΚΗ	26.07.2011	DLAP0726.KR1

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ(Αντιπρόεδρος της Επιτροπής) : Το λόγο έχει ο κύριος Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ(Ειδικός Αγορητής του ΛΑ.Ο.Σ.) : Κυρία Υπουργέ, δεν αντέχω να μην ξεκινήσω από τον τελευταίο διάλογο που είχατε με τον κύριο Ζιώγα και να πω το εξής : Ενώ έχετε στο νομοσχέδιο μια σειρά μέτρων για το πώς πρέπει με βήματα να ακολουθήσουν τα πανεπιστήμια την εφαρμογή του νόμου, πολύ σωστά μέτρα, γιατί αν ψηφίσουμε ένα νόμο που δεν θα εφαρμοστεί ή που θα εφαρμοστεί κατά το ήμισυ, όπως π.χ ο νόμος Γιαννάκου, που δεν εφαρμόστηκε στην πραγματικότητα ποτέ, δεν έχει κανένα νόημα. Εάν νομοθετούμε πρέπει να εφαρμόζονται οι νόμοι. Μου κάνει μεγάλη εντύπωση γιατί στο τέλος, αυτού του εξαιρετού άρθρου που έχετε γράψει, γράφετε ότι θα λαμβάνουν μόνον τη βασική χρηματοδότηση όταν δεν εφαρμόζουν το νόμο. Καθόλου χρηματοδότηση. Δεν εφαρμόζουν το νόμο, μηδέν χρήματα, να πεινάσουν. Δεν φτάνει που δεν εφαρμόζουν το νόμο, να τους δώσουμε και χρήματα από τον κρατικό προϋπολογισμό; Όποιος δεν εφαρμόζει τους νόμους του κράτους δεν δικαιούται ένα ευρώ από τον έλληνα φορολογούμενο. Το ξεκαθαρίζουμε αυτό για να μην έχουμε παρεξηγήσεις. Όποιος θέλει να κάνει επανάσταση, να πηγαίνει στα βουνά, δικαίωμα του, πάντως όχι με λεφτά του έλληνα φορολογούμενου.

Ερχόμαστε κύριες και κύριοι συνάδελφοι στην ουσία του νομοσχεδίου. Ήταν Ιούνιος του 2006, κύριοι συνάδελφοι της ΝΔ, εγώ δεν ήμουν ακόμη Βουλευτής, με είχε προσκαλέσει ένα πανεπιστήμιο στις ΗΠΑ, κύριε Σπηλιωτόπουλε, στο Λος Άντζελες, να μιλήσω σε ένα συνέδριο για τον Μέγα Αλέξανδρο. Τότε σκεφτόμουν στο αεροπλάνο, πηγαίνοντας εκεί με τη σύζυγο μου, τι αστείο πράγμα ήταν ότι ζω σε μια χώρα που εγώ δεν μπορώ να πατήσω σε κανένα ελληνικό πανεπιστήμιο, γιατί όπως ξέρετε, κύριε Κουράκη και αναφέρομαι σε εσάς, γιατί έχετε πολύ μεγάλη ευαισθησία στα δημοκρατικά, αλλά δεν έχω δει να έχετε πάρει ποτέ έμπρακτη θέση το ότι υπάρχουν συμπολίτες σας, όχι Βουλευτές, συμπολίτες σας, που δεν μπορούμε να μπούμε σε ένα Ίδρυμα, το οποίο πληρώνουμε με τα λεφτά μας. Δεν μπορούμε να μπούμε καθόλου γιατί μας έχουν απαγορεύσει την είσοδο οι φοιτητικές παρατάξεις, των οποίων προηγουμένως αναλάβατε την υπεράσπιση, με την απειλή του θανάτου μας και αυτό κάνετε ότι δεν το βλέπετε. Δεν σας κάνει εντύπωση, δηλαδή, ότι εγώ λέω στο Alter, στον κύριο Μουτζούρη, τότε Πρύτανη

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΚΟΥΦΗ	ΧΡΟΝΑΚΗ	26.07.2011	DLAP0726.KR1

του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, ενώπιον του κυρίου Χατζηνικολάου, δέχεστε κύριε Μουτζούρη αύριο να έρθω στο Πολυτεχνείο σας και να έρθετε μαζί μου για να εγγυηθείτε την ασφάλεια μου; Και μου λέει στον αέρα ο κύριος Μουτζούρης, ούτε ο Αθανάσιος Διάκος δεν μπορεί να εγγυηθεί την ασφάλεια σας στο Πολυτεχνείο. Εάν λοιπόν αυτό εσείς το βλέπετε ως μια φυσιολογική και δημοκρατική λειτουργία του Πολυτεχνείου και του Πανεπιστημίου, έχουμε μια πολύ διαφορετική αντίληψη με το τι είναι δημοκρατία. Δημοκρατία είναι να μιλάμε όλοι, όχι όσοι είναι αποδεκτοί από το κατεστημένο του εκάστοτε χώρου. Δημοκρατία είναι να μπορεί να μιλάνε και αυτοί που λένε τα πράγματα που αυτοί που είναι αποκάτω δεν θέλουν να τα ακούσουν.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΛΙΑΤΗ	ΛΙΑΤΗ	26.07.2011	DMAP0726.ML2

Συνέχεια ομιλίας κ. ΑΔΩΝΗ-ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ, Ειδικού Αγορητή του ΛΑΟΣ

Όλο αυτό το κομμάτι περί της δήθεν αγάπης σας στην δημοκρατικότητα είναι εξαιρετικά υποκριτικό. Εάν πράγματι σας άρεσε η δημοκρατία, θα ερχόσασταν εσείς, κύριε Κουράκη, όταν ο κ. Βορίδης θα ήταν ομιλητής στο πανεπιστήμιο, να φάτε το ξύλο από εκείνους που θα πήγαιναν να τον δείρουν. Αυτό είναι δημοκρατία, όχι τα εύκολα, δηλαδή να καλέσουμε εδώ 15 φοιτητικές παρατάξεις, με κοτσίδες κ.λπ..

Όταν ήμουν στο πανεπιστήμιο του Λος Άντζελες, η είδηση στο CNN ήταν ένα πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο στην Αθήνα και καιγόταν το πολυτεχνείο. Μάλιστα πρόβαλε και εικόνες. Θυμάμαι ότι επί μία ώρα προσπαθούσα να εξηγήσω στον κοσμήτορα του πανεπιστημίου τι σημαίνει πανεπιστημιακό άσυλο στην Ελλάδα, διότι η διαρκής του ερώτηση ήταν γιατί δεν επεμβαίνει η αστυνομία για να τους σταματήσει. Προσπαθούσα να τους εξηγήσω ότι στην Ελλάδα η αστυνομία για να μπει στο πανεπιστήμιο, πρέπει να πάρει άδεια από τον πρύτανη, από το συμβούλιο, από την σύγκλητο, από τους εξωγήινους, από την ομάδα Ε κ.λπ., αλλά επειδή κανείς από αυτούς δεν συμφωνεί, η αστυνομία δεν μπαίνει ποτέ, είτε καίνε είτε σκοτώνουν είτε δέρνουν είτε λεηλατούν είτε κλέβουν. Ούτε αυτό απασχολεί την Αριστερά και εννοώ τον ΣΥΡΙΖΑ. Ας καταστρέφουν τη δημόσια περιουσία, ας την καίνε, ας το κάνουν άντρο λαθρεμπόρων με το παραεμπόριο. Όχι, πανεπιστημιακό άσυλο!

Το μείζον ερώτημα είναι τι μας έφερε εδώ και αν θέλουμε αυτά να τα αλλάξουμε. Κύριοι συνάδελφοι της Ν.Δ., αντιλαμβάνομαι την ένσταση του ΣΥΡΙΖΑ. Αν ήμουν ΣΥΡΙΖΑ, δεν θα ήθελα να αλλάξουμε, διότι είναι γνωστό ότι τα πανεπιστήμιά μας είναι οι ακροπόλεις της άκρας αριστεράς. Υπενθυμίζω την εποχή, όπου οι αριστεροί τρομοκράτες με τα καλάσνικοφ πυροβολούσαν το λεωφορείο των ΜΑΤ μέσα από την Πολυτεχνειούπολη του Ζωγράφου. Εκεί είχαν στήσει το πολυβολείο τους. Μιλάμε για τους χώρους, όπου στα υπόγεια των ελληνικών πανεπιστημίων, αντί βιβλίων, συγγραμμάτων και σπουδαστηρίων, βρίσκονται μολότοφ, άδεια μπουκάλια, μπιπόνια με βενζίνη και ρόπαλα. Ούτε αυτό βλέπει ο ΣΥΡΙΖΑ και, δικαίως, διότι είναι δικοί του αυτοί που τα κάνουν, αλλά εσείς κύριοι συνάδελφοι της Ν.Δ., τι δουλειά έχετε να τους υπερασπίζεστε; Εμείς είμαστε δεξιοί. Μας

Π/φος ΛΙΑΤΗ	Δ/φος ΛΙΑΤΗ	Ημερομηνία 26.07.2011	Όνομα αρχείου DMAP0726.ML2
-----------------------	-----------------------	---------------------------------	--------------------------------------

αρέσει ο νόμος και τάξη. Αυτοί είναι αριστεροί. Τους αρέσει το χάος. Ο κ. Τσίπρας είπε κάποτε ότι το χάος είναι ωραίο, αρκεί να φέρει λύσεις προς τα αριστερά.

Υπάρχουν δύο διαφορετικά πράγματα μέσα σε ένα πανεπιστήμιο. Το ένα είναι τα διοικητικά θέματα, δηλαδή πόσους φοιτητές θα πάρει το πανεπιστήμιο, τι ενοίκια θα εισπράττει από την περιουσία του, τι φαγητό θα τρώνε στην εστία, τι μισθό θα δίνουν στους καθηγητές κ.λπ.. Το δεύτερο είναι τα ακαδημαϊκά θέματα, δηλαδή τι μαθήματα θα κάνουν, τι βιβλία θα διδάσκουν, ποιους καθηγητές θα έχουν. Οι καθηγητές δεν έχουν καμία απολύτως δουλειά να ασχολούνται με το πρώτο. Κυρία υπουργέ, αντιλαμβάνομαι την δέσμευση του Συντάγματος για το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων. Είναι ένα πρόβλημα. Εύχομαι σε επόμενη αναθεώρηση να λύσουμε το πρόβλημα, να έρθει η λογική στον τόπο και να εξηγήσουμε ότι, εάν φτιάξουν οι καθηγητές ένα πανεπιστήμιο, του οποίου οι ίδιοι θα εξασφαλίζουν τη χρηματοδότηση και όχι μέσω του Έλληνα φορολογούμενου, αλλά θα παίρνουν χρήματα από διεθνείς χορηγούς στο πολύ καλό εκπαιδευτικό έργο που παράγουν, τότε να το αγοράσουν, να το κτίσουν, να το διοικήσουν και να το κάνουν ό,τι θέλουν. Όμως, όσο πληρώνει ο Έλληνας φορολογούμενος, κυρία υπουργέ, το κράτος θα κάνει κουμάντο. Εκείνος που πληρώνει, διοικεί, όχι εκείνος που ξοδεύει. Επομένως, το μεγάλο σφάλμα είναι ότι εμπλέξαμε ανθρώπους που είναι εξαιρετικοί καθηγητές και τους αναθέσαμε να ασχολούνται με τον αριθμό των καθαριστριών και το αν θα είναι από τον τάδε εργολάβο το βάψιμο της πρόσοψης της τάδε σχολής. Φέρνω ως παράδειγμα τον κ. Πελεγρίνη τον νυν Πρύτανη του Πανεπιστημίου Αθηνών, που είναι πολυγραφάτος συγγραφέας και τον είχα καθηγητή, όμως δεν σπούδασε ποιος κάνει την καλή οικονομική προσφορά για να βάφεται το πανεπιστήμιο. Σπούδασε Πλάτωνα, Σωκράτη και Αριστοτέλη. Δεν έχει καμία δουλειά με τα διοικητικά θέματα. Πρέπει να λύσετε αυτό το πρόβλημα. Αντιλαμβάνομαι την δέσμευσή σας και ότι πρέπει να βρείτε μια λύση που να είναι συνταγματικώς ανεκτή.

Διαφωνώ με αυτό που λένε οι πρυτάνεις, ότι καταργείται το αυτοδιοίκητο. Το αντίθετο συμβαίνει. Με αυτό το νόμο έχουμε πλήρες αυτοδιοίκητο. Φέρνω ένα παράδειγμα. Οι 7 που εκλέγονται από όλα τα μέλη ΔΕΠ, είναι αυτοί- συν ένα φοιτητή- που εκλέγουν τα υπόλοιπα επτά εξωτερικά μέλη, τους εξωτικούς, όπως είπατε, κύριε Σπηλιωτόπουλε. Όλα τα μεγάλα πανεπιστήμια της γης διοικούνται από εξωτικούς. Δεν υπάρχει ένα μεγάλο

Π/φος ΛΙΑΤΗ	Δ/φος ΛΙΑΤΗ	Ημερομηνία 26.07.2011	Όνομα αρχείου DMAP0726.ML2
-----------------------	-----------------------	---------------------------------	--------------------------------------

πανεπιστήμιο που να διοικείται από εσωτερικούς. Εμείς οι δεξιοί που μας αρέσει ο νόμος, η τάξη και η εύρυθμη λειτουργία, αυτά τα περί πολύ μεγάλης δημοκρατικότητας, αυτοδιοικήσεως και να έχουν λόγο οι φοιτητές δεν τα καταλαβαίνουμε. Αυτά ανήκουν στους οπαδούς του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν ξέρω πώς τα υιοθετήσατε, κύριοι συνάδελφοι της Ν.Δ.. Αυτά στην Ελλάδα τα έφερε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 1982 και είχε ως αποτέλεσμα αυτά τα πανεπιστήμια που βλέπουμε σήμερα. Ένας μεγάλος μύθος είναι ότι δήθεν δεν ξοδεύει χρήματα το ελληνικό κράτος, αλλά σε ποσοστό του Α.Ε.Π. για τα Α.Ε.Ι. ξοδεύει πολλά χρήματα. Ενώ ξοδεύει πολλά χρήματα, εάν απλώς φωτογραφικά δει κάποιος την εικόνα ενός ελληνικού πανεπιστημίου και ενός οποιουδήποτε άλλου πανεπιστημίου, θα κλάψει. Όταν έγινε συζήτηση για την αναθεώρηση του Συντάγματος και του άρθρου 16, δυστυχώς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. απείχε- μεγάλο σφάλμα κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- και σήμερα το πληρώνει, βρίσκει μπροστά του αυτό που έκανε, διότι αν είχε λυθεί τότε το άρθρο 16, σήμερα θα ήταν πολύ πιο εύκολο για την υπουργό να λύσει αυτό το θέμα. Βεβαίως, οι λανθασμένες επιλογές σας ως αντιπολίτευση έρχονται τώρα μπροστά σας που είστε κυβέρνηση και τα ίδια θα πάθετε και εσείς στη Ν.Δ..

Ο νόμος Γιαννάκου ήταν η πρώτη δημοτικού και ο νόμος Διαμαντοπούλου είναι η τρίτη γυμνασίου. Αυτή είναι η διαφορά ως προς την κλίμακα των κριτηρίων που θεσπίζονται με αυτόν το νόμο. Εάν η Ν.Δ. τολμούσε να διανοηθεί να φέρει, όχι στην επιτροπή μορφωτικών, αλλά στο δημόσιο διάλογο στο διαδίκτυο, αυτόν το νόμο, τώρα δεν θα ήμασταν εδώ. Θα ήμασταν στην Ακρόπολη ζωσμένοι, για να σώσουμε τον Παρθενώνα, διότι η υπόλοιπη Αττική θα έχει παραδοθεί στις φλόγες. Αυτή είναι η αλήθεια! Αντί να χαίρεστε που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αναγνωρίζει εμμέσως πλην σαφώς ότι κακώς κατέβαζε τον κόσμο στους δρόμους. Θυμάμαι ακόμη τους εκπροσώπους του που φώναζαν κατά της αξιολογήσεως. Τώρα η αξιολόγηση συνδέεται με την χρηματοδότηση. Κύριε υπουργέ, εύγε! Πολύ ορθό μέτρο! Πριν η αξιολόγηση έδινε βαθμό, αλλά δεν έδινε χρηματοδότηση. Τώρα συνδέεται η αξιολόγηση με τη χρηματοδότηση. Μεγάλο βήμα! Μεγάλο βήμα προόδου! Θα τολμούσα να πω ότι είναι μεγάλο δεξιό βήμα. Απορώ γιατί δεν το δέχεστε, κύριοι συνάδελφοι της Ν.Δ.. Αυτό το νομοσχέδιο είναι πολύ δεξιότερο της κυρίας Γιαννάκου. Πρώτον, διότι καταργεί το πανεπιστημιακό άσυλο, όχι την έννοια της ακαδημαϊκής

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΛΙΑΤΗ	ΛΙΑΤΗ	26.07.2011	DMAP0726.ML2

ελευθερίας που είναι σεβαστή από όλους και δεν το συζητάμε. Άλλο είναι η ακαδημαϊκή ελευθερία και άλλο οι αξιόποινες πράξεις.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	26.7.2011	DNAP0726.XT2

(Συνέχεια ομιλίας κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ – ΑΔΩΝΙΔΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ, Ειδικού
Αγορητή του ΛΑ.Ο.Σ.)

Κάνω εγώ, ως Βουλευτής Β΄ Αθηνών, κατόπιν αιτημάτων των εμπορικών συλλόγων των Αθηνών, ερώτηση πρώτα στον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη γιατί δεν μαζεύει η Αστυνομία όσους πουλάνε τα λαθραία στη Πανεπιστημίου. Μου απαντάει ο τότε Υπουργός Προστασίας του Πολίτη, κ. Χρυσοχοϊδης, «δεν μπορούμε, είναι πανεπιστημιακό άσυλο». Κάνω ερώτηση στην κυρία Υπουργό και μου απαντάει ότι δεν υπάρχει πανεπιστημιακό άσυλο. Κάνω τις ερωτήσεις σταυρωτές και λέω ότι σε ερώτηση που έκανα στον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη μου είπε ότι είναι πανεπιστημιακό άσυλο. Σε ερώτηση που έκανα σε εσάς μου είπατε δεν είναι πανεπιστημιακό άσυλο. Τι είναι, επιτέλους; Μου ήρθε η τελική απάντηση ότι η Σύγκλητος του Πανεπιστημίου και ο Πρύτανης δεν είχαν συνέλθει ακόμη για να αποφασίσουν ποια είναι τα όρια του πανεπιστημιακού ασύλου, για να μπορώ εγώ, που έχω κατάσταση στη Πανεπιστημίου, να ξέρω αν μπορεί κάποιος, επιτέλους, να συλλάβει αυτόν που πουλάει απέναντι από το κατάστημα μου λαθραίες τσάντες χωρίς φόρο, χωρίς απόδειξη, χωρίς τίποτα.

Αυτό δεν μπορούσε να γίνει με τον προηγούμενο νόμο, γιατί ναι μεν η κυρία Γιαννάκου το έκανε να φαίνεται ωραία, στην πράξη, όμως - και ερχόμαστε στην ουσία της υποθέσεως - οι καθηγητές, με το προηγούμενο σύστημα διοικήσεως, δεν τολμούσαν ποτέ να έρθουν σε σύγκρουση με τους φοιτητές, γιατί υπήρχε μια συναλλαγή. Οι φοιτητές εμπόδιζαν, στην ουσία, τις πρυτανικές αρχές να καθορίσουν το άσυλο, γιατί για τους φοιτητές το άσυλο είναι «ιερή αγελάδα». Είναι κάπως σαν τις αγελάδες στο Δελχί, που, αν καθίσουν στις γραμμές του τρένου, σταματάει το τραίνο μέχρι να φύγει η αγελάδα. Έτσι είναι αυτή η παρανομία στην Ελλάδα, για να συνεννοούμαστε.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	26.7.2011	DNAP0726.XT2

Τις προηγούμενες μέρες μίλησα με αρκετούς καθηγητές πανεπιστημίων, που τους γνωρίζω από χρόνια και ακούστε τι έχω μάθει αυτές τις μέρες. Τα ξέραμε, βέβαια, αλλά είναι άλλο τα ακούς από καθηγητές. Δε θα πω το πανεπιστήμιο, γιατί είναι και ποινικά αδικήματα αυτά. Έμαθα ότι ομάδες φοιτητών δεν πατούσαν καν στα μαθήματα και περνούσαν τα μαθήματα, γιατί εξασφάλιζαν ψήφους στον πρότανη στις εκλογές. Αυτά γίνονταν στα ελληνικά πανεπιστήμια. Δεν τα ακούτε από εμένα για πρώτη φορά. Το ερώτημα, λοιπόν, είναι αν θέλουμε να απαλλαγούμε από αυτά ή θέλουμε να κάνουμε πλάκα. Εγώ λέω να απαλλαγούμε. Δεν ξέρω και δεν είμαι καθόλου πεπεισμένος αν αυτό είναι το ιδανικό για να απαλλαγούμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ (Ειδικός Αγορητής του ΚΚΕ): *(Ομιλεί εκτός μικροφώνου)*

ΣΠΥΡΙΔΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Ειδικός Αγορητής του ΛΑ.Ο.Σ.): Το ποιος θα λύσει αυτά τα θέματα είναι, δυστυχώς ή ευτυχώς - εγώ λέω ευτυχώς, εσείς δεν ξέρω - επιλογή του ελληνικού λαού, που ψηφίζει ποιος θα είναι Κυβέρνηση. Άρα, τα παράπονά σας στον ελληνικό λαό που ψήφισε, όχι σε μένα. Αυτούς ψήφισε ο ελληνικός λαός να μας κυβερνήσει, αυτοί θα φέρνουν νομοσχέδια. Εδώ δεν έχουμε σοβιέτ. Εδώ έχουμε κοινοβουλευτική δημοκρατία.

Έχουμε πολλές ενστάσεις. Δεν είμαι καθόλου βέβαιος ότι θα λειτουργήσει. Υπάρχουν πολλά σημεία τα οποία δεν έχω καταλάβει και περιμένω την Υπουργό να μας τα διευκρινίσει. Για παράδειγμα, δεν έχω καταλάβει ποιο είναι το ακριβές κέρδος από την κατάργηση του βαθμού του λέκτορος. Μπορεί να μην το έχω καταλάβει εγώ. Επί της ουσίας, θέλω να το ξεκαθαρίσω. Δεν είμαι καθόλου βέβαιος ότι αυτό θα είναι ένα λειτουργικό νομοσχέδιο. Δεν είμαι καθόλου βέβαιος ότι αυτό το νομοσχέδιο θα οδηγήσει στην επίλυση όλων όσων είπα προηγουμένως. Είμαι τελείως βέβαιος, όμως, ότι είναι πολύ καλύτερο από αυτό που είχαμε μέχρι σήμερα. Αυτό που είχαμε μέχρι σήμερα ήταν το χειρότερο. Κάθε

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	26.7.2011	DNAP0726.XT2

βελτίωση και κάθε αλλαγή του χειρότερου είναι αναγκαστικά και εξ ορισμού λίγο καλύτερο του προηγούμενου.

Τέλος, για να καταλάβετε στη Ν.Δ. γιατί κάνετε λάθος. Όλη αυτή την περίοδο που διαβάζω το προσχέδιο στο δημόσιο διάλογο, το τελικό κείμενο κ.λπ., διαβάζω τη μια παράγραφο και λέω ότι πρέπει να το ψηφίσουμε, διαβάζω την άλλη παράγραφο και λέω να μην το ψηφίσουμε. Διαβάζω το επόμενο κεφάλαιο και λέω να το ψηφίσουμε, διαβάσω το μεθεπόμενο κεφάλαιο και λέω να μην τον ψηφίσουμε. Είμαι σε αυτή τη σκέψη. Κάθε φορά που βγαίνει στην τηλεόραση εις εκ των πρυτάνεων πείθομαι ότι πρέπει να το ψηφίσουμε.

Ακούστε τι είπε ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου Αθηνών, κ. Πελεγρίνης, χθες. Απευθύνομαι στους ψηφοφόρους της Ν.Δ.. Πρέπει, λέει, να το πολεμήσουμε, διότι, πρώτον, καταργεί το άσυλο, δεύτερον, διότι καταργεί, λέει, τη συμμετοχή των φοιτητών στα όργανα, τρίτον, γιατί συνδέει το πανεπιστήμιο με την αγορά. Αυτά είπε ο κ. Πελεγρίνης χθες. Αυτά και τα τρία που σας ανέφερα είναι στο προεκλογικό πρόγραμμα της Ν.Δ. του 2004. Εσείς τα έχετε προτείνει αυτά. Απλώς δεν καταφέρατε να τα κάνετε. Άλλο αυτό. Δεν σας άφησαν οι «κακοί» του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Συμφωνώ και σε αυτό, αλλά αυτά λέγατε. Αυτά καταγγέλλει ο κ. Πελεγρίνης ότι κάνει αυτό το νομοσχέδιο και εσείς το καταψηφίζετε; Ζούμε στη χώρα της σχιζοφρένειας και λόγω των δηλώσεων Πελεγρίνη και κυρίως λόγω της απίστευτης αποφάσεως της Συγκλήτου να δηλώσει ότι δεν θα εφαρμόσει τον νόμο.

Το ότι συνήλθε ένα συλλογικό όργανο σοβαρών και μορφωμένων ανθρώπων, στους οποίους εμείς εμπιστευόμαστε τη μόρφωση των παιδιών μας και διακήρυξαν στην ελληνική κοινωνία ότι «εμείς δε θα εφαρμόσουμε τον νόμο», η άμεση επόμενη ενέργεια ενός σοβαρού Κράτους είναι να αφαιρέσει αυτομάτως τη διοίκηση από τους ανθρώπους αυτούς της χρήσεως ακόμη και 1 ευρώ του Έλληνα φορολογούμενου. Πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε. Είναι άλλο πράγμα ότι δε μας αρέσει ένας νόμος - δεκτόν, δημοκρατία έχουμε - είναι άλλο πράγμα ότι θα

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	26.7.2011	DNAP0726.XT2

μιλήσω με όσα επιχειρήματα μπορώ για να μην περάσει ένας νόμος - δημοκρατία έχουμε - άλλο παράδειγμα είναι ότι όταν μου δοθεί η ώρα να ψηφίσω θα καταψηφίσω αυτόν τον νόμο - δημοκρατία έχουμε - και άλλο πράγμα είναι «δε θα εφαρμόσω αυτόν τον νόμο». Αυτό δεν λέγεται και είναι μεγάλο όνειδος της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου Αθηνών, που διανοήθηκε να εκφράσει στην ελληνική κοινωνία, με το κύρος που έχει μια Σύγκλητος, μια τέτοια φράση.

Τέλος, χθες το βράδυ είχα την τύχη στο σπίτι μου να έχω προσκεκλημένο έναν καθηγητή φιλοσοφίας από το Πανεπιστήμιο του Πίτσμπουργκ, στις ΗΠΑ, λόγω ενός συνεδρίου στην Αθήνα και έτσι μου δόθηκε η ευκαιρία, επειδή είχα και τα θέματα του νομοσχεδίου, να τον ρωτήσω πώς λειτουργεί το Πανεπιστήμιο του. Ρώτησα «έχετε δουλειά με τα διοικητικά»; «Καμία», μου απάντησε. Τον ρώτησα «οι καθηγητές τι κάνετε» και μου απάντησε ότι ασχολούνται με τα ακαδημαϊκά. Τον ρώτησα «ποιοι σας διοικούν» και μου απάντησε «ένα board». Ρώτησα «τους ξέρετε» και μου απάντησε «δεν τους έχω δει ποτέ στη ζωή μου». Ρώτησα «ποιοι είναι» και απάντησε «δεν τους ξέρω, αλλάζουν κάθε 2-3 χρόνια». Θα θέλαμε πολύ να έχουμε ένα πανεπιστήμιο σαν το Πανεπιστήμιο του Πίτσμπουργκ στην Ελλάδα.

Άρα, λοιπόν, θα πρέπει να μας προβληματίσει γιατί αυτό που έχουμε κάνει στην Ελλάδα, να βάζουμε καθηγητές φιλοσοφίας, μαθηματικών, φυσικής, ιατρικής, να ασχολούνται με τα ενοίκια και την αξιοποίηση της περιουσίας του πανεπιστημίου, γιατί το κάναμε. Σε κάθε περίπτωση, όποιος και αν το έκανε ήταν μια πολύ κακή ιδέα και είναι καιρός, σιγά-σιγά, όσο μπορούμε, να τελειώνουμε με τις κακές ιδέες. Εμείς θα υποστηρίξουμε το νομοσχέδιο.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Τον λόγο έχει η κυρία Διαμαντοπούλου.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Επειδή, αστειευόμενος, μιλήσατε για έναν διάλογο μεταξύ της δεξιάς, θεωρώ υποχρέωσή μου να παρατηρήσω ότι, εξ αντιδιαστολής, από τη

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	26.7.2011	DNAP0726.XT2

λειτουργία της ελληνικής αριστεράς και της ελληνικής δεξιάς, πάμε να τοποθετήσουμε ιδεολογικά όρους οι οποίοι, έχουν να κάνουν σε όλον τον πολιτισμένο κόσμο, με τη λειτουργία της δημοκρατίας. Δηλαδή, η αξιολόγηση, η αξιοκρατία, ο σεβασμός του Συντάγματος και των νόμων, η ελεύθερη διακίνηση ιδεών και η ελεύθερη έκφραση από όλους, η αντίδραση σε κάθε μορφή βίας, δεν έχουν υποχρεωτικά ένα πρόσχημα στη δημοκρατία. Γι' αυτό θα ήθελα να είστε λίγο πιο προσεκτικός στον επιθετικό προσδιορισμό του αριστερού ή του δεξιού σε πράγματα που έχουν σχέση με τη δημοκρατία.

Εν πάση περιπτώσει, επαναλαμβάνω ότι αυτό προέκυψε εξ αντιδιαστολής από τον τρόπο που λειτουργούν τα πράγματα σε αυτήν τη χώρα και πώς ονομάζουμε ή βάζουμε επιθετικό προσδιορισμό σε κάτι με βάση τη λειτουργία συγκεκριμένων χωρών σε συγκεκριμένες εποχές.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Κουράκης.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ	ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ	26.07.2011	DOAP0726.ES2

(Συνέχεια ομιλίας, κυρίας Χρύσας Αράπογλου, Προέδρου της Επιτροπής)

Κύριε Σπηλιωτόπουλε, μιλώντας για τον νόμο για την Ανωτάτη Εκπαίδευση και την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών, υπάρχει ένας λόγος παραπάνω στις προσωπικές τοποθετήσεις των Βουλευτών, δηλαδή, στην ετερότητα εδώ μέσα. Υπάρχει αλλαγή εποχής, έτσι και αλλιώς και δεν είναι καθόλου κακό να υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις, ταυτίσεις και διαφοροποιήσεις.

Το λόγο έχει ο κ. Κουράκης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Ειδικός Αγορητής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Θα ήθελα και εγώ να ξεκινήσω από αυτό που συζητάμε τώρα. Η τοποθέτηση του κ. Σπηλιωτόπουλου και του κ. Γεωργιάδη, ήταν απολύτως ενδεικτικές, το πλαίσιο το οποίο έβαλε ο κ. Γεωργιάδης ήταν απόλυτα συνεπές με την ιδεολογία του και ταιριάζει « κοστούμι», απολύτως, με τις θέσεις του νομοσχεδίου που μας κατέβασε. Από την άλλη μεριά, σε αυτήν εδώ την αίθουσα, είδαμε να συζητάμε προηγουμένως, τη συμμετοχή ή όχι των φοιτητών και είδαμε προς τιμήν του, τον κ. Ιωαννίδη, να υπεραμύνεται του αδιανόητου να συμβεί εδώ, να συζητούμε για τους φοιτητές χωρίς τους φοιτητές. Παρόλα αυτά, η τοποθέτηση του κ. Σπηλιωτόπουλου, ανέδειξε αιχμηρά ζητήματα μη δημοκρατίας στο νομοσχέδιο και για το συμβούλιο διοίκησης και για τα υπόλοιπα. Άρα, λοιπόν, εδώ βγαίνουν συμπεράσματα σχετικά με ιδεολογικές μετατοπίσεις, ανεξάρτητα εάν συμφωνεί ή διαφωνεί κάποιος με όλα αυτά τα πράγματα. Πάντως, η μη συμμετοχή των φοιτητών, αποτελεί ένα μελανό σημείο στη σημερινή συνάντησή μας.

Κυρία Υπουργέ, ρωτήσατε τον κ. Σπηλιωτόπουλο, για ένα θέμα, το οποίο είναι και δική μας θέση. Μας αφορά και εμάς, όπως και όλους μας, να αναφερόμαστε σε πραγματικά στοιχεία του νομοσχεδίου και όχι φανταστικά. Είπε, λοιπόν, ο κ. Σπηλιωτόπουλος και είναι και δική μας θέση, ότι το αδιάβλητο που έχουν κατακτήσει οι πανελλαδικές εξετάσεις με την εισαγωγή στο πρώτο έτος και τον μετέπειτα ενδεχόμενο διαχωρισμό, προφανώς, θίγει. Του είπατε σε ποιο άρθρο είναι και εγώ, σας λέω σε ποιο άρθρο είναι – δεν ξέρω, εάν το έχει πρόχειρο ο κ. Σπηλιωτόπουλος, αλλά δεν έχει σημασία, διότι είναι και δική μας θέση – στο άρθρο 9, στο εδάφιο ζ', αναφέρεται επί λέξη «την κατάταξη των φοιτητών στα ειδικά προγράμματα σπουδών, ύστερα από την επιτυχή

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ	ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ	26.07.2011	DOAP0726.ES2

ολοκλήρωση του γενικού προγράμματος σπουδών, εφόσον προβλέπεται» - θυμίζω, ότι είναι αρμοδιότητα που ασκεί η κοσμητεία - «για την κατάταξη λαμβάνονται υπ' όψιν η βαθμολογία των εισαγωγικών εξετάσεων, δηλαδή, οι πανελλήνιες, οι επιδόσεις των φοιτητών στο γενικό πρόγραμμα σπουδών και οι προτιμήσεις του σύμφωνα με τις ειδικότητες του οργανισμού». Επομένως, υπάρχει, απλώς, δεν υπάρχει εκεί που θα έπρεπε να υπάρχει, όσον αφορά το πρόγραμμα σπουδών και υπάρχει στις αρμοδιότητες της κομητείας. Συμφωνώ, απολύτως, με την κριτική, ότι εδώ έχουμε μια κατάργηση του αδιάβλητου, γιατί καταλαβαίνετε τι μπορεί να συμβεί. Μάλιστα, τολμώ να πω ότι θα μπορεί να μεταφερθεί η παραπαιδεία και στο πρώτο έτος, μια φαυλότητα. Πάντως, καταργείται το αδιάβλητο. Εάν υπάρχει διαφορετική ερμηνεία, είμαι έτοιμος να το συζητήσω.

Το νομοσχέδιο είναι, επίσης, ατυχές το ότι κατατίθεται μέσα στο καλοκαίρι. Είναι αδιανόητο να φοβάται κανένας τις αντιδράσεις, διότι περί αυτού πρόκειται. Απορώ, πώς η δημοκρατική συνείδηση πολλών συναδέλφων, εδώ, από τη συμπολίτευση το ανέχονται αυτό το πράγμα. Θυμάμαι ότι όταν ήταν αντιπολίτευση και η Ν.Δ. περνούσε νομοσχέδιο μέσα στο καλοκαίρι, λέγαμε ότι αυτό είναι αδιανόητο και τώρα δεχόμαστε πάρα πολύ φυσικά, ότι μπορεί τα πανεπιστήμια να είναι κλειστά. Οι φοιτητές εξοβελίζονται. Κύριε Τόλκα, απορώ που είδατε την συμμετοχή των φοιτητών. Γνωρίζετε πως λειτουργεί το ελληνικό πανεπιστήμιο σήμερα και πού συμμετέχουν οι φοιτητές. Γνωρίζετε ότι συμμετέχουν στη γενική συνέλευση του τμήματος, του τομέα, στην Σύγκλητο; Είδατε πουθενά να υπάρχουν εδώ; Άρα, εξοβελίζονται τελείως οι φοιτητές και άρα, ήταν τελείως λογικό να μην τους θέλετε σήμερα εδώ και είναι τελείως λογικό να έχετε κλειστά πανεπιστήμια, για να περάσετε ορισμένα πράγματα. Εντάξει, το καταλαβαίνω.

Θα ακούσουμε αύριο τη σύνοδο των Πρυτάνεων και των Προέδρων των Τ.Ε.Ι.. Ελπίζω οι υπόλοιποι που έχουμε πει, δηλαδή, τα τρία μεγάλα πανεπιστήμια να μη γίνει κάτι, ώστε να μην κληθούν και αυτοί, γιατί 17 Σύγκλητοι, έχουν τοποθετηθεί αρνητικά στο νομοσχέδιο. Έμεινα με την εντύπωση ότι έγινε δεκτό το αίτημα, διότι είπατε ότι όλες οι προτάσεις έγιναν δεκτές. Οι Πρυτάνεις των τριών μεγάλων πανεπιστημίων της χώρας, της Θεσσαλονίκης, Αθηνών και Πολυτεχνείου, έχουν ένα ειδικό βάρος. Δεν τους αντιπροσωπεύει η ΠΟΣΔΕΠ, διότι αποτελεί ένα συνδικαλιστικό όργανο ΔΕΠ. Αυτοί είναι τα πολύ μεγάλα ιστορικά πανεπιστήμια, με ό,τι σημαίνει αυτό. Η Σύνοδος, είναι ένα άλλο,

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ	ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ	26.07.2011	DOAP0726.ES2

τελείως διαφορετικό, όργανο. Πρέπει να έχουν ένα ειδικό βάρος και για ιστορικούς λόγους και δεν το λέω, γιατί έχουν τις θέσεις που έχουν, αλλά έχει το νόημά του.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κύριε Κουράκη, για να μην υπάρχει παρεξήγηση, δεν έχουν κληθεί, γιατί στον κατάλογο που κάναμε, δεν ειπώθηκε αυτό εδώ, μέσα στην αίθουσα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Ειδικός Αγορητής ΣΥ.ΡΙΖ.Α.): Ειπώθηκε από εμένα και έκανα επιχειρηματολογία, αντίστοιχη με αυτή που κάνω τώρα. Είπα μάλιστα, ότι δεν μπορεί να πει κανένας ότι είναι η ΠΟΣΔΕΠ, γιατί είναι ένα συνδικαλιστικό όργανο ΔΕΠ. Είπα ότι τρία μεγάλα ιστορικά πανεπιστήμια, έχουν το νόημά τους και τους βλέπουμε στην τηλεόραση. Γιατί, άραγε, τους καλούν στην τηλεόραση; Γιατί έχουν ένα ειδικό βάρος και το Μετσόβιο και το Πανεπιστήμιο Αθηνών και το μεγαλύτερο πανεπιστήμιο, που είναι το Αριστοτέλειο και εκφράζουν κάτι. Δεν εκφράζουν τον εαυτό τους, αλλά αποφάσεις των Συγκλήτων. Σχετικά με τις Συγκλήτους, που είναι 17 και οι 14 τοποθετούνται ενάντια στο νομοσχέδιο, τι κάνουμε; Να μην τους ακούσουμε; Φανταζόμουν ότι έκανα λάθος και θα μου λέγατε ότι προφανώς ισχύει, γιατί είπατε ότι όλες οι προτάσεις είναι δεκτές, εκτός από εκείνο το κομμάτι που αφορά τους φοιτητές, στο οποίο δεν θέλω να επανέλθω.

Αναφέρθηκε ο κ. Σπηλιωτόπουλος στο συμβούλιο του ιδρύματος. Αυτή τη στιγμή, όταν πρόκειται κάποιος θα έλθει στο πανεπιστήμιο, υπάρχει ένα εκλεκτορικό σώμα 30 ατόμων. Οι 15 εκλέγονται και οι 15 ορίζονται από τη Γενική Συνέλευση της σχολής. Έχουμε επιφυλάξεις και αμφιβολίες για το διαβλητό. Τώρα, θα γίνεται από 7 άτομα, εκ των οποίων 4 μάλιστα από το πανεπιστήμιο, τουλάχιστον, τρεις εξωτερικοί - μπορεί να είναι και οι 7 εξωτερικοί - οι οποίοι είναι το συμβούλιο, που θα επιλέξει ποιοι θα μπουν στο πανεπιστήμιο ή όχι, δηλαδή το εκλεκτορικό σώμα, όπως λέμε τώρα. Αυτοί ορίζονται από τον Κοσμήτορα και αυτό είναι δημοκρατική διαδικασία. Πώς προκύπτει ο Κοσμήτορας; Ορίζεται από το συμβούλιο. Ποιο συμβούλιο; Ένα συμβούλιο που έχει 7 εσωτερικούς, χωρίς να κάνει διάκριση από ποια σχολή - μπορεί να είναι όλοι από την ιατρική σχολή, η οποία είναι πολύ μεγάλη σχολή - οι οποίοι επιλέγουν τους εξωτερικούς. Πρακτικά, δηλαδή, 4 άνθρωποι, οι εσωτερικοί επιλέγουν τους άλλους, ορίζουν τον Κοσμήτορα, ορίζουν τον Πρύτανη, ορίζουν τα εκλεκτορικά σώματα και αυτό λέγεται δημοκρατία. Έλεος Θεέ μου! Αυτό, πώς αντικρούεται; Αυτό είναι δημοκρατία; Για επιλογή και για εξέλιξη. Σημειωτέον, ότι

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ	ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ	26.07.2011	DOAP0726.ES2

η εξέλιξη και η κρίση έχει μπει και στη βαθμίδα του καθηγητή και στον αναπληρωτή. Επίσης, θέλω να πω, ότι αυτό είναι ένα συμβούλιο, το οποίο είναι τελείως και εξόφθαλμα, παραβίαση της συνταγματικής απαίτησης, για πλήρη αυτοδιοίκηση του πανεπιστημίου. Το πανεπιστήμιο δεν είναι κατά το ήμισυ αυτοδιοίκηση. Συμφωνώ με την κυρία Υπουργό, που είπε προηγουμένως για την αυτονομία. Το πανεπιστήμιο έχει αυτοδιοίκηση. Αυτονομία και αυτοδιοίκηση έχει μόνο η Βουλή, η οποία κάνει και τους νόμους. Αυτό, λοιπόν, το συμβούλιο δεν εκλέγεται από αυτούς που θα διοικήσει, άρα, δεν λογοδοτεί πουθενά. Είναι ένα συμβούλιο, που δεν λογοδοτεί πουθενά. Μάλιστα, επειδή, έχει οχτώ χρόνια θητεία (τέσσερα και τέσσερα) και κανονίζει όλο τον οργανισμό του ιδρύματος, με συγχωνεύσεις, με καταργήσεις, με προγράμματα σπουδών, καθορίζει το μέλλον του πανεπιστημίου. Σχετικά με τους φοιτητές, είπαμε, ότι είναι ένας εκπρόσωπος εκλεγμένος από ένα ενιαίο ψηφοδέλτιο και, μάλιστα, δεν συμμετέχουν, ούτε καν οι πρωτοετείς. Δεν ξέρω γιατί και δεν έχει σημασία. Θα έλεγα, λοιπόν, ότι με κατάλληλους χειρισμούς, αυτός ο πυρήνας των τεσσάρων ατόμων, πρωτοβάθμιων καθηγητών, μπορεί να καθορίζει τα πάντα και μπορεί να στηθεί εφάπαξ και ανεπιστρεπτί με τις διαδικασίες που ανέφερα λίγο πριν.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΚΥΡΙΑΖΗ	ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ	26.7.2011	DPAP0726.KZ2

(Συνέχεια ομιλίας κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΟΥΡΑΚΗ, Ειδικού Αγορητή του ΣΥΡΙΖΑ)

Η Σύγκλητος, είναι αυτό το όργανο το οποίο χρόνια τώρα εκλέγεται από τους ανθρώπους που θέλουν να τους διοικήσει στα πλαίσια του αυτοδιοίκητου, τι κάνει; Αποσιλώνεται πλήρως από τις αρμοδιότητές της. Στο προσχέδιο θα πρέπει να σας πω ότι ήταν πιο προοδευτικό από το τελικό σχέδιο. Στο προσχέδιο τουλάχιστον έπρεπε να υπάρχει σύμφωνη γνώμη της Συγκλήτου για την οργάνωση, κατάργηση προγραμμάτων σπουδών. Τώρα φεύγει το «σύμφωνη» και ξέρετε που είναι το «σύμφωνη» μόνο της Συγκλήτου; Μόνο στην κατάρτιση του εσωτερικού κανονισμού, ο οποίος εσωτερικός κανονισμός εάν δείτε τι αρμοδιότητες έχει, πέρα από κάτι εθιμοτυπικά, είναι τελείως δευτερεύων. Άρα, το όργανο Σύγκλητος και μάλιστα, στο προσχέδιο ήταν 30 τα άτομα της Συγκλήτου και τώρα είναι 20. Έχω την εντύπωση με επιφύλαξη ότι τότε συμμετείχε φοιτητής, ενώ τώρα βγήκε από εδώ, όμως μπορεί να κάνω και λάθος, δεν επιμένω.

Ο πρύτανης. Τι είναι ο πρύτανης; Ο πρύτανης στο Συμβούλιο όταν συμμετέχει δεν έχει δικαίωμα ψήφου, δηλαδή απλώς είναι ένας μάνατζερ. Είναι ένα μονοπρόσωπο όργανο το οποίο επιλέγεται από το συμβούλιο, και το οποίο μπορεί να μην είναι καν στην πανεπιστημιακή κοινότητα στην οποία θα προΐσταται. Δηλαδή, θα διοικεί μια πανεπιστημιακή κοινότητα, την οποία αγνοεί, όπως και εκείνη τον αγνοεί και από σύμβολο της ακαδημαϊκής κοινότητας, μετατρέπεται σε διευθύνοντα σύμβουλο στην πραγματικότητα. Βεβαίως, πρέπει να σας πω ότι η ιστορική πείρα δείχνει ότι οι αυθαίρετες αυταρχικές δομές όπως αυτή, τείνουν πάντα να εκτρέφουν περισσότερη διαπλοκή, διαφθορά, ιδιοτέλεια και παραβατικότητα από τις δομές που εκτίθενται συνεχώς στον έλεγχο αντιπροσωπευτικών δημοκρατικών σωμάτων. Μοιραία η αλαζονεία και η αυθαιρεσία μιας οποιασδήποτε ανεξέλεγκτης εξουσίας αυτοτροφοδοτείται και επιτείνεται. Όπως έγραφε και ο Αριστόβουλος Μάνεσης επί λέξει «πλήρης αυτοδιοίκηση, δεν μπορεί να διανοηθεί στοιχειωδώς, παρά με την ανάδειξη των οργάνων που διοικούν τα ΑΕΙ μόνο από όσους τα απαρτίζουν». Και ολοκληρώνεται με την συμμετοχή όλων των παραγόντων της πανεπιστημιακής κοινότητας στην άμεση άσκηση της διοίκησης, δηλαδή στην λήψη των αποφάσεων. Επειδή προηγουμένως άκουσα κάτι περί καλών προθέσεων από την κυρία Υπουργό, ο Δημήτρης Τσάτσος έγραψε ότι «στην παιδεία η βία δεν ονομάζεται βία και γι' αυτό η άσκησή της είναι ανώδυνη, για εκείνους που την ασκούν». Ονομάζεται

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΚΥΡΙΑΖΗ	ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ	26.7.2011	DPAP0726.KZ2

προγραμματισμός, ανανέωση, εκσυγχρονισμός, αντικειμενική διδασκαλία και κυρίως, ορθή και άρχουσα θεωρία.

Σχετικά με την κοσμητεία. Να σημειώσουμε ότι όλα αυτά τα όργανα, κοσμητεία, κοσμήτορας, διορίζονται από το συμβούλιο. Δηλαδή, κανένας δεν εκλέγει τίποτα. Σκεφτείτε την Ιατρική Σχολή, την οποία τυχαίνει να υπηρετώ και η οποία είναι μια μεγάλη σχολή και στην οποία τώρα να έχουμε ενδεχομένως Οδοντιατρική, Ιατρική, Φαρμακευτική και σεόλο αυτό να υπάρχει μια κοσμητεία, ένας κοσμήτορας, ο οποίος δεν θα βγαίνει από τους ίδιους που θα χρειαστεί να διοικήσει με πολύ μεγάλες εξουσίες και όχι όπως είναι τώρα αλλά να ορίζεται από το συμβούλιο. Να ορίζεται από ποιους; Ανάμεσα στο συμβούλιο υπάρχουν και άνθρωποι οι οποίοι δεν έχουν καμία σχέση με το Πανεπιστήμιο και οι οποίοι θα καθορίσουν ένα σωρό πράγματα, προγράμματα σπουδών και άλλα, που έχουν σχέση με μια τέτοια τεράστια σχολή.

Τα δε τμήματα, τα οποία επαναφέρατε μόνο στο όνομα βέβαια και χωρίς σχεδόν να τους δώσετε τίποτα σε ό,τι αφορά τις αρμοδιότητες. Θα πρέπει να πω ότι η θητεία του κοσμήτορα θα πρέπει να γίνει τέσσερα χρόνια επί δύο φορές και δεν εκλέγεται όπως είπαμε από τα επιμέρους τμήματα όπως είναι τώρα και το πρόπον, αλλά θα εκλέγεται άνωθεν.

Σχετικά με τους λέκτορες. Καταργείται η βαθμίδα του λέκτορα και φέρνετε ένα υβριδικό σχέδιο με τον ν. 407. Αυτός είναι ένας θεσμός επιστήμονα, ο οποίος έχει μόνο διδακτικά καθήκοντα και αυτό είναι πρωτοφανές. Στο Πανεπιστήμιο η διδασκαλία και η έρευνα ήταν μαζί. Αυτός ο θεσμός συμβασιούχου επιστήμονα ιδιωτικού δικαίου θα κάνει μόνο διδασκαλία και όχι έρευνα και δεν υποχρεούται καθόλου. Χρόνια όμως λέγαμε ότι διδασκαλία και έρευνα πηγαίνουν μαζί. Αυτός λοιπόν ο άνθρωπος θα μείνει πέντε χρόνια και σκεφθείτε πόσο εξαιρετικό κίνητρο είναι για κάποιον να έρθει να διδάξει για πέντε χρόνια. Γνωρίζετε τι προσόντα έχουν αυτοί; Είναι επιστήμονες και κάτοχοι διδακτορικού διπλώματος και μπορεί να είναι προσωπικότητες με αναγνωρισμένο επαγγελματικό έργο. Στην προσωπικότητα δεν απαιτεί πτυχίο, παρά να είναι προσωπικότητα με αναγνωρισμένο επαγγελματικό έργο.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Στη Σχολή Καλών Τεχνών δεν υπάρχει τέτοιο θέμα;

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΚΥΡΙΑΖΗ	ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ	26.7.2011	DPAP0726.KZ2

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Ειδικός Αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ): Όχι δεν ορίζεται αυτό. Δεν αναφέρεσθε σ' αυτήν την κατηγορία που αναφέρεσθε και γνωρίζω για τα διδακτορικά που λέτε.

Το εκλεκτορικό σώμα είπαμε ότι είναι επταμελές και ορίζεται από τον κοσμήτορα. Η κρίση των υποψηφίων τώρα γίνεται δημόσια στην Σχολή και στην Γενική Συνέλευση του Τμήματος. Εκεί γράφονται ακούγονται και συμμετέχουν όχι μόνο οι εκλέκτορες, αλλά συμμετέχουν και όλοι οι άλλοι που είναι στην Γενική Συνέλευση, όπως φοιτητές, εκπρόσωποι των εργαζομένων, οι οποίοι ακούν την κρίση. Τώρα, όμως τι γίνεται; Γίνεται εν κρυπτώ με θεσμική αναπηρία της γενικής συνέλευσης του τμήματος και χωρίς καμία συμβολή. Στο Τμήμα θα ανακοινώνεται εκ των υστέρων, εάν κάποιος εκλέχθηκε ή προάχθηκε ερήμην του τμήματος.

Σχετικά με το Εκπαιδευτικό Ερευνητικό Προσωπικό, εδώ υπάρχει μια διαφορά, ενώ στο προσχέδιο υπήρχε μια πολύ καλή ρύθμιση, εδώ η προτεινόμενη ρύθμιση που διαχωρίζει τους κλάδους σε δύο ομάδες, τι κάνει; Κάνει τεχνητό διαχωρισμό και τελείως αυθαίρετο, λες και κάποια επιστημονικά αντικείμενα είναι καλά και κάποια δεν είναι. Και τι κάνει; Στα καλά τι βάζει; Βάζει διακρίσεις που έχουν σχέση με όσους διδάσκουν την Αγγλική Γλώσσα και εκείνους που κάνουν Φυσική Αγωγή και Καλές Τέχνες, αν και δεν είμαι και πολύ σίγουρος. Δηλαδή, αφαιρεί όλους εκείνους που κάνουν Φυσική, Βιοχημεία, Μακροοικονομική Θεωρία, Τεχνική Περιβάλλοντος και τους βάζει σε μια άλλη κατηγορία απολύτως υποδεέστερη. Νομίζω ότι αυτό θα πρέπει να διορθωθεί, διότι καμία ακαδημαϊκή λογική, δεν μπορεί να δεχθεί ότι το διδακτορικό που ζητάει εν πάση περιπτώσει, θα πρέπει να το έχουν η ξενόγλωσση φιλολογία, η Σχολή Καλών Τεχνών, το ΤΕΦΑ και όχι όλοι οι άλλοι. Απορώ γιατί δεν το κάνετε, διότι στο προσχέδιο υπήρχε και ήταν δική σας λογική και συμφωνούμε απολύτως, όπως επίσης, θα πρέπει να το δούμε γιατί δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη ένταξης στους νέους κλάδους των ΥΔΑΧ με διδακτορικό. Αυτή είναι μια μεγάλη κατηγορία συναδέλφων, οι οποίοι κάνουν εξαιρετικά την δουλειά τους και για λόγους γραφειοκρατικούς κατατάσσονται στο διοικητικό προσωπικό και αυτό που έλεγα ότι θα πρέπει να καθοριστεί, για να μην αισθάνονται ότι είναι αόρατοι οι άνθρωποι, διότι δεν αναφέρθηκε κανείς σε αυτούς, να δοθεί με σαφήνεια και στα πλαίσια των μεταβατικών διατάξεων, να δώσουν την δυνατότητα στα ΑΕΙ να αξιοποιήσουν το προσωπικό των ΥΔΑΧ

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΚΥΡΙΑΖΗ	ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ	26.7.2011	DPAP0726.KZ2

με διδακτορικό, εντάσσοντάς τους στον κλάδο ΑΕΠ, ο οποίος ανταποκρίνεται βεβαίως στα προσόντα και με διαδικασίες τις οποίες μπορεί το Υπουργείο να θεσπίσει.

Σχετικά με το πανεπιστημιακό άσυλο, στο προσχέδιο υπήρχε ότι είχε την δικαιοδοσία, την ευθύνη και την οργάνωση του τρόπου του συμβουλίου διοίκησης και τώρα φεύγει το μη άσυλο αυτή η ευθύνη με τον τρόπο ασφάλειας και πηγαίνει μόνο στον Πρύτανη. Δηλαδή, ενώ τώρα έχουμε το άσυλο, τις διατάξεις κ.λπ. και τα προβλήματα που έχει και τα οποία μπορούμε να λύσουμε σε ένα όργανο το οποίο έχει εκλεγεί, σε πρώτη φάση μετατίθεται στο συμβούλιο διοίκησης, αλλά όμως εκεί δεν υπάρχει καν εμπιστοσύνη, αλλά υπάρχει μια απίστευτη φοβία και πηγαίνει στον πρύτανη, ο οποίος βεβαίως διορίζεται από το Συμβούλιο.

Για την χρηματοδότηση εγώ θα έλεγα να δεχθείτε την πρόταση του κυρίου Γεωργιάδη. Δηλαδή, να κοπεί τελείως η χρηματοδότηση διότι καταλαβαίνετε ότι την ευθύνη την χωρίζετε στα δύο. Δηλαδή σε ένα μέρος το οποίο δίνεται με τις λειτουργικές και άλλες δαπάνες και το άλλο ανάλογα με τις επιδόσεις τις οποίες θα κρίνει το Υπουργείο φαντάζομαι, εφόσον προσαρμόζονται στις επιταγές του εκάστοτε Υπουργείου.

Τέλος, θα έλεγα ότι το σχέδιο νόμου προσβάλλει βαθύτατα το κύρος των πανεπιστημιακών δασκάλων και παρόλο που λέχθηκε και από άλλους συναδέλφους ότι το ελληνικό πανεπιστήμιο, είναι ένα πολύ καλό πανεπιστήμιο, παρά τα τόσα πολλά προβλήματα που έχει. Τα έχουμε επισημάνει και γνωρίζετε.

Π/φος ΔΡΑΚΟΥΛΑΚΟΥ	Δ/φος ΤΖΟΡΜΠΑΤΖΑΚΗ	Ημερομηνία 26.7.11	Όνομα αρχείου DQAP0726.DD2
-----------------------------	------------------------------	------------------------------	--------------------------------------

(Συνέχεια ομιλίας κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΟΥΡΑΚΟΥ, Ειδικού Αγορητή του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

Το να θέλεις να λύσεις τα προβλήματα καταργώντας τη δημοκρατία και βάζοντας ένα ολιγαρχικό πρότυπο, είναι σαν να θέλεις να λύσεις τα προβλήματα που έχει ένα δημοκρατικό καθεστώς με το να καταργήσεις τη δημοκρατία. Βεβαίως, υπάρχουν προβλήματα σε πάρα πολλά επίπεδα, τα είχαμε επισημάνει όπως και για τον ρόλο των φοιτητικών παρατάξεων στην εκλογή του πρύτανη και για τις δοσοληψίες και για την αδιαφάνεια και για πολλά άλλα ζητήματα. Αυτά, όμως, δεν τα διορθώνεις ερρήμην της σύγκλισης της κοινότητας.

Αυτό που λέγεται από τους Πρυτάνεις, θα το ακούσετε και αύριο, ότι δεν χρειάζεται αυτό που είπε ο κ. Ζιώγας, να μην εφαρμόσουμε το νόμο. Αυτό το νομοθέτημα δεν μπορεί να εφαρμοστεί, έχει τόσες αντικρουόμενες και αντιφατικές διατάξεις που δεν μπορεί να «περπατήσει». Αν το αφήσεις μόνο του θα καταρρεύσει. Θα αναφέρω κλείνοντας κάποια πράγματα που θα πρέπει να ακουστούν και για λόγους ιστορίας.

Το Πανεπιστήμιο Αθηνών, κατατάσσεται σήμερα στα 200 έως 300, παγκοσμίως καλύτερα ΑΕΙ. Πέντε Ελληνικά Πανεπιστήμια Αθηνών, Θεσσαλονίκης, Μετσόβιο, Πάτρας και Κρήτης κατατάχθηκαν το 2010, στις 200 θέσεις, παγκοσμίως ορισμένων κλάδων. Τα Πανεπιστήμια Θεσσαλονίκης, Κρήτης και Μετσόβιου κατατάσσονται στις πρώτες 51 θέσεις, παγκοσμίως για τους κλάδους των ηλεκτρολόγων μηχανικών, πολιτικών μηχανικών και μηχανολόγων μηχανικών. Το «μερίδιο» των διεθνών επιστημονικών δημοσιεύσεων που παράγονται στην Ελλάδα, υπερδιπλασιάστηκε την περίοδο 1993 – 2008, προσομοιάζοντας αυτό της Δανίας, της Φιλανδίας και της Αυστρίας. Η Ελλάδα καταγράφει συντελεστή μεταβολής αύξησης των επιστημονικών δημοσιεύσεων υπερδιπλάσιο του μέσου όρου των χωρών της Ε.Ε. και του ΟΟΣΑ. Ο δείκτης αριθμού δημοσιεύσεων σε σχέση με τον πληθυσμό τοποθετεί τη χώρα μας στη 17^η χώρα μεταξύ των χωρών μελών του ΟΟΣΑ, ξεπερνώντας χώρες όπως είναι η Ισπανία και η Ιαπωνία με στοιχεία του 2007. Ο συντελεστής απήχησης των προερχόμενων από την Ελλάδα, επιστημονικών δημοσιεύσεων βελτιώνεται στην ίδια περίοδο από 0,52 σε 0,73. Σε σύνολο 235 χωρών, η Ελλάδα κατατάχθηκε το 2009 στην 26^η θέση, παγκοσμίως αναφορικά με την παραγωγή επιστημονικού έργου ξεπερνώντας χώρες με πολύ πιο ανεπτυγμένα συστήματα ανώτατης εκπαίδευσης, όπως η Νορβηγία, η Αυστρία, η Δανία, η Νέα Ζηλανδία και το Μεξικό.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΔΡΑΚΟΥΛΑΚΟΥ	ΤΖΟΡΜΠΑΤΖΑΚΗ	26.7.11	DQAP0726.DD2

Οι απόφοιτοι των Ελληνικών Πανεπιστημίων, κύριοι συνάδελφοι, διακρίνονται στην κατάκτηση των πιο ανταγωνιστικών παγκοσμίως υποτροφιών. Για παράδειγμα, το Μετσόβιο κατέχει την 6^η θέση, πανευρωπαϊκά ανάμεσα σε όλους τους φορείς έρευνας στους επιστημονικούς κλάδους που θεραπεύει όσον αφορά στις επιτυχίες τους στα 6 Προγράμματα Πλαίσιο. Η Ελλάδα κατέχει την 9^η θέση, ανάμεσα στις 27 χώρες της Ε.Ε. σε αριθμό συμμετεχόντων και σε χρηματοδότηση από το 7^ο Πρόγραμμα Πλαίσιο, για την έρευνα και πετυχαίνει τη μέγιστη αναλογία χρημάτων ανά ερευνητή σχετικά με τις άλλες χώρες της Ε.Ε. στα ευρωπαϊκά προγράμματα. Όλα αυτά γίνονται τη στιγμή που η έρευνα χρηματοδοτούνταν το 2009, με το 0,5% του ΑΕΠ όταν ο μέσος ευρωπαϊκός όρος υπερέβαινε το 2%.

Θα έλεγα ότι εμείς είμαστε αντίθετοι με το νομοσχέδιο αυτό. Θεωρούμε ότι και για λόγους διαδικασίας ερρήμην της κοινότητας, αλλά και την περίοδο που έρχεται εδώ δεν προάγει. Ζητάμε να μην προχωρήσει αυτό το νομοσχέδιο και να κάνετε ένα ειλικρινή διάλογο με όλη την πανεπιστημιακή κοινότητα. Αύριο θα έχουμε την ευκαιρία να ακούσουμε τους ίδιους για να μας πουν τις απόψεις τους, ώστε να διορθώσουμε και να θεραπεύσουμε τα αρνητικά που έχει το ελληνικό Πανεπιστήμιο και να συνεχίσουμε την πολύ καλή πορεία, όπως καταγράφηκε προηγουμένως.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Υπουργός.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ζήτησα το λόγο γιατί είναι ουσιαστικό να τοποθετηθώ σε ορισμένα σημαντικά ζητήματα. Αισθάνομαι κι εγώ το μεγάλο βάρος του να συζητάμε ένα νομοσχέδιο για την ανώτατη εκπαίδευση της χώρας σε μια εξαιρετικά κρίσιμη στιγμή.

Τα Ιδρύματα Ανώτατης Εκπαίδευσης είναι σε κάθε χώρα και σε κάθε εποχή η ατμομηχανή της ανάπτυξης, αλλά και η ατμομηχανή όλων των πολιτισμικών και κοινωνικών διεργασιών σε μία κοινωνία. Η ανώτατη εκπαίδευση, τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, είναι σε κάθε χώρα ο μοχλός ο οποίος δημιουργεί τις διαδικασίες δικαιοσύνης και κοινωνικής συνοχής σε μία κοινωνία. Οι καλύτερες και πιο ισχυρές οικονομίες έχουν και τα πιο ισχυρά Πανεπιστήμια. Τα πιο ισχυρά Πανεπιστήμια είναι η αιτία των πιο ισχυρών οικονομιών. Δεν υπάρχει χώρα στον κόσμο που να μην είναι δημοκρατία, να μην έχει οικονομική ανάπτυξη και να έχει καλά Πανεπιστήμια γιατί οι επιστήμονες, οι άνθρωποι που

Π/φος ΔΡΑΚΟΥΛΑΚΟΥ	Δ/φος ΤΖΟΡΜΠΑΤΖΑΚΗ	Ημερομηνία 26.7.11	Όνομα αρχείου DQAP0726.DD2
-----------------------------	------------------------------	------------------------------	--------------------------------------

βγαίνουν από αυτά τα Πανεπιστήμια είναι οι ηγήτορες μιας κοινωνίας. Όλοι είμαστε υπερήφανοι για τα Πανεπιστήμιά μας. Όλοι εδώ μέσα είμαστε παιδιά των ελληνικών Πανεπιστημίων και των ΤΕΙ. Δεν έχει νόημα να λέμε μόνο τα αρνητικά ή μόνο τα θετικά τους. Έχουν να παρουσιάσουν λαμπρές προσωπικότητες και λαμπρές νησίδες αριστείας, αλλά έχουν και εξαιρετικά μεγάλες παθογένειες. Δυστυχώς, ως Υπουργός, είχα τη δυνατότητα αυτούς τους 18 μήνες, να δω σε βάθος αυτές τις παθογένειες. Όχι αυτές οι οποίες απλά παρουσιάζονται ή περιγράφονται με γλαφυρό τρόπο, άλλες πολύ πιο μεγάλες και πολύ πιο ουσιαστικές.

Συμφωνούμε, λοιπόν, όλοι ότι ήρθε η στιγμή να αλλάξουμε ριζικά το μοντέλο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Αυτή η αλλαγή δεν είναι εύκολη. Αισθάνομαι πολύ μεγάλο το βάρος. Η συζήτηση τουλάχιστον όσο με αφορά, ως υπεύθυνη του κόμματός μου γι' αυτό το θέμα, ξεκίνησε το 2007. Είναι τέσσερα χρόνια τώρα. Πολύ σωστά ο συνάδελφος του Κ.Κ.Ε. διάβασε το πρόγραμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δεν αιφνιδιάζομαι σε τίποτα. Αυτά είναι γραμμένα στο πρόγραμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Έγιναν επί τέσσερα χρόνια αναλύσεις σε βάθος και είναι η πρώτη φορά που ένα νομοσχέδιο συνοδεύεται από τεκμηρίωση στατιστική, επιστημονική με βάση τα διεθνή δεδομένα και με ανάλυση των προβλημάτων που έχει η χώρα.

Όσον αφορά στο διάλογο, νομίζω ότι και τρία και τέσσερα χρόνια να συζητάμε, πρόβλημα διαλόγου θα υπάρχει. Θέλω να σας θυμίσω ότι πέρυσι στις 28 Ιουλίου, δηλαδή ένα χρόνο ακριβώς, πριν, παρουσίαζα στην Σύνοδο των Πρυτάνεων στο Δίον, όλα αυτά τα οποία συζητούμε σήμερα όπως το Συμβούλιο, την εκλογή του Πρύτανη, τις Σχολές, τα τμήματα κ.λπ., μέσα σε τρεις σελίδες, δεν χρειάζονται πολλά λόγια. Τις λεπτομέρειες και τα επιμέρους άρθρα να τα συζητήσουμε και να δούμε τις διαφορές. Όμως, όλα τα βασικά ζητήματα κατατέθηκαν πέρυσι τον Ιούλιο. Το Σεπτέμβριο, έγινε η συνάντηση του Πρωθυπουργού στους Δελφούς, με όλους τους κοινωνικούς φορείς. Αναλύθηκαν. Ζητήσαμε προτάσεις. Δεν μας έδωσαν. Το Νοέμβριο, πήγα στο Ρέθυμνο στη Σύνοδο των Πρυτάνεων, και μετά καταθέσαμε 30 σελίδες, κείμενο διαβούλευσης όπου όλα αυτά που συζητάμε σήμερα, από την αξιολόγηση και το μοντέλο χρηματοδότησης, από την ανεξάρτητη αρχή και το πώς γίνεται η χρηματοδότηση, μέχρι το θέμα των λεκτόρων και των επικούρων, παρουσιάστηκαν το Νοέμβριο του 2010. Έγινε Διακομματική Επιτροπή. Ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και το Κ.Κ.Ε. δεν δέχτηκε να συμμετάσχει. Συναντήθηκα με τους αρχηγούς και

Π/φος ΔΡΑΚΟΥΛΑΚΟΥ	Δ/φος ΤΖΟΡΜΠΑΤΖΑΚΗ	Ημερομηνία 26.7.11	Όνομα αρχείου DQAP0726.DD2
-----------------------------	------------------------------	------------------------------	--------------------------------------

μου είπαν ότι «εμείς θα μιλήσουμε στη Βουλή». Πολύ ωραία, ήρθε η ώρα να μιλήσουν στη Βουλή. Όμως, η Επιτροπή έγινε τον Σεπτέμβριο του 2010. Η Νέα Δημοκρατία, ο ΛΑ.Ο.Σ., η Δημοκρατική Αριστερά, η Δημοκρατική Συμμαχία, οι Οικολόγοι ήρθαν και κατέθεσαν τις προτάσεις τους και τις διαφωνίες τους. Τα πρακτικά της Διακομματικής Επιτροπής που έγινε σε τέσσερις συνεδριάσεις επί των συγκεκριμένων κύκλων είναι στη διάθεση του καθενός. Μετά έγινε ηλεκτρονική διαβούλευση επί των συγκεκριμένων 30 σελίδων και με λεπτομέρειες για όλα αυτά που συζητάμε σήμερα, επί τρεις μήνες. Εκτός από τις εκατοντάδες των επιμέρους προτάσεων, υπήρξαν 400 προτάσεις συνολικής τοποθέτησης. Πήγε στο Ε.ΣΥ.Π., όπου συμμετέχουν όλα τα κόμματα στο Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας και οι φορείς όπως η Σύνοδος Πρυτάνεων, η ΠΟΣΔΕΠ, η ΟΣΕΠ, η ΟΗΕΜΕ, η ΔΟΕ, η ΓΣΕΕ και η ΟΗΕΛΕ. Έγιναν τέσσερις κύκλοι συναντήσεων και βγήκαν τα πρακτικά ομόφωνα στο διαδίκτυο.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΡΟΥΣΣΟΥ	ΡΟΥΣΣΟΥ	26.7.11	DRAP0726.SR2

(Συνέχεια ομιλίας κυρίας ANNAS ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Υπουργού Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων)

Κάναμε επιτροπή με προσωπικότητες από τις πέντε ηπείρους – και σας παρακαλώ να δείτε τα ονόματα στο διαδίκτυο και όλα τα κείμενα εις βάθος – οι οποίοι ήταν πρυτάνεις στα μεγαλύτερα πανεπιστήμια στον κόσμο και τα σημαντικότερα από πλευράς κατατάξεων, αλλά οι ίδιοι είχαν σχέση με την μεταρρύθμιση των πανεπιστημίων γιατί πολλοί απ' αυτούς ήταν Υπουργοί στις χώρες τους, όπως της Νορβηγίας και της Δανίας. Έκαναν ένα report, για να έχουμε και μια εξωτερική προσέγγιση. Αυτό το report είναι στη διάθεση όλων. Η ΠΟΣΔΕΠ και η ΟΣΕΠ κατέθεσαν συγκεκριμένες προτάσεις. Υπάρχουν εννέα σημεία, που έθεσαν στην τελευταία συζήτηση και θα συζητηθούν και αύριο που θα τους ακούσουμε. Είναι ένας χρόνος ακριβώς. Δεν χρειάζεται να δοθεί ο νόμος για να αρχίσει η συζήτηση. Ένα χρόνο συζητούμε όλα αυτά τα κεντρικά σημεία, που είναι και τα σημεία κλειδιά.

Επειδή η συζήτηση είναι επί της αρχής, να συζητήσουμε επί της αρχής. Συμφωνούμε ότι πρέπει να προχωρήσουμε με κάποιες μικρές διορθώσεις; Αυτά που ειπώθηκαν, να βάλουμε λίγο στάθμιση. Να ψηφίζουν λίγο περισσότερο οι φοιτητές και οι καθηγητές, να κάνουμε λίγο καλύτερη την αξιολόγηση και να συνεχίσει το πανεπιστήμιο να κινείται προς αυτή την κατεύθυνση που κινείται; Εάν συμφωνούμε ότι αυτό είναι αρκετό, μας βρίσκει να διαφωνούμε. Όπως θα διαβάσετε, έγινε συνολική ανάλυση των μοντέλων των πανεπιστημίων στις 27 χώρες της Ε.Ε.. Σωστό το Princeton, έχει δίκιο ο κ. Γεωργιάδης, μόνο που δεν μπορούμε να μιμηθούμε το αμερικάνικο μοντέλο. Είδαμε, όμως, τις 25 από τις 27 χώρες της Ευρώπης, οι οποίες από το 1990 έχουν συνολικά μεταρρυθμίσει τα πανεπιστήμιά τους. Μιλάμε και για το αγγλοσαξονικό μοντέλο. Αφήστε το αγγλοσαξονικό μοντέλο, ας δούμε χώρες του δικού μας μεγέθους, όπως Δανία, Νορβηγία, Σουηδία, Πορτογαλία, Βέλγιο, Ολλανδία. Όλες αυτές οι χώρες έχουν κάνει ριζική αλλαγή.

Από την ανάλυση των τελευταίων 20 χρόνων σε όλες τις χώρες, προκύπτει ότι παντού φεύγουμε από ένα μοντέλο, το οποίο είχαμε δανειστεί. Το πρώτο θεσμικό πλαίσιο στην Ελλάδα ήταν το 1932, το Βαυαρικό μοντέλο, που στην πορεία παίρνει γαλλικά στοιχεία. Το 1982 γίνεται μια βαθιά αλλαγή, όπου ανταποκρίνεται ουσιαστικά στην ανάγκη της ελληνικής κοινωνίας για συμμετοχή και δημοκρατία, μετά από την χούντα. Γίνεται μια

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΡΟΥΣΣΟΥ	ΡΟΥΣΣΟΥ	26.7.11	DRAP0726.SR2

αλλαγή και ένα πρότυπο συμμετοχής στο ελληνικό πανεπιστήμιο, που δεν συναντάται σε καμία άλλη χώρα. Φαντάζομαι ότι δεν υπάρχει κανείς εδώ μέσα, που να θεωρεί ότι όλες οι άλλες χώρες δεν είναι δημοκρατικές και είμαστε μόνον εμείς. Η μελέτη των μοντέλων, λοιπόν, που έγινε τα τελευταία 20 χρόνια στην Ευρώπη αποτυπώνεται στις βασικές αρχές της ένωσης ευρωπαϊκών πανεπιστημίων. Δεν νομίζω να υπάρχει και εδώ συλλογική άρνηση, ότι η ένωση ευρωπαϊκών πανεπιστημίων είναι κάτι το συντηρητικό, το δικτατορικό, το αρνητικό και μόνον εμείς έχουμε την απόλυτη αλήθεια. Εκεί θα δει κανείς τις βασικές αρχές, ότι υπάρχει η επιλογή πλέον, ως μοντέλο διοίκησης του πανεπιστημίου, ως αυτοδιοίκητο – όλοι έχουν το αυτοδιοίκητο – να υπάρχουν όργανα, τα οποία μεταξύ τους έχουν μια θεσμική ισορροπία και αυτά είναι το συμβούλιο, ο πρύτανης και η σύγκλητος και σε όλα αυτά τα οποία αναφέρομαι – και στα 25 – υπάρχουν τα περίφημα ξωτικά του κ. Σπηλιωτόπουλου. Οι 25 χώρες από τις 27, έχουν εξωτερικούς στα συμβούλια. Στην Ολλανδία, είναι σε όλα τα συμβούλια μόνον εξωτερικοί. Την αναφέρω γιατί έχει μια εκτόξευση στην ιεραρχία των πανεπιστημίων της τα τελευταία χρόνια και ξέρετε πόσα παιδιά πάνε πλέον στην Ολλανδία για μεταπτυχιακά. Είναι μια μαζική κρίση αντιδημοκρατικότητας στην Ολλανδία; Υπάρχει μια εξήγηση για αυτό, ότι είναι σημαντικό το πανεπιστήμιο να μην είναι ένας χώρος από τους πανεπιστημιακούς για τους πανεπιστημιακούς και από τους φοιτητές για τους φοιτητές. Πρέπει να υπάρχουν εξωτερικές προσωπικότητες, οι οποίες το συνδέουν με την κοινωνία, την οικονομία, την διανόηση, την τέχνη. Μπαίνει το ερώτημα, θα πάρουν τους δικούς τους, θα βάλουν τους χειρότερους; Είναι αυτή η εκτίμηση που έχουμε για τα ελληνικά πανεπιστήμια, για τους Έλληνες πανεπιστημιακούς; Όλοι ανταγωνίζονται ποιοι θα βρουν τις σημαντικότερες προσωπικότητες για να τις βάλουν στα συμβούλια των πανεπιστημίων και τα ελληνικά πανεπιστήμια θα επιλέξουν τους χειρότερους; Αν είναι έτσι, εάν δεν εμπιστευόμαστε ούτε σ' αυτό τα ελληνικά πανεπιστήμια, τότε καλύτερα να μην συζητήσουμε καθόλου.

Υπάρχει λοιπόν, η επιλογή του μοντέλου αυτού. Το συμβούλιο, που δεν ασκεί διοίκηση και έχει τέσσερις σημαντικές αρμοδιότητες, που θα έρθει η στιγμή να τις περιγράψουμε. Ο πρύτανης, ο οποίος είναι διοικητικός και ακαδημαϊκός ηγέτης. Δείτε παρακαλώ τον σημερινό πρύτανη και τις αρμοδιότητές του, οι οποίες είναι 95% διοικητικές. Από πού ως πού, γίνεται η σύγκριση του πανεπιστημίου με το σωματείο

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΡΟΥΣΣΟΥ	ΡΟΥΣΣΟΥ	26.7.11	DRAP0726.SR2

ηθοποιών που εκλέγει ηθοποιό ή με την Βουλή που εκλέγει Βουλευτή ή με τον Δήμο που εκλέγουν οι δημότες τον Δήμαρχο. Οι δημότες δεν διοικούνται από τον Δήμαρχο, οι Βουλευτές δεν διοικούνται από τον Πρόεδρο, ούτε οι ηθοποιοί του σωματείου διοικούνται από τον πρόεδρό τους. Δεν είναι σωματείο το πανεπιστήμιο ούτε δήμος. Όταν, λοιπόν, υπάρχει θέμα διοίκησης, θα πρέπει να δούμε μέχρι πού φτάνει το μοντέλο του να εκλέγεται ο διοικών από τους διοικούντες. Θέλω να δούμε την ισορροπία του μοντέλου. Εάν συμφωνούμε, ότι η αλλαγή πρέπει να είναι ριζική και όχι να επιδιορθώσουμε μερικά πραγματάκια για να συμφωνήσουν οι παρατάξεις μας και τα συνδικαλιστικά όργανα και να πούμε κάτι κάναμε πάλι, δεν βάζω καμία κόκκινη γραμμή. Μπορούμε να συζητήσουμε ένα μοντέλο, που να λαμβάνει υπόψη αυτά, τα οποία τίθενται ως βασική ανάλυση των μοντέλων διοίκησης; Εκτός και αν δεν μας ενδιαφέρει τι γίνεται στον υπόλοιπο κόσμο. Εάν εμείς έχουμε την απόλυτη αλήθεια, έχουμε βρει ότι ένα είναι το θέμα, εκλογές και εξετάσεις, αυτό είναι τα πανεπιστήμια, εκλογές και εξετάσεις. Μετρήστε τον αριθμό των εκλογικών διαδικασιών που γίνονται σε ένα πανεπιστήμιο, εάν αυτό είναι η πεμπτουσία της δημοκρατικότητας, γιατί θα έρθω τώρα στην συμμετοχή και στα επόμενα ζητήματα.

Υπάρχει ένα μοντέλο, το οποίο φαίνεται ότι είναι το υπερισχύον μοντέλο της Ευρώπης. Στην αρχή της χρονιάς, όταν έδωσα το κείμενο διαβούλευσης, ήταν 22 στους 27. Μέσα στην χρονιά έγιναν 25 στους 27. Άλλαξε η Ιταλία και η Ρουμανία. Επομένως, υπάρχει μια βάση στην οποία πρέπει να συζητήσουμε και νομίζω ότι όλοι εδώ μέσα πονάμε το πανεπιστήμιο και δεν υπάρχει κανείς που να μην είναι δημοκράτης. Πρέπει να κάνουμε μια ουσιαστική συζήτηση για το πώς το ανώτατο εκπαιδευτικό σύστημα είτε είναι πανεπιστήμιο είτε είναι ΤΕΙ θα αποδώσει στην ελληνική κοινωνία, αυτό που χρειάζεται. Προσέξτε, στην κοινωνία, όχι στους πανεπιστημιακούς, όχι στους φοιτητές. Είναι και για τους φοιτητές, είναι και για τους πανεπιστημιακούς, αλλά τα ανώτατα ιδρύματα υπηρετούν πάνω απ' όλα την πατρίδα, την ανάπτυξη, το δημόσιο συμφέρον, την κοινωνική συνοχή, τον πολιτισμό, τις αξίες, τις αρχές. Δεν ανήκουν σε κανέναν. Κάποια στιγμή, μου ειπώθηκε ευθέως από συνέντευξη τύπου των πρυτάνεων, αφήστε τους πανεπιστημιακούς να ασχοληθούν και να διοικήσουν τα του οίκου τους. Λυπάμαι, δεν συμφωνώ ότι ο οίκος αυτός ανήκει σε κανέναν. Ανήκει στον ελληνικό λαό.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΡΟΥΣΣΟΥ	ΡΟΥΣΣΟΥ	26.7.11	DRAP0726.SR2

Έρχομαι στις βασικές αρχές. Τι είναι η συζήτηση αυτές τις μέρες; Θίγεται και πλήγεται το ελληνικό πανεπιστήμιο. Αυτό ακούμε παντού. Αυτή είναι η θέση σε ορισμένες από τις συγκλήτους ή αυτό που ειπώθηκε μέσα στην αίθουσα. Τι σημαίνει δημόσιο πανεπιστήμιο;

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΑΛΑΚΑΤΕΒΑΚΗΣ	ΧΑΛΑΚΑΤΕΒΑΚΗΣ	26/07/2011	DSAP0726.XG2

(Συνέχεια ομιλίας κυρίας ΑΝΝΑΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Υπουργού Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων)

Τι είναι το δημόσιο πανεπιστήμιο; Τι σημαίνει δημόσιο πανεπιστήμιο; Σημαίνει να ορίζεται το θεσμικό του πλαίσιο από την κυβέρνηση, από την πολιτεία και δεύτερον, να υπάρχει δημόσια χρηματοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να δούμε τι σημαίνει δημόσια χρηματοδότηση και ποιος είναι ο στόχος της. Στο ελληνικό πανεπιστήμιο η φοίτηση είναι δημόσια και δωρεάν. Μήπως ήρθε η στιγμή να αναλύσουμε τι σημαίνει δωρεάν; Σημαίνει ότι φοιτώ χωρίς να πληρώνω δίδακτρα, σημαίνει ότι παίρνω συγγράμματα δωρεάν, σημαίνει ότι όλες οι υποδομές προσφέρονται από το κράτος, σημαίνει ότι δίνονται υπηρεσίες φοιτητικής μέριμνας. Μόνο που όλα αυτά, βεβαίως πληρώνονται από τον ελληνικό λαό γιατί δεν υπάρχει απολύτως τίποτα που να είναι δωρεάν. Όλα αυτά λοιπόν, τα οποία αποτελούν τη δημόσια και δωρεάν παιδεία θα πρέπει να ελέγχονται, θα πρέπει να αξιολογούνται. Αυτό λοιπόν που τίθεται ως διαφορά με όλα τα υπόλοιπα νομοσχέδια είναι ότι ναι, υπάρχει δημόσια χρηματοδότηση αλλά για αυτή τη δημόσια χρηματοδότηση πρώτον, θα υπάρχουν κανόνες γιατί η πολιτεία θα πει τι θέλει να κάνει σε αυτή τη χώρα, θα υπάρχει λογοδοσία σε ετήσια βάση, θα υπάρχει αξιολόγηση με βάση τους στόχους και δεν μπορεί κανείς να φαντάζεται ότι το δημόσιο πανεπιστήμιο σημαίνει δώστε μας τόσα λεφτά για να αναπτύξουμε απλά την επιστήμη μας. Υπάρχουν από κάτω φοιτητές, υπάρχουν τα παιδιά του ελληνικού λαού, υπάρχει ανάγκη όχι απλά για αριθμό ερευνών και site-ation στο διαδίκτυο αλλά για ουσιαστικό αποτέλεσμα της έρευνας στην ελληνική οικονομία και στην ελληνική κοινωνία.

Δεν αρκεί να έχουμε καθηγητές με δεκάδες δημοσιεύσεις. Αυτές οι δημοσιεύσεις πως συνδέονται με την ελληνική οικονομία; Πως συνδέονται με την παραγωγή; Γι' αυτό μπαίνουν θέματα πατέντας στο πανεπιστήμιο. Αυτό είναι αρνητικό; Είναι αγορά; Δημιουργεί πρόβλημα στο δημόσιο πανεπιστήμιο το να μπορούν οι επιστήμονές του να έχουν πατέντες και το πανεπιστήμιο να έχει έσοδα; Το να μπορούν να κάνουν spin-off οι φοιτητές τους και να έχουν καινοτομία και επιχειρηματικότητα στις σχολές οι οποίες έχουν αυτές τις δυνατότητες βεβαίως;

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΑΛΑΚΑΤΕΒΑΚΗΣ	ΧΑΛΑΚΑΤΕΒΑΚΗΣ	26/07/2011	DSAP0726.XG2

Το δημόσιο πανεπιστήμιο λοιπόν, είναι αυτό που υποστηρίζουμε πάνω απ' όλα. Μόνο που στηρίζουμε ένα δημόσιο πανεπιστήμιο με δημόσια χρηματοδότηση, η οποία δίνεται με ένα τελείως νέο μοντέλο.

Να πω και κάτι ακόμα. Θα ήθελα να ρωτήσω, τόσα χρόνια δεν ενοχλήθηκε κανείς από τον τρόπο που γίνεται η χρηματοδότηση στα πανεπιστήμια και στα Τ.Ε.Ι.; Μήπως θέλετε να δείτε πώς πάνε οι καμπύλες χρηματοδότησης ανάλογα με το από που είναι ο Υπουργός; Μήπως υπάρχει η αίσθηση του κόστους ανά φοιτητή; Πρέπει να σας πω ότι το 2010 κ. Σπηλιωτόπουλε δεν υπήρχαν στοιχεία στο Υπουργείο και όχι μόνο δεν υπήρχαν άλλα όταν τα ζητήσαμε αρνήθηκαν να μας τα δώσουν και χρειάστηκε να πάει επιστολή τον Ιανουάριο από τον κ. Πανάρετο, που να λέει ότι όποιος δεν δώσει στοιχεία θα σταματήσει η χρηματοδότηση. Δεν μπορούσαμε να συγκεντρώσουμε τα στοιχεία από τα ιδρύματα. Τι προκύπτει λοιπόν; Ότι για το ίδιο γνωστικό αντικείμενο το κόστος των σπουδών μπορεί να έχει απόκλιση μέχρι και 1000%. Κανείς δεν ασχολείται με το κόστος σπουδών; Είναι δευτερεύον; Αφορά τον ιδιωτικό τομέα το κόστος σπουδών; Γιατί η μια σχολή π.χ. η Ιατρική σε μια πόλη στοιχίζει 10.000 ευρώ και σε μια άλλη 3.000 ευρώ ανά φοιτητή;

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Τρεις χιλιάδες στην περιφερειακή ή στο κέντρο;

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Στην περιφερειακή φυσικά. Δεν μπορείς να νομοθετήσεις εάν δεν έχεις πλήρη στοιχεία της πραγματικότητας.

Για να έρθω πάλι στο δημόσιο πανεπιστήμιο και τη δημόσια χρηματοδότηση, κανένας μέχρι τώρα δημοκράτης ή μη δεν ευαισθητοποιήθηκε να πει ποιο είναι το κόστος ανά φοιτητή; Πού πάει το χρήμα του ελληνικού λαού; Γιατί αλλιώς το διαχειρίζεται ο Βορράς και αλλιώς ο νότος; Αυτά είναι δευτερεύοντα ζητήματα; Εδώ λοιπόν, και θα υπάρχει το κόστος ανά σχολή και θα τεκμηριώνεται το κόστος ανά σχολή και η χρηματοδότηση θα είναι ανάλογη ευθέως με το κόστος ανά φοιτητή και με τον αριθμό των φοιτητών και βεβαίως, θα οριστεί τι σημαίνει φοιτητής.

Δεύτερη βασική αρχή, το αυτοδιοίκητο. Το άρθρο 16 είναι πάρα πολύ σαφές. Επαναλαμβάνω ότι δεν μπαίνει στη συζήτηση το θέμα του αυτόνομου. Δεν υπάρχει αυτόνομο. Αυτόνομο ήταν το Κόσοβο. Δεν υπάρχουν αυτόνομα πανεπιστήμια. Το

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΑΛΑΚΑΤΕΒΑΚΗΣ	ΧΑΛΑΚΑΤΕΒΑΚΗΣ	26/07/2011	DSAP0726.XG2

πανεπιστήμιο είναι αυτοδιοίκητο όπως λέει το Σύνταγμα. Το νόμο όμως για τον τρόπο που θα ασκηθεί το αυτοδιοίκητο τον θέτει η πολιτεία. Θα ήθελα να σας δείξω δύο πράγματα για να δούμε τι σημαίνει αυτοδιοίκητο. Σας δείχνω αυτό το διάγραμμα. ΟΟΣΑ. Βαθμός αυτοδιοίκησης, διεθνής εμπειρία. Βλέπετε αυτό που είναι πέρα απ' όλα τα άλλα; Είναι η Ελλάδα. Αυτό είναι το αυτοδιοίκητο του σημερινού πανεπιστημίου, για το οποίο γίνεται τόση συζήτηση. Γιατί; Θα σας δείξω την επόμενη φωτογραφία. Αυτές είναι οι διατάξεις που καταργούνται και αυτός είναι ο νέος νόμος. Όλα αυτά μέχρι τώρα ήταν στο Υπουργείο. Όλα τώρα πάνε στα πανεπιστήμια. 980 σελίδες καταργούνται. Είναι όλη η νομοθεσία η οποία προσθετικά από νομό σε νομό έχει συσσωρευτεί. Δείχνω ξανά τον προηγούμενο πίνακα κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Εδώ λέει, βαθμός αυτοδιοίκησης διεθνής εμπειρίας με βάση τον αριθμό των συγκεκριμένων αρμοδιοτήτων, τα οποία έχουν τα πανεπιστήμια ή τα Υπουργεία. Τι συμβαίνει λοιπόν σε παγκόσμιο επίπεδο; Δεν υπάρχει ομοιοτυπία και εξισωτισμός στα ανώτατα ιδρύματα. Υπάρχει πάντοτε η δυνατότητα της ταυτότητας, της ευελιξίας και της διαφοροποίησης, γιατί αυτό σημαίνει ανώτατο ίδρυμα και αυτή είναι η διαφορά με το λύκειο και με το γυμνάσιο. Ότι του δίνεις τη δυνατότητα να διαμορφώσει με βάση τα χαρακτηριστικά της επιστήμης τη δική του ταυτότητα. Εδώ λοιπόν, γι' αυτό θέλω αυτές τις δυο φωτογραφίες να τις δείτε μαζί, όλα αποφασίζονται από το Υπουργείο. Εδώ λοιπόν, είναι το Υπουργείο στις 980 σελίδες. Που μεταφέρονται αυτά; Στον οργανισμό του ιδρύματος, στον εσωτερικό κανονισμό. Επειδή έγινε μια αναφορά για το νόμο της κυρίας Γιαννάκου, την οποία τιμώ απολύτως και θεωρώ ότι σε μια κρίσιμη στιγμή πραγματικά συγκρούστηκε και άλλαξε πράγματα. Όμως, ετέθησαν άρθρα τα οποία δεν υλοποιήθηκαν και δεν υλοποιήθηκαν γιατί μπήκε τόσο νερό στο τέλος που δεν μπορούσαν να υλοποιηθούν. Ο εσωτερικός κανονισμός λοιπόν, στον οποίο αναφέρθηκα και σε συγκεκριμένο άρθρο της είναι από το 1982. Ο Νόμος 1268 έλεγε να έχουν εσωτερικό κανονισμό, τα πανεπιστήμια μέχρι το τέλος του Γενάρη του 1983. Σήμερα που μιλάμε δεν έχουν εσωτερικό κανονισμό. Εξηγήστε μου γιατί δεν έχουν εσωτερικό κανονισμό σήμερα τα δημοκρατικά πανεπιστήμια της χώρας που δεν είναι δυνατόν να λειτουργεί σύστημα χωρίς εσωτερικό κανονισμό.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΑΛΑΚΑΤΕΒΑΚΗΣ	ΧΑΛΑΚΑΤΕΒΑΚΗΣ	26/07/2011	DSAP0726.XG2

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΠΕΤΡΟΥ	ΠΕΤΡΟΥ	26.7.2011	DTAP0726.AP2

(Συνέχεια ομιλίας κυρίας ANNAS ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Υπουργού Παιδείας, Διά
Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων)

Επειδή ο Οργανισμός είναι ουσιαστικά το Σύνταγμα του Πανεπιστημίου, το οποίο καθορίζει την πορεία του για πολλά χρόνια, δίνεται στη μεταβατική διάταξη ενάμιση χρόνος, για να γίνει Οργανισμός πρέπει να δουλέψουν οι συνελεύσεις των τμημάτων, να πάει στην κοσμητεία, να υπάρχει σύμφωνη γνώμη της Συγκλήτου και να υπάρχει έγκριση του Συμβουλίου.

Είναι σημαντικό ότι η τελική έγκριση θα γίνει από ένα Σώμα που θα υπάρχουν άνθρωποι και με άλλες παραστάσεις και με άλλα χαρακτηριστικά.

Το αυτοδιοίκητο, λοιπόν, για να τελειώνω με αυτό, συνδέεται με το μοντέλο διοίκησης το οποίο εξήγησα πριν. Επειδή έχει τεθεί από πολλές πλευρές και στη δημόσια διοίκηση έγινε πολύ συζήτηση για το θέμα της συνταγματικότητας, θα σας πω, ότι, βεβαίως, είναι ένα πολύ δύσκολο. Γι αυτό είπα και στην αρχή ότι εάν θα αποφασίσουμε και εάν θα συμφωνήσουμε ότι πρέπει να γίνουν πάρα πολύ βαθιές αλλαγές ή αν θα πρέπει απλά να κάνουμε μερικά «μερεμέτια».

Συνταγματικά, όπως καταλαβαίνετε, ξόδεψα και εγώ άπειρο χρόνο και έπεσε πολύ μελάνι. Η Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή του Υπουργείου αποτελείται με νόμο, δεν την κάνει ο Υπουργός. Γίνεται από τον Σύμβουλο Επικρατείας, από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους και από τον Πρόεδρο της Νομικής Επιτροπής Αθηνών και, βεβαίως, ήρθα σε επαφή με πάρα πολλούς συνταγματολόγους. Υπάρχει τεκμηρίωση.

Σας θυμίζω ότι ο ν. 1268 ήταν 10 χρόνια στα δικαστήρια για συνταγματικούς λόγους. Όταν οι αλλαγές είναι πάρα πολύ μεγάλες προκύπτουν τέτοιου είδους ζητήματα. Δεν θα το λύσει η Βουλή αυτό. Θα το λύσει το Σ.τ.Ε., εάν προκύψουν ζητήματα και τεθούν τέτοιου είδους θέματα.

Σχετικά τώρα με το μοντέλο διοίκησης. Το αυτοδιοίκητο, όπου επαναλαμβάνω ότι είναι απολύτως αυτοδιοίκητο, είναι κάτι που γίνεται για πρώτη φορά και είναι μια πάρα πολύ μεγάλη αλλαγή. Θέλετε να δούμε τη λειτουργία του Συμβουλίου; Έχετε άλλες προτάσεις να κάνετε; Αύριο που θα έρθουν οι φορείς μπορούν να μας κάνουν προτάσεις; Επειδή είναι πανεπιστημιακοί και ξέρουν τι γίνεται σε όλο τον κόσμο, με βάση τη διεθνή

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΠΕΤΡΟΥ	ΠΕΤΡΟΥ	26.7.2011	DTAP0726.AP2

εμπειρία, μπορούν να μας κάνουν προτάσεις για το πώς θα μπορούσε να λειτουργεί καλύτερα το Συμβούλιο αυτό καλύτερα; Πώς θα μπορούσε να εκφράζει καλύτερα τις δυνάμεις της κοινωνίας;

Σημασία έχει, όμως, από τους αφορισμούς να πάμε στις προτάσεις και να καταλήξουμε στη Βουλή σε μια συγκεκριμένη πρόταση.

Έρχομαι στο θέμα του δημοκρατικού πανεπιστημίου. Οι λέξεις που ακούω όλο αυτό το διάστημα είναι «δημόσιο», «αυτοδιοίκητο», «δημοκρατικό», «αξιοκρατία» και «συνταγματικό». Αυτές είναι οι βασικές λέξεις που είναι και οι αρχές.

Η δημοκρατία έχει κανόνες και λειτουργεί σε κάθε ευνομούμενη πολιτεία στα πλαίσια του Συντάγματος. Σας παρακαλώ πολύ να διαβάσετε την πρώτη παράγραφο του άρθρου 16, η οποία λέει για την ακαδημαϊκή ελευθερία, αλλά ότι αυτό – και το λέει πολύ ρητά - ότι η «ακαδημαϊκή ελευθερία δεν σημαίνει επ ουδενί ότι οι ακαδημαϊκοί δεν εμπίπτουν στο Σύνταγμα».

Θέλω, λοιπόν, να πω ότι δεν είναι δημοκρατία ανώτατο όργανο Πανεπιστημίου να μιλάει για μη εφαρμογή του νόμου. Το ίδιο, βεβαίως, σημαίνει και για τα κόμματα της Βουλής. Δεν είναι δημοκρατία το να διαλύονται οι Σύγκλητοι στη χώρα, γιατί εισβάλουν μειοψηφίες, οι οποίες διαλύουν τα πάντα. Δεν είναι δημοκρατία να χτίζονται καθηγητές και να μην υπάρχει καταδίκη από τις Συγκλήτους όλων των πανεπιστημίων.

Επειδή μιλάμε, λοιπόν, για το χώρο του Πανεπιστημίου και, βεβαίως, δεν είναι μεμονωμένα γεγονότα, όπως δεν είναι δημοκρατία το να μην μπορεί να πάει Νομπελίστας σε ένα Πανεπιστήμιο, να μην μπορεί να πάει Υπουργός ή Βουλευτής σε ένα Πανεπιστήμιο. Και αυτό να γίνεται γιατί μειοψηφίες δημιουργούν τέτοιου είδους προβλήματα. Ούτε οι Πανεπιστημιακοί έχουν πρόβλημα δημοκρατίας και ελεύθερης έκφρασης ούτε η μεγάλη πλειοψηφία των φοιτητών έχουν τέτοια προβλήματα. Όμως το σύστημα και ο τρόπος διοίκησης των Πανεπιστημίων αυτή τη στιγμή δημιουργεί αδιέξοδα ως προς τη λειτουργία των στοιχειωδών κανόνων της δημοκρατίας.

Παρακαλώ, αφού κάνουμε όλοι ανάλυση των προβλημάτων, καθώς και διαπίστωση των παθογενειών, να προτείνουν τα κόμματα εδώ μέσα πώς βλέπουν να λύνεται το θέμα, γιατί η λογική του είναι «άλλο η διοίκηση και άλλο ακαδημαϊκός χώρος»,

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΠΕΤΡΟΥ	ΠΕΤΡΟΥ	26.7.2011	DTAP0726.AP2

ότι αυτός που παίρνει αποφάσεις διοίκησης δεν μπορεί να εκλέγεται από τον διοικούμενο ή εν πάση περιπτώσει με άμεσο τρόπο.

Θέλω να σας ρωτήσω τόσα χρόνια όταν χτίζεται ένας καθηγητής, γιατί αυτοί που τον χτίζουν αυτόματα δεν τους πάει το Πανεπιστήμιο στο Πειθαρχικό του Όργανο; Γιατί ένας καθηγητής που δεν πηγαίνει στο μάθημά του, δεν στέλνεται στο Πειθαρχικό;

Υπάρχουν προβλήματα στο μοντέλο διοίκησης; Υπάρχουν προβλήματα στον ίδιο τον Πρύτανη να πάρει αποφάσεις, όταν όλοι ξέρουμε πώς λειτουργεί το σύστημα; Θεωρώ ότι το μοντέλο διοίκησης είναι ένα πολύ σημαντικό στοιχείο, είναι το κλειδί.

Επανέρχομαι πάλι για να σας ζητήσω τις προτάσεις σας. Πραγματικά, εάν έχετε άλλες προτάσεις καταθέστε τις, για να συμφωνήσουμε όλοι ότι πρέπει να βγούμε από το σημερινό αδιέξοδο και δεν έχει υπάρξει λόγος να εξωραϊζουμε τα πράγματα.

Θα πω για τις παρατάξεις και για τους φοιτητές. Φταίνε οι φοιτητές; Φυσικά δεν φταίνε οι φοιτητές. Οι φοιτητές είναι τα καλύτερα μυαλά της χώρας. Στα 18 τους χρόνια τους έχουμε, ήδη, εξαντλήσει, μπαίνουν σε ένα Πανεπιστήμιο που, κατά κανόνα, δεν έχει τους κανόνες που πρέπει και μπαίνουν σε ένα σύστημα συνδιοίκησης.

Σήμερα ξέρετε στα Πανεπιστήμια να λειτουργούν οι φοιτητικοί σύλλογοι, αυτά που γνωρίζαμε εμείς όταν ήμασταν φοιτητές. Υπάρχουν σύλλογοι με Πρόεδρο; Πόσα Πανεπιστήμια έχουν συλλόγους; Υπάρχουν, όμως, όλοι οι εκλεγμένοι στα όργανα συνδιοίκησης.

Εάν μιλήσετε σήμερα, οι φυσιογνωμίες του Πανεπιστημίου, είναι αυτοί που είναι εκλεγμένοι στα όργανα συνδιοίκησης και όχι ο Πρόεδρος του συλλόγου των φοιτητών. Οι σύλλογοι, λοιπόν, των φοιτητών, ας ορίσουν τον τρόπο των εκλογών τους, όπως θέλουν. Ας έχουν παρατάξεις, να έχουν τις απόψεις τους, είναι πολύ σημαντικό να έχουν διαφορετικές προσεγγίσεις, να κάνουν συνθέσεις και να βλέπουν από διαφορετική πολιτική, κοινωνική και πολιτισμική το πανεπιστήμιο, τη ζωή τους, τις σπουδές τους και ό,τι θέλουν.

Εκεί, όμως που θα πάνε να εκφράσουν το σύνολο των φοιτητών στη διοίκηση, θα εκλεγούν με έναν συγκεκριμένο τρόπο. Αυτό αποτυπώνει μια δημοκρατία έκφρασης του συνόλου των φοιτητών, γι αυτό και βάζουμε και θέματα ηλεκτρονικής δημοκρατίας, τα οποία μπορεί να χρησιμοποιήσουν τα πανεπιστήμια.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΠΕΤΡΟΥ	ΠΕΤΡΟΥ	26.7.2011	DTAP0726.AP2

Έκανα μια πολύ σύντομη αναφορά όσον αφορά στις βασικές αρχές. Θέλω να σας πω ότι υπάρχουν τα εξής ζητήματα, τα οποία τις τελευταίες μέρες έχουν τεθεί στο διάλογο, τα οποία θα διευκρινιστούν απολύτως στην τελική διατύπωση, γιατί το χειρότερο σε ένα νόμο είναι να υπάρχουν διαφορετικές αναγνώσεις.

Επίσης, υπάρχει το θέμα των συγγραμμάτων. Βεβαίως, θα δίνονται συγγράμματα στους φοιτητές και αυτό θα αποτυπωθεί με τον πιο σαφή τρόπο. Ο στόχος της νομοθεσίας είναι το 2013-2014 να μπορούν όλα τα Πανεπιστήμια σε όλα τα μαθήματα να δίνουν στους φοιτητές τους και ηλεκτρονική πρόσβαση.

Θα μπορούν να επιλέξουν και ηλεκτρονικό βιβλίο. Να πω ότι το ηλεκτρονικό βιβλίο πια είναι πιο φθηνό από το σύνολο των συγγραμμάτων και σύγγραμμα και πρόσβαση στο διαδίκτυο.

Θα μιλήσω με σαφήνεια για το θέμα της εισαγωγής. Έγινε πάρα πολύ συζήτηση όλη την προηγούμενη χρονιά. Επειδή το θέμα των εισαγωγικών εξετάσεων είναι ένα από τα πιο σοβαρά και δύσκολα για λόγους που όλοι γνωρίζουμε θέματα στη χώρα, βεβαίως θα επιλέξουμε το ένα μοντέλο και το έχουμε ανακοινώσει, κύριε Σπηλιωτόπουλε. Είναι το ένα από τα τέσσερα που είναι στο κείμενο του κ. Μπαμπινιώτη και ένα από τα τέσσερα είναι αυτό που κατέθεσε το ΠΑΣΟΚ στο διάλογο και θα πάρουμε και από τα άλλα.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΤΖΩΡΤΖΗ	ΤΖΩΡΤΖΗ	26.07.2011	DUAP0726.MT2

(Συνέχεια ομιλίας, κυρίας ΑΝΝΑΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Υπουργού Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων)

Από την ημέρα που ανέλαβα Υπουργός, αφού κάνουμε και τον νόμο για την τριτοβάθμια μετά θα ανακοινώσουμε το θέμα των εισαγωγικών εξετάσεων, δεν θα ξεκινήσουμε από τις εισαγωγικές εξετάσεις. Είναι ο κρίκος ανάμεσα στο λύκειο και στο πανεπιστήμιο. Δεν μπορούμε να κάνουμε πρώτα τις εξετάσεις και μετά το πανεπιστήμιο. Τα παιδιά μπαίνουν στα τμήματα, οι σχολές που θέλουν, μπορούν και έχουν κοινά αντικείμενα θα κάνουν το πρώτο έτος σπουδών. Αυτό που θέλουμε να εξασφαλίσουμε σε μια δεύτερη φάση, γιατί δυστυχώς είμαστε η μόνη χώρα που δεν το έχουμε, είναι να μπορεί να υπάρχει στη διαδρομή κινητικότητα. Η κινητικότητα αυτή θα πρέπει να τεθεί ως ποσοστό και με προϋποθέσεις, αφού τα πανεπιστήμια κάνουν τους οργανισμούς τους.

Το επόμενο που θα ήθελα να διευκρινίσω και θα είναι προς συζήτηση τις επόμενες ημέρες είναι το εξής, επί χρόνια μιλάμε για τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, μέχρι σήμερα δεν έχουμε αποδόσεις στα ΤΕΙ έναν διακριτό ρόλο και δεν μπορώ να καυχηθώ ότι το κάνουμε τώρα. Θα πρέπει στα ΤΕΙ να υπάρχει ένας διακριτός ρόλος που έχει σχέση με την εφαρμοσμένη έρευνα, με την ανάπτυξη επί τόπου στην κάθε περιοχή. Δεν τα κάνει υψηλότερα ή χαμηλότερα, να κάνει διαφορετικά, αλλιώς δεν τεκμηριώνεται η ανάγκη τους. Επομένως, όσο αναφορά τον ορισμό των ΤΕΙ αλλά και τις δυνατότητες που έχουν να συνεργάζονται με ερευνητικά κέντρα, να έχουν σχέση με τις διδακτορικές σπουδές, είναι ένα από τα ζητήματα που πραγματικά θεωρώ ότι το κοινοβούλιο μπορεί να παίξει έναν πολύ σημαίνοντα ρόλο.

Στο δημόσιο διάλογο υπάρχουν και άλλα θέματα που ετέθησαν τις τελευταίες μέρες, παραδείγματος χάριν, ότι από τα ΙΕΚ θα πηγαίνουν στα πανεπιστήμια, δεν υπάρχει τέτοιο θέμα. Θέλω να γίνει ακόμα πιο σαφές και στο κείμενο ότι υπάρχουν οι σύντομη κύκλοι σπουδών. Οι σύντομοι κύκλοι σπουδών που είναι μονοετή ή διετή τμήματα, μπορούν να γίνονται κατεξοχήν από τα ΤΕΙ που είναι κοντά στην παραγωγή και την ανάπτυξη, εκεί το πανεπιστήμιο θα θέτει τους όρους με τους οποίους θα συμμετέχει κάποιος σε αυτά τα προγράμματα αλλά σε καμία περίπτωση δεν έχουν πτυχία, είναι πιστοποιητικά, είναι ακαδημαϊκές μονάδες αλλά σε καμία περίπτωση δεν είναι πτυχία. Είναι πολύ σημαντική, μην την υποβαθμίζουμε και την διαστρεβλώνουμε, η δυνατότητα

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΤΖΩΡΤΖΗ	ΤΖΩΡΤΖΗ	26.07.2011	DUAP0726.MT2

που δίνεται στα πανεπιστήμια να ανοίξουν στην κοινωνία, να κάνουν δια βίου μάθηση, να συνδεθούν με τη συνεχή επιμόρφωση των αποφοίτων τους που είναι εξαιρετικά σημαντικά για την ανάπτυξη στη χώρα. Ευχαριστώ.

ΧΡΥΣΗ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Κρεμαστινός.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Ένα τέτοιο νομοσχέδιο θα έπρεπε να στηριχθεί από όλα τα κόμματα. Μιλώντας κατ' ιδίαν με την κυρία Υπουργό, την κυρία Διαμαντοπούλου, είπα ότι πολλές φορές ακόμα και η αλλαγή του Υπουργού στην ίδια Κυβέρνηση σημαίνει στην πράξη υπονόμηση του νομοσχεδίου. Άρα, φανταστείτε όταν ένα κόμμα διεκδικεί την εξουσία και λέει ότι θα ανατρέψει το νομοσχέδιο. Στην Παιδεία πρέπει να υπάρχει κάποια συνέχεια, δεν έχει νόημα το κάθε κόμμα που έρχεται στην εξουσία να ανατρέψει τα νομοσχέδια για την Παιδεία ή την Υγεία που ψήφισε το προηγούμενο κόμμα, στην προηγούμενη Βουλή. Γι' αυτό το λόγο δεν προχωρούν τα πράγματα στη χώρα μας.

Πρέπει να δούμε τα πράγματα τελείως καθαρά, το 1982 όταν ψηφίστηκε ο νόμος πλαίσιο ανέτρεψε την έδρα, η οποία όλοι πιστεύουν ότι ήταν αναχρονιστικός θεσμός γιατί ουσιαστικά έκανε δόλο όχι μόνο τα μέλη του ΔΕΠ αλλά και τους φοιτητές και όλους τους εργαζόμενους στο πανεπιστήμιο σε έναν άνθρωπο, ο οποίος άνθρωπος αναγορεύοντας ως θεός και δεν ήταν θεός στην επιστήμη του. Αυτό το αναχρονιστικό πράγμα άλλαξε το 1982. Ξέρετε για ποιο λόγο οι φοιτητές έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στα ποσοστά; Διότι, χωρίς τους φοιτητές δεν θα μπορούσε να γίνει η αλλαγή, γιατί ο πρύτανης έπρεπε να επιβάλει τον νέο θεσμό στους καθηγητές που κατείχαν την έδρα, οι καθηγητές που κατείχαν την έδρα δεν ήθελαν να αλλάξουν τίποτα. Οι φοιτητές στην πρώτη φάση ήταν το θετικό στοιχείο στην εφαρμογή και στήριξη του νόμου πλαίσιο, χωρίς τους φοιτητές της γενιάς εκείνης δεν θα μπορούσε να στηριχθεί ο νόμος πλαίσιο και να ανατραπεί η έδρα. Μετά από 10-15 χρόνια, άρχισε μια ομάδα καθηγητών να εκμαυλίζει στους φοιτητές και να τους δίνει αρνητικά κίνητρα, όπως είναι η διατριβή, η εξασφάλιση, η διασφάλιση και να μην έρθω σε καταγγελίες που αφορούν ακόμα και χρηματικά κίνητρα. Ομάδα καθηγητών έσπρωξε τους φοιτητές στον κατήφορο. Οι φοιτητές αντλήθηκαν κάποια στιγμή ότι μπορούν να είναι αυτοί τα αφεντικά στα πανεπιστήμια, διότι όταν ο φοιτητής δεν σέβεται τον καθηγητή και τον «χτίζει» όπως είπατε -εμένα για να είμαι ειλικρινής δεν το έκανε

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΤΖΩΡΤΖΗ	ΤΖΩΡΤΖΗ	26.07.2011	DUAP0726.MT2

κανένας- όταν ο καθηγητής δέρνει τον πρύτανη. Εμείς σεβόμασταν τον πρύτανη ως θεσμό, σήμερα όλοι πρυτάνεις έχουν παραιτηθεί γιατί ξυλοκοπήθηκαν, άλλοι πρυτάνεις κακοποιήθηκαν. Μπορεί να υπάρχει ένα πανεπιστήμιο που ο φοιτητής να μην σέβεται τον καθηγητή και τον πρύτανη. Αυτό είναι το ελληνικό πανεπιστήμιο σήμερα.

Είχε πει κάποτε, όταν ήμουν φοιτητής, ο Γεώργιος Παπανδρέου ότι η φιλοδοξία του ήταν να εξαγάγουμε ελληνικά μυαλά στο εξωτερικό. αλλά όχι να τους εξάρουμε όπως τους μετανάστες, εξαθλιωμένους, να μας τους ζητούν από το εξωτερικό. Δυστυχώς, σήμερα τα πανεπιστήμιά μας σε όλες τις μετρήσεις δεν πάνε προς τα πάνω, πάνε προς τα κάτω. Όταν στα πρώτα 100 πανεπιστήμια που δημοσιεύονται στην UNESCO, στους Times, στα πρώτα 100 πανεπιστήμια υπάρχουν δύο τουρκικά πανεπιστήμια και το Καποδιστριακό πανεπιστήμιο που είναι το αρχαιότερο πανεπιστήμιο φιγουράρει στην 286^η θέση. Είναι αυτό εξέλιξη; Είναι αυτό πρόοδος; Υπηρετεί κανένας αυτό το πράγμα; Θέλει κανείς να βάζει τέτοιους φοιτητές; Φοιτητές με πτυχία ανεργίας ή φοιτητές επίπεδου. Πιστεύω ότι όσα μειονεκτήματα ενδεχομένως και αν έχει ο νόμος -που ανθρώπινο είναι και ένα έχει- δεν θα πρέπει να τον καταργούμαστε πριν τον στηρίξουμε.

Π/φος ΛΙΑΤΗ	Δ/φος ΛΙΑΤΗ	Ημερομηνία 26.07.2011	Όνομα αρχείου DVAP0726.ML3
-----------------------	-----------------------	---------------------------------	--------------------------------------

Συνέχεια ομιλίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΡΕΜΜΑΣΤΙΝΟΥ

Πρέπει να διορθώσουμε το νόμο σε πολλά σημεία που είναι σημεία προβληματισμού. Για παράδειγμα, η κυρία Γιαννάκου πέρασε πολύ ωραίες διατάξεις που όμως δεν δουλέψαμε, διότι εμείς δεν ήμασταν ικανοί να τις δουλέψουμε. Μία διάταξη ήταν το ένα τρίτο του εκλεκτορικού σώματος να είναι από καθηγητές από άλλα πανεπιστήμια, για να μην υπάρχει συναλλαγή. Στην ιατρική σχολή, την οποία γνωρίζω καλά, εάν δεν πληρώσει ο υποψήφιος τα εισιτήρια του καθηγητού, προκειμένου να κατέβει να τον ψηφίσει, εάν δεν εξασφαλίσει ξενοδοχείο, δεν έρχεται. Στην πραγματικότητα, στις εκλογές, όλοι οι καθηγητές ψηφίζουν εκείνον που τους έχει εξασφαλίσει το αυτονόητο, διότι το κράτος δεν μπορεί να τους δώσει τα εισιτήρια ή τους δίνει εισιτήρια μετά από δύο χρόνια.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ(Υπουργός Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Είναι 30 άτομα εκλεκτορικό σώμα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΜΑΣΤΙΝΟΣ: Το ένα τρίτο είναι αυτοί που έρχονται. Ένας καλός νόμος που εξυπηρετούσε την αξιοκρατία, έγινε στην πραγματικότητα κακός νόμος, γι' αυτό έβαλα τον προβληματισμό του πώς μπορεί αυτό το σώμα να μην διαιωνίσει τη μεγάλη συναλλαγή σε μικρό επίπεδο, διότι τότε θα είναι χειρότερα. Αν η μεγάλη συναλλαγή που υπάρχει σήμερα πάει σε συναλλαγή των 7 ή των 14, θα είναι χειρότερα. Γι' αυτό η επανεκλογή στα πανεπιστήμια είναι μεγάλο λάθος και αυτό τα κατέστρεψε. Αν οι καθηγητές δεν είχαν την επανεκλογή, θα ήταν πιο αξιοπρεπείς. Η επανεκλογή και τα συμφέροντα που δημιουργούνται, κατέστρεψαν πανεπιστήμια. Σας παρακαλώ να σκεφθείτε την επανεκλογή σε αυτό το ολιγομελές ΔΣ, διότι η επανεκλογή είναι κακό στοιχείο για τα πανεπιστήμια.

Πρέπει να κοιτάξουμε πώς θα προσελκύσουμε επιτυχημένους καθηγητές από το εξωτερικό, για να ενδυναμώσουμε το δυναμικό των ελληνικών πανεπιστημίων, διότι γνωρίζετε πολύ καλά ότι υπάρχουν σχολές που δεν έχουν μέλη ΔΕΠ. Πώς είναι δυνατόν αυτές οι σχολές να παράγουν φοιτητές κάποιου επιπέδου; Πρέπει να προβληματιστούμε για αυτό το νομοσχέδιο και να επισημάνουμε αδύνατα σημεία που πρέπει να βελτιωθούν. Το αυτοδιοίκητο δεν σημαίνει ότι κάνουν ό,τι θέλουν οι καθηγητές. Η πολιτεία πρέπει να κοιτάζει αν είναι σωστός στο αυτοδιοίκητο. Αλίμονο, αν αυτοδιοίκητο σημαίνει να κάνει ο καθηγητής ό,τι θέλει.

Π/φος ΛΙΑΤΗ	Δ/φος ΛΙΑΤΗ	Ημερομηνία 26.07.2011	Όνομα αρχείου DVAP0726.ML3
-----------------------	-----------------------	---------------------------------	--------------------------------------

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ(Πρόεδρος της Επιτροπής): Κάποια πράγματα έγιναν με πολιτικές αποφάσεις κάποιων και πρέπει να καταδειχθεί με αποφάσεις τίνων. Υπάρχουν πανεπιστήμια χωρίς μέλη ΔΕΠ και κάποια παιδιά φοιτούν σε αυτά τα πανεπιστήμια και κάποιοι γονείς έχουν πληρώσει αδρά, για να πάρουν πτυχία τα οποία κανείς δεν ξέρει πού ανταποκρίνονται.

Τον λόγο έχει ο κ. Ιωαννίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Συμφωνώ απολύτως με τον κ. Κρεμμασινό. Μίλησε για διαπλοκή. Η κοινωνία μας είναι δομημένη διαφορετικά και δεν θα ήθελα να πω πότε άρχισε αυτό. Πότε άρχισε ο Έλληνας να δουλεύει μία ώρα και να κερδίζει για δέκα και ούτω καθεξής. Αυτά έχει η ελληνική κοινωνία. Στη Σουηδία, όταν επιστρέψαμε στο ξενοδοχείο από έναν αγώνα, το πούλμαν περίμενε επί 12 λεπτά, προκειμένου να μας αφήσει μόνο πέντε μέτρα μετά από την είσοδο του ξενοδοχείου, διότι είχε εντολή ότι έπρεπε να μας αφήσει εκεί. Στην Ολλανδία, το εστιατόριο του ξενοδοχείου έκλεινε σε συγκεκριμένη ώρα και δεν μας έκαναν καμία χάρη. Οι άνθρωποι συμπεριφέρονται σαν ρομπότ. Ο Έλληνας πιστεύει ότι μπορεί να γίνει πρώτος, δύσκολα συμμετέχει σε ομάδα, διότι φταίμε όλοι εμείς που κυβερνάμε και γι' αυτό το λόγο μεταφέρεται, για παράδειγμα, η δύναμη στους φοιτητές, αφού ήδη από τα φοιτητικά χρόνια ξεκινά η πολιτική τους σταδιοδρομία, για να καταλήξουν στη Βουλή. Πώς δημιουργήθηκε αυτή η δομή;

Εμείς θέλουμε άσυλο ελεύθερης διακίνησης ιδεών, όχι άσυλο οπλοστασίου, παράνομων πράξεων, βίας κ.λπ.. Υπάρχει πρόβλημα στην Ελλάδα ελεύθερης έκφρασης ιδεών; Όπου θέλει κάποιος, μπορεί να μιλήσει και να πει οτιδήποτε. Οι πολιτικοί χρησιμοποιούν τον εκάστοτε πρύτανη. Πώς εκείνος θα κάνει μάθημα, όταν τη δύναμη την έχουν οι φοιτητές; Κινδυνεύει και εμείς δεν μπορούμε να πάρουμε μια απόφαση, αλλά την μεταβιβάζουμε. Δεν θέλουμε να κυβερνήσουμε, για να μην έχουμε κόστος και βάζουμε τις μη κυβερνητικές οργανώσεις να το κάνουν.

Η συναίνεση είναι της μόδας. Είναι υπέρ της συναίνεσης πάντα. Σας έχω εμπιστοσύνη, ξέρω ότι πολεμάτε, αλλά πρέπει να καταλάβει εκείνος που ζητά τη συναίνεση, ότι πρέπει να έρθει και αυτός προς τις αρχές του άλλου που προτείνει κάτι. Όλοι είναι δημοκράτες και αγαπούν την πατρίδα τους. Εμείς δεν έχουμε σωστές προτάσεις; Γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν έρχεται ποτέ προς τη δική μας πλευρά; Είπε ο κ. Κρεμμασινός ότι η

Π/φος ΛΙΑΤΗ	Δ/φος ΛΙΑΤΗ	Ημερομηνία 26.07.2011	Όνομα αρχείου DVAP0726.ML3
-----------------------	-----------------------	---------------------------------	--------------------------------------

κυρία Γιαννάκου έκανε πολύ καλή δουλειά, αλλά θυμάστε ότι σε κάθε νομοσχέδιο καιγόταν η Πλατεία Συντάγματος. Για ποιο λόγο ό,τι έκανε, δεν μπόρεσε να υλοποιηθεί; Είπε ότι φταίμε εμείς. Όχι, την σαμποτάρισε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Αν και εμείς αρχίσουμε να σαμποτάρουμε ό,τι κάνετε, πάλι το ίδιο θα γίνει.

Υπήρχε το θέμα των αυθαιρέτων. Ήρθε η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και μετά από έξι μήνες ασχολήθηκε. Υπήρχε ο ειδικός φόρος, τον άφησε έξι μήνες και τον επανέφερε. Δεν είναι κακό το κράτος να έχει μια συνέχεια και ό,τι είναι σωστό να το κρατήσει και να επενδύσει πάνω σ' αυτό και να κάνει επιπλέον δέκα καλά. Εδώ έρχεται κάποιος και τα καταργεί όλα. Έρχεται ο επόμενος καταργεί και αυτά. Με αυτό τον τρόπο δεν μπορούμε να προχωρήσουμε.

Όταν ήμουν φοιτητής στην Ιταλία, υπήρχαν φίλοι μου στο 6ο έτος της ιατρικής σχολής και δεν είχαν περάσει κανένα μάθημα του πρώτου έτους. Οι Ιταλοί κατάλαβαν ότι αυτό το σύστημα είναι λάθος και προχώρησαν. Ο φοιτητής είχε το δικαίωμα μόνο μιας μεταφοράς μαθήματος και εάν δεν περνούσε τη μεταφορά, τότε έχανε τη χρονιά. Δεν μπορεί κάποιος να είναι αιώνια φοιτητής.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΚΟΥΦΗ	ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ	26.7.2011	DWAP0726.KR3

(Συνέχεια ομιλίας κ. ΙΩΑΝΝΗ ΙΩΑΝΝΙΔΗ)

Αυτά συμβαίνουν και μέσα σε αυτά που δηλώνονται είναι και τα δικά μας τα ονόματα. Δεν μπορεί, λοιπόν, ένας να είναι στο έκτο έτος ή στο τέταρτο και να μην έχει περάσει ένα μάθημα. Θα πρέπει να το διορθώσουμε αυτό και όχι όπως είπε η κυρία Γιαννάκου με ήπιο τρόπο. Όχι δεν έχει ήπιο τρόπο. Για να περάσεις στο επόμενο έτος θα πρέπει να έχεις περάσει όλα τα μαθήματα. Σου δίνω ακόμα ένα χρόνο, αν δεν τα περάσεις, ξανά στο πρώτο έτος. Να δούμε, θα ενδιαφέρονται οι φοιτητές για να διαβάσουν; Εμάς μας ενδιαφέρει να βγάλουμε καλά μυαλά. Τα καλά μυαλά είναι το καλύτερο που μπορεί να έχει η ελληνική πολιτεία. Όταν όμως τους δίνουμε δύναμη, δεν τους ρωτάμε για το μέλλον. Εγώ δεν λέω αν τα παιδιά είναι σωστά ή όχι, έχω υποχρέωση όμως να ακούσω πώς αυτοί φαντάζονται το μέλλον τους, γιατί θα προτείνουν και θα φανεί από εκεί και πέρα αν κάπου έχουν δίκιο ή όχι. Τώρα εμείς εδώ δεν ξέρουμε τι θέλουν και θα λειτουργήσουμε εμείς για λογαριασμό τους και όμως αυτά δεν θα έχουν πει το παραμικρό. Είναι λάθος όλα αυτά και πιστεύω, όπως είπε και ο κύριος Κρεμαστινός, ότι έχετε όλη την καλή διάθεση να καθίσουμε να βρούμε την λύση ποια είναι πραγματικά, γιατί πάνω απ' όλα είναι η πατρίδα, πάνω απ' όλα είναι η παιδεία και ο νέος. Δεν γίνεται να μαλώνουμε για να μην περάσει το δικό μας ή το δικό σας. Είναι λάθος και να δούμε πως μπορούμε να το διορθώσουμε και να προχωρήσουμε, αφού συμφωνήσουμε όλοι για να μπορέσουμε να πούμε στα παιδιά μας ότι όλοι μαζί το αποφασίσαμε.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Ρενταρή.

ΟΛΓΑ ΤΕΝΤΕ – ΡΕΝΤΑΡΗ: Μετά την παρέμβαση της Υπουργού και την κατατοπιστική και πολύ καλή ανάλυση του νομοσχεδίου και των αντιδράσεων που δημιούργησε εγώ θα αλλάξω ελαφρώς την ομιλία μου και θα πω ότι σ' αυτή την Αίθουσα συμφωνούμε και είναι πανελλαδικά αποδεκτό ότι η ανώτατη εκπαίδευση στην χώρα μας χρειάζεται ριζική αναβάθμιση τόσο της ποιότητας των εκπαιδευτικών υπηρεσιών έτσι ώστε να μπορέσει να διαδραματίσει έναν σημαντικό ρόλο στην οικονομία και την ανάπτυξη της χώρας, όσο και το διοικητικό του μοντέλο ώστε να ανοίξει στην κοινωνία τοπική, εθνική και διεθνή και να απελευθερώσει τις πολλές καλές δυνάμεις που διαθέτει η πανεπιστημιακή κοινότητα. Φυσικά στην εποχή της γνώσης και της καινοτομίας δεν μπορείς να

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΚΟΥΦΗ	ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ	26.7.2011	DWAP0726.KR3

προχωρήσεις εάν δεν προσδιορίσεις τι πανεπιστήμιο θέλεις και δεν μπορείς να καθιερωθείς στο διεθνές στερέωμα εάν δεν εξαλείψεις τα νοσηρά φαινόμενα της συναλλαγής, της διαπλοκής, της ανέλεγκτης σπατάλης του δημοσίου χρήματος με μηδαμινά αποτελέσματα, της οικογενειοκρατίας και φυσικά αν δεν αντικαταστήσεις όλα αυτά με διαδικασίες διαφάνειας, αξιοκρατίας, κοινωνικής λογοδοσίας.

Εξήγησε η Υπουργός πάρα πολύ καλά ότι πατώντας τους νόμους και συνεχίζοντας και παίρνοντας τα καλά στοιχεία του ν. 1268/82, ο οποίος ήταν και ο επικρατέστερος και μακροβιότερος και τα στοιχεία τα καλά του 1997, μελετώντας πάρα πολύ καλά την εμπειρία των διεθνών πανεπιστημίων και μετά από πολύμηνη διαβούλευση με όλους τους φορείς και συστηματική παρατήρηση και μελέτη της διεθνούς πανεπιστημιακής κοινότητας, μας έφερε ένα προσχέδιο όπου δίνει τις προϋποθέσεις για ένα πανεπιστήμιο υψηλής απόδοσης και φυσικά που στηρίζεται πάνω στις αρχές της δωρεάν παιδείας, των ίσων ευκαιριών για κάθε ελληνόπουλο και με αυξημένες τις δυνατότητες της κινητικότητας και της επιστημονικής συνεργασίας. Επειδή λοιπόν θα επαναλάβω τον Εισηγητή και την Υπουργό, θα ήθελα να κάνω πέντε συναινετικές προτάσεις. Είπαμε ποιες είναι οι διαφωνίες. Διαφωνούν στο Συμβούλιο, εξήγησε η Υπουργός τους λόγους της ύπαρξης του Συμβουλίου, θα ήθελα, λοιπόν, να σας πω ότι θα αλλάξω πορεία και θα καταθέσω πέντε έξι συναινετικές προτάσεις που αν θέλετε τις λαμβάνετε υπόψη σας, γιατί πιστεύω ότι αναφορικά η κάθε προτεινόμενη μεταρρύθμιση έχει επιτυχία μόνο αν υπάρχει συναίνεση και μόνο όταν αυτοί που θα την εφαρμόσουν πεισθούν ότι πρέπει να εφαρμοστεί κατά τον δυνατό καλύτερο τρόπο.

Έτσι, λοιπόν, όπως προανέφερα, το προσχέδιο νόμου ξεσήκωσε πλήθος αντιδράσεων εκ μέρους της ακαδημαϊκής κοινότητας τόσο σκοπιμότητας αναφορικά με την φιλοσοφία των προτεινόμενων μεταρρυθμίσεων όσο και νομιμότητας, δηλαδή συνταγματικότητας συγκεκριμένων διαρρυθμίσεων. Επειδή, όμως, οι θεσμοί, πολύ περισσότερο οι καινούργιοι, οι καινοφανείς, δεν μπορούν να λειτουργήσουν χωρίς τους ανθρώπους που τους υπηρετούν, η αναζήτηση συναίνεσης τουλάχιστον από την πλευρά της καλοπροαίρετης πλειοψηφίας των ακαδημαϊκών αποτελεί μονόδρομο για το υπουργείο. Η συναίνεση αυτή μπορεί να οικοδομηθεί στη βάση των κοινών, μεταξύ των δύο πλευρών, παραδοχών και αξιών, για την διόρθωση μικρών αβλεψιών που υποσκάπτουν την

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΚΟΥΦΗ	ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ	26.7.2011	DWAP0726.KR3

πειστικότητα του προσχεδίου. Κανένας δεν αμφιβάλλει την ποιότητα του προσχεδίου και τις καλές προαιρέσεις του Υπουργείου.

Η πρώτη λοιπόν συναινετική γραμμή είναι η έμφαση στην αυτοδιοίκηση. Η αξιοποίηση του άρθρου 16 παρ. 5 του Συντάγματος που δίνει την δυνατότητα έκδοσης κανονισμού διαφορετικού για κάθε πανεπιστήμιο, μόνο ως ενισχυτική της αυτοδιοίκησης μπορεί να εκληφθεί αρκεί να γίνει δεκτή η ένσταση της άλλης πλευράς να μην καταλήγει σε άνιση ρύθμιση, καταλείποντας για παράδειγμα, την αρμοδιότητα του ορισμού ελαχίστων προσόντων για καθηγητές ίδιας βαθμίδας σε κάθε ίδρυμα χωριστά.

Η δεύτερη διαφωνία υπάρχει ωστόσο ως προς το περιεχόμενο της αυτοδιοίκησης. Η μονοσήμαντη εννοιολόγησή της ως διαδικαστικής απλώς νομιμοποίησης και άρα αναγκαστικά εκλογής των οργάνων διοίκησης από πρύτανη, κοσμήτορα μέσω άμεσης και καθολικής ψηφοφορίας όλων των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας, νομικά δεν πείθει, καθώς αποτελεί μάλλον σύμφωνα με τον ισχύοντα νόμο ερμηνεία του Συντάγματος και λειτουργικά δεν απαντά στην Λερναία Ύδρα του κομματισμού, την οποία και οι δύο πλευρές εγκαλούν για σημερινές παθογένειες. Αντιθέτως, η διπλή διαδικαστική δια εκλογής και λειτουργική βάση προσόντων νομιμοποίηση που προτείνει το Υπουργείο, το με καθολική ψηφοφορία εκλεγμένα εσωτερικά μέλη του Συμβουλίου επιλέγουν με αυξημένη πλειοψηφία τα άλλα μισά εκτός ιδρύματος ενώ ο Πρύτανης και ο Κοσμήτορας επιλέγονται βάσει ακαδημαϊκών αλλά και διοικητικών προσόντων, χτυπάει τον κομματισμό, αλλά θα κέρδιζε σε πειστικότητα αν προέβλεπε την εκλογή του κοσμήτορα από άμεσα εκλεγμένο Σώμα επιλογής αποτελούμενο από καθηγητές της Σχολής και εκείνη του Πρύτανη, με κοινή απόφαση Συμβουλίου και Συγκλήτου. Η ενίσχυση των ακαδημαϊκών αρμοδιοτήτων της τελευταίας θα ενίσχυε ένα κλίμα εμπιστοσύνης μεταξύ Υπουργείου και Πανεπιστημιακών.

Η τρίτη συναινετική γραμμή μπορεί να αναζητηθεί στην ακαδημαϊκή ελευθερία στην οποία αποσκοπεί και η αυτοδιοίκηση. Η υποκατάσταση του τμήματος από την Σχολή ορθώς, κατά το προσχέδιο, συνοδεύεται από την δυνατότητα διατήρησης των τομέων με απόφαση των Ιδρυμάτων.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΟΝΔΡΕΛΗΣ	ΧΡΟΝΑΚΗ	26.07.2011	DXAP0726.XI3

(Συνέχεια ομιλίας κ. ΟΛΓΑΣ PENTAPH- TENTE)

Εξάλλου στο ίδιο πλαίσιο δεν είναι δύσκολο να πεισθούν οι ακαδημαϊκοί δάσκαλοι που αναγνωρίζουν το πέραν της παραγωγής νέας γνώσης κοινωνικό τους χρέος ότι αξίζει τον κόπο να προσφέρουν και οι ίδιοι ποιοτικά προγράμματα δια βίου εκπαίδευσης, αρκεί το Υπουργείο να επιβεβαιώσει αυτό που είπε προ ολίγου η Υπουργός ότι δεν θα είναι πτυχία, αλλά θα είναι πιστοποιητικά. Αυτό δε φαίνεται καθαρά. Επίσης συναίνεση μπορεί να δομεί το Υπουργείο στο θέμα των κρίσεων και αξιολογήσεων των καθηγητών. Οι έλληνες πάντα την αξιολόγηση την βλέπουν σαν τιμωρία και ποτέ δεν την βλέπουν ως βελτίωση ή επαύξηση ή μείωση ανισοτήτων. Επομένως εδώ στο θέμα των κρίσεων και αξιολογήσεων των καθηγητών, εάν διασφαλίσει την απαλλαγή από ιεραρχικές εξαρτήσεις θα έχουμε θετικά αποτελέσματα.

Κύριε Πρόεδρε, εδώ θα ήθελα να καταθέσω στην κυρία Υπουργό τις υπόλοιπες παρατηρήσεις που έχω, επειδή δεν μπορώ να τις αναφέρω λόγω χρόνου. Θέλω να κατατεθούν στην κυρία Υπουργό με την υποστήριξη μου στο σχέδιο νόμου και πάντα θα λέω ότι σε αυτό το Υπουργείο βλέπω πάντοτε να γίνονται συντονισμένες και πολύ μεθοδικές προσπάθειες.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ (Αντιπρόεδρος της Επιτροπής) : Το λόγο έχει ο κύριος Ταλιαδούρος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ : Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να επισημάνω ότι εμείς είμαστε υπέρ της αριστείας, της διεθνοποίησης, της αξιολόγησης και της κοινωνικής λογοδοσίας των ΑΕΙ. Θεωρούμε ότι στο χώρο της Ανώτατης Παιδείας πρέπει να συνεχιστεί η προσπάθεια που ξεκίνησε το 2004 για να εξαιρεθούν οι αγκυλώσεις και οι παθογένειες του συστήματος και να δοθεί έμφαση στην επιστημονικότητα, στην επιστημονική καινοτομία για να συνεχιστεί η πορεία αναβάθμισης των ΑΕΙ. Θα ήθελα να επισημάνω ότι τομές και μεταρρυθμίσεις που έγιναν είναι ο τετραετής προγραμματισμός και η υποχρέωση κάθε Ιδρύματος να καταρτίζει εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας. Εκδόθηκε το 2008 ο πρότυπος εσωτερικός κανονισμός που είναι υποχρεωμένα τα Ιδρύματα να εφαρμόζουν και άρα υπάρχει. Ο τρόπος κατανομής των κονδυλίων με αλγόριθμο και αντικειμενικό τρόπο. Επίσης υπάρχει η αξιολόγηση που θεσμοθετήθηκε για πρώτη φορά με συνολική αντίδραση όλων των κομμάτων της τότε Αντιπολίτευσης. Ακόμη υπάρχουν τα Ινστιτούτα Δια Βίου

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΟΝΔΡΕΛΗΣ	ΧΡΟΝΑΚΗ	26.07.2011	DXAP0726.XI3

Εκπαίδευσης που σήμερα μετονομάζονται σε σχολές επιμόρφωσης. Επί προσθέτως προβλέπεται ο θεσμός του γραμματέα του οποίου οι αρμοδιότητες διευρύνθηκαν και ενισχύθηκαν με το ν.3549/2007 που θα μπορούσε να αξιοποιηθεί αντί της δημιουργίας του συμβουλίου που προκαλεί προβλήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι το σχέδιο νόμου μοιάζει να αντιμετωπίζει τα ελληνικά πανεπιστήμια σαν θεσμούς μιας νεόκοπης χώρας που για πρώτη φορά ιδρύει πανεπιστήμια. Παραβλέπει τις υφιστάμενες δομές λειτουργίας των πανεπιστημίων και αυτό δεν βοηθάει στην ουσιαστική βελτίωση. Επίσης η δυσφήμιση των πανεπιστημίων είναι ένα πρόβλημα και η διαπίστωση του Πρωθυπουργού ότι τα πανεπιστήμια της Ελλάδας είναι Β΄ κατηγορίας τα απαξιώνει και τα μηδενίζει. Βέβαια ξεχνάμε ότι πολλά ελληνικά πανεπιστήμια είναι ανάμεσα στα 500 καλύτερα του κόσμου. Πρέπει να έχουμε εμπιστοσύνη στους έλληνες καθηγητές και να συντελέσουμε στη βελτίωση του ρόλου τους. Το σχέδιο νόμου, όπως εφαρμόζεται φαίνεται να έχει κάποιον άλλο σκοπό. Συγκεκριμένα να βγάλει την ευθύνη του κράτους από την χρηματοδότηση για διάφορους λόγους και να την πάει αποκλειστικά στα Ιδρύματα. Θα ήθελα να πω ότι εγείρονται και ζητήματα αντισυνταγματικότητας. Το συμβούλιο είναι πρόβλημα, διότι αντίκειται στο άρθρο 16 παρ.5 του Συντάγματος που μιλάει για πλήρη αυτοδιοίκηση, όπως η συμμετοχή μελών μη προερχομένων από το Ίδρυμα, η επιλογή από ολιγάριθμο εκλεκτορικό σώμα κλπ.

Κύριε Πρόεδρε, η λειτουργία του συμβουλίου δε διασφαλίζει την ομαλή και εύρυθμη λειτουργία των Ιδρυμάτων. Αποκτούν τα Ιδρύματα ένα δυαδικό μοντέλο διοίκησης που θα προκαλέσει προβλήματα. Δεν υπάρχουν εκείνες οι διατάξεις που διασφαλίζουν ότι θα επιλεγούν οι άριστοι και όχι οι αρεστοί από τους λίγο. Επίσης δεν διασφαλίζεται η θεσμική ισορροπία και αυτό είναι ένα σημαντικό θέμα όταν έχω ένα δυαδικό όργανο που είναι ο Πρύτανης και το Συμβούλιο. Εμείς θέλουμε στα πανεπιστήμια διαφάνεια και αξιοκρατία και όχι εξαρτήσεις του Συμβουλίου από άτομα και ομάδες εκτός πανεπιστημιακού χώρου. Δεν έχουμε εκείνες τις εγγυήσεις ότι θα υπάρχει το αδιάβλητο, ότι θα υπάρχει διαφάνεια και θα εξαλειφτεί η διαφθορά. Απαραίτητο είναι να θεσπιστούν σαφείς αντικειμενικοί κανόνες, κανόνες χωρίς εξαιρέσεις που θα συνδυάζονται με την υποχρέωση λογοδοσίας, υποχρέωση ελέγχου και αξιολόγησης όλων των οργάνων και αρχών των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΟΝΔΡΕΛΗΣ	ΧΡΟΝΑΚΗ	26.07.2011	DXAP0726.XI3

Επίσης θα ήθελα να τονίσω ότι με τη τετραετή διάρκεια που ανατρέπεται δεν συμφωνούμε διότι ακόμη και σε ευρωπαϊκό επίπεδο εξετάζεται η καθιέρωση της ελάχιστης τετραετούς διάρκειας. Οι τρεις κύκλοι που λέγετε ότι εισάγονται με καθυστέρηση δεκαετίας, οι τρεις κύκλοι σπουδών ήδη υπάρχουν και το σύστημα των ακαδημαϊκών μονάδων είχε ήδη θεσπιστεί. Για τα ΤΕΙ θα ήθελα να πω ότι φοβάμαι με τις ρυθμίσεις που εισάγονται ότι ανακόπτεται η προσπάθεια για την ακαδημαϊκή τους αναβάθμιση. Τα ΤΕΙ πρέπει να συμμετέχουν χωρίς περιορισμούς στην έρευνα, όπως θεσμοθετήθηκε με τη διάταξη του άρθρου 11 παρ.7 του ν.3404. Η αποστολή των ΤΕΙ όπως διατυπώνεται στο σχέδιο νόμου νομίζω ότι δεν συμβάλει στη θεσμική ολοκλήρωσή τους. Στις καταργούμενες διατάξεις περιλαμβάνεται το ΠΔ 388/89 όπου υπάρχει κίνδυνος κάθε σχολή και κάθε τμήμα του ΤΕΙ να καθορίζει με διαφορετικό τίτλο το πτυχίο και την ειδικότητα.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ (Αντιπρόεδρος της Επιτροπής) : Το λόγο έχει ο κύριος Εμινίδης.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	26.7.2011	DYAP0726.XT3

ΣΑΒΒΑΣ ΕΜΙΝΙΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, έχοντας ασχοληθεί με όλες τις εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις τα τελευταία 25 χρόνια, θα τολμήσω να πω ότι μετά τους ιδρυτικούς νομούς 1268/982, για τα πανεπιστήμια και 1404/1983, για τα Τ.Ε.Ι., το νομοσχέδιο που φέρατε αποτελεί τη σημαντικότερη μεταρρύθμιση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Οι αλλαγές στα όργανα διοίκησης και στην εκπαιδευτική διαδικασία είναι σε τέτοιο βαθμό που μπορεί κάποιος να μιλήσει ακόμη και για καινούργια ιδρύματα, που έχει ανάγκη σήμερα η κοινωνία, η οικονομία, αλλά και η ίδια πατρίδα.

Με το νομοσχέδιο επιχειρείται μια αναγέννηση και μια επανεκκίνηση των πανεπιστημίων και των Τ.Ε.Ι., για να μετατραπούν σε ακαδημαϊκά ιδρύματα του κύρους και του μεγέθους των μεγάλων ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της Ευρώπης και της Αμερικής. Είναι μία ακόμη μεταρρύθμιση που έπρεπε να έχει γίνει εδώ και χρόνια. Διαχρονικά, σε κάθε σοβαρή απόπειρα μεταρρυθμίσεις στην παιδεία υπάρχουν μεγάλες εσωτερικές αντιδράσεις, οι οποίες περιβάλλοντα πάντα από τον μανδύα του υπερασπιστή της δημοκρατικής νομιμότητας, αλλά, στην πραγματικότητα, πρόκειται για προσωπικά ή συντεχνιακά οφέλη εκείνων που είναι υπεύθυνοι για το σημερινό επίπεδο των Α.Ε.Ι..

Αυτή τη φορά, η ουσία των αντιδράσεων αφορά το μοντέλο διοίκησης. Οι διαφωνούντες εκτοξεύουν απίστευτες ανακρίβειες για κατάργηση, δήθεν, του αυτοδιοικητού, για δοτές διοικήσεις, για κατάργηση της δωρεάν εκπαίδευσης, για ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίηση των ιδρυμάτων, ακόμη και για ΚΕΚ μιλούν, για ξεπούλημα, για θανατική καταδίκη και ένα σωρό άλλες υπερβολές, για να δείξουν ότι με αυτόν τον τρόπο αυτό το νομοσχέδιο πρέπει να μην περάσει.

Υπάρχουν, όμως, πολλές υγιείς δυνάμεις στο εσωτερικό των πανεπιστημίων και των Τ.Ε.Ι., αλλά και της κοινωνίας, που έχουν κατανοήσει την ανάγκη των αλλαγών και των τομών και στηρίζουν επί της αρχής το νομοσχέδιο. Θα πρέπει, κ. Υπουργέ, όμως, για να πετύχει η μεταρρύθμιση να αυξήσουμε τους

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	26.7.2011	DYAP0726.XT3

συμμάχους. Για να γίνει αυτό χρειάζονται διευκρινίσεις, αποσαφήνιση κάποιων διατάξεων και, αν χρειαστεί και κάποιες αλλαγές. Θα αναφέρω ενδεικτικά κάποια σημεία. Με τον νέο τρόπο εκλογής των πρυτάνεων και προέδρων των Τ.Ε.Ι. δεν παραβιάζεται, όπως λανθασμένα υποστηρίζουν κάποιοι, το αυτοδιοίκητο των ιδρυμάτων, καθώς τα ίδια ορίζουν τα όργανα διοίκησης, αλλά θα πρέπει, πιστεύω, να διευρύνετε το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι.

Σύμφωνα με το νομοσχέδιο το δικαίωμα εκλογής στα 7 εσωτερικά μέλη του συμβουλίου έχουν μόνο οι καθηγητές πρώτης βαθμίδας. Γι' αυτό το θέμα, καταρχήν, ζητώ από σας να μας φέρετε - γιατί μέχρι σήμερα δεν υπάρχουν στοιχεία - πόσοι είναι οι καθηγητές της πρώτης βαθμίδας σε κάθε Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. και να το ξαναδούμε. Όσον αφορά το εκλέγειν, πρέπει να επανεξεταστεί το δικαίωμα κάθε κατηγορίας προσωπικού της πανεπιστημιακής κοινότητας, είτε να συμμετέχει στη διαδικασία εκλογής του συμβουλίου ή να εκλέγει εκπρόσωπο στο συμβούλιο με δικαίωμα ψήφου στα θέματα που της αφορούν μόνο. Στον τρόπο εκλογής, ο οποίος πολύ σωστά κινείται στην κατεύθυνση του μηδενισμού της συναλλαγής, χρειάζεται να δοθούν πολλές διευκρινίσεις για το σύστημα της ταξινομικής ψήφου. Τι είναι αυτό που αλλού εφαρμόζεται και πώς θα διασφαλίζεται ότι δεν θα μετατραπεί από κάποιους σε ένα σύστημα ελέγχου της ψήφου;

Ένα άλλο ζήτημα είναι αυτό της έμμεσης και όχι άμεσης, από όλη την κοινότητα εκλογής των πρυτάνεων και προέδρων των Τ.Ε.Ι.. Ένα ζήτημα που επίσης χρειάζεται να αιτιολογηθεί επαρκώς και να εξηγήσετε είναι γιατί δεν έχουν οι πρυτάνεις και οι πρόεδροι δικαίωμα ψήφου στο συμβούλιο διοίκησης. Ένα άλλο θέμα για την επιτυχία της μεταρρύθμισης είναι ότι πιστεύω ότι πρέπει να διευκρινίσουμε τις λεπτομέρειες για τις αρμοδιότητες που θα έχουν οι πάντες, δηλαδή, ο πρύτανης, πρόεδρος του συμβουλίου και όλα τα νέα όργανα που εισάγονται με το νομοσχέδιο. Η συλλογική λειτουργία είναι θεμιτή, αλλά και για τα

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	26.7.2011	DYAP0726.XT3

προβλήματα της καθημερινότητας μέσα στα ιδρύματα πρέπει να υπάρχει και ένας άνθρωπος, που θα αποσαφηνίζεται από το νομοσχέδιο, για να αποφασίζει.

Όσο αφορά τους φοιτητές, συμφωνώ απόλυτα με τον νέο τρόπο εκλογής τους στο συμβούλιο και τα άλλα όργανα, αντί του ορισμού, όπως γίνεται μέχρι σήμερα, από τις παρατάξεις. Θα πρέπει, όμως, όπου συμμετέχουν να έχουν δικαίωμα ψήφου τουλάχιστον στα σπουδαστικά ζητήματα. Όσο αφορά τα συγγράμματα, το ηλεκτρονικό σύγγραμμα είναι πολύ καλό. Πολλές φορές, όμως, δεν μπορεί να υποκαταστήσει το κανονικό βιβλίο. Γι' αυτό πρέπει μετά το 2013, που καταργείται το δωρεάν σύγγραμμα, οι φοιτητές να έχουν δικαίωμα να επιλέγουν έναν αριθμό βιβλίων που θα μπορούν να αποκτήσουν δωρεάν και θα μπορούν να δανείζονται μακροχρόνια τα υπόλοιπα βιβλία από τις βιβλιοθήκες. Επίσης, θα ήθελα να μας ενημερώσετε πότε υπολογίζεται να είναι έτοιμο, το πολύ σημαντικό που εισάγετε, τετραετές πρόγραμμα εθνικής στρατηγικής για την ανώτατη εκπαίδευση.

Για τις κατηγορίες καθηγητή εφαρμογών και λέκτορα, επίσης - εδώ θα προστεθεί και η δική μου εμπειρία σε αυτό - υπάρχει μια πρόβλεψη να διευκολυνθούν στην απόκτηση διδακτορικού διπλώματος και να τους χορηγείται, ύστερα από αίτησή τους, ειδική επιστημονική άδεια διάρκειας έως 2 ετών. Εδώ υπάρχει η εμπειρία της δεκαετίας του 1980, όταν στα μέσα της δεκαετίας έγινε τότε το Α.Ε.Ι. και το Τ.Ε.Ι., όπου συμμετείχα ως σπουδαστής τότε των Τ.Ε.Ι., όπου όλοι οι καθηγητές εφαρμογών τότε έκαναν χρήση αντίστοιχων αδειών για να πάρουν μεταπτυχιακά, αλλά οι περισσότεροι γύρισαν χωρίς να τα έχουν πάρει. Εδώ πρέπει να υπάρχει μια πρόβλεψη για όσους κάνουν χρήση τέτοιων αδειών να έχουν αντίστοιχα μισθολογικές επιπτώσεις και επιβραβεύσεις για το αν δεν αποκτήσουν ή αποκτήσουν το διδακτορικό δίπλωμα αντίστοιχα.

Όσο αφορά τα ΙΕΚ, το διευκρίνισε η κυρία Υπουργός. Για τον τρίτο κύκλο σπουδών, που οδηγεί σε διδακτορικό, νομίζω ότι έχει ωριμάσει ο καιρός να δοθεί η

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	26.7.2011	DYAP0726.XT3

δυνατότητα αυτή και στα Τ.Ε.Ι.. Από την στιγμή, μάλιστα, που η πρόσθετη χρηματοδότηση συνδέεται με την έρευνα, χωρίς προγράμματα μεταπτυχιακών και διδακτορικά, δε θα υπάρχει έρευνα. Άρα, είναι προφανές ότι τα Τ.Ε.Ι. θα βρίσκονται σε μειονεκτική θέση στους δείκτες ποιότητας και επιτευγμάτων που οδηγούν σε πρόσθετη χρηματοδότηση. Κυρία Υπουργέ, δείτε αυτό το θέμα και βάλτε και τα Τ.Ε.Ι. στον τρίτο κύκλο σπουδών.

Τέλος, η κοινωνία γνωρίζει και έχει συνειδητοποιήσει την ανάγκη για βαθιές τομές και ριζοσπαστικές μεταρρυθμίσεις και στα Τ.Ε.Ι. και στα Α.Ε.Ι. και δε ζητάει από αυτά πλέον να δίνουν ένα χαρτί απλώς για πρόσβαση στο Δημόσιο, αλλά να προσφέρουν επιστημονική κατάρτιση που χρειάζεται για μια ανταγωνιστική θέση στην αγορά εργασίας.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ (Αντιπρόεδρος της Επιτροπής): Τον λόγο έχει ο κ. Κεδίκογλου.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ήδη πολλά από τα θέματα έχουν εξαντληθεί. Θα πω, όμως, κάποιες σκέψεις επί της αρχής και, βεβαίως, λεπτομέρειες στη συζήτηση που θα ακολουθήσει επί των άρθρων. Καταρχήν, θα πρέπει να αποφασίσουμε αν χρειάζονται αλλαγές στα ελληνικά πανεπιστήμια. Φαίνεται πως σε αυτό το αυτονόητο ερώτημα η απάντηση δεν είναι ίδια για όλους ή τουλάχιστον όχι στο βαθμό που θα έπρεπε να είναι, γιατί ήδη άκουσα και τον ομιλητή εκ μέρους της Ν.Δ. και τον εισηγητή εκ μέρους του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. να λένε ότι τα πανεπιστήμιά μας είναι στα 500 καλύτερα ή από τον εισηγητή του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. στα 200 με 300. Δηλαδή, αυτό το λέμε σαν επιχείρημα ότι τα πανεπιστήμιά μας είναι καλά; Δηλαδή, και στη 1000η στη θέση να είμαστε, θα λέμε, ναι, είμαστε μέσα στα 1.000 καλύτερα. Ή κοιτάμε ότι συνεχώς πέφτουμε στις θέσεις αυτές, αν μας ενδιαφέρει, βεβαίως, η αξιολόγηση; Διότι υπάρχει και η άποψη που έχουμε ακούσει από πανεπιστημιακούς ότι «αυτή η αξιολόγηση εμάς δε μας αγγίζει, η γνώση δε

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	26.7.2011	DYAP0726.XT3

βαθμολογείται, εμείς προσφέρουμε γνώση και, συνεπώς, δε μπαίνουμε σε αυτήν τη διαδικασία».

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ	ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ	26.07.2011	DZAP0726.ES3

(Συνέχεια ομιλίας, κ. Συμεών Κεδίκογλου)

Το να λέμε ότι εμείς οι ίδιοι υποβαθμίζουμε, αμαυρώνουμε τα πανεπιστήμιά μας ή ότι ανήκουμε στα 300 πανεπιστήμια, ευρωπαϊκή χώρα, χώρα της Ε.Ε. και αυτό να μας κάνει περήφανους και να εφησυχάζουμε, θα σας πω ότι εγώ δεν συμφωνώ. Επειδή, θεωρώ ότι πρέπει να αλλάξουν πολλά πράγματα, θα πρέπει να αλλάξουν εκ βάθρων με μεγάλες, βαθιές αλλαγές και τομές. Η κριτική μου θα ήταν προς τη μεριά της αυστηροποίησης και όχι να πούμε ότι με κάποια μικρομερεμέτια, τελειώσαμε το όλο σύστημα. Δεν χρειάζεται να πάμε στην αξιολόγηση των 300 – 500. Μια εικόνα για όποιον πάει σε ένα ελληνικό πανεπιστημιακό ίδρυμα αυτή τη στιγμή, με το που μπαίνεις μέσα, με την κομματοκρατία παντού, με τα συνθήματα στους τοίχους, με τη βρωμιά, με τις αφίσες, καταλαβαίνεις ότι κάτι σάπιο υπάρχει εδώ και ότι κάτι δεν πάει καλά. Είναι ο καθρέφτης και η πρώτη εικόνα.

Η τελευταία ανακοίνωση της Συγκλήτου του πανεπιστημίου Αθηνών, είναι σημάδι παρακμής και αύριο που θα έρθουν οι φορείς, εγώ θα το θέσω αυτό το ερώτημα. Είναι δυνατόν, οι άνθρωποι οι οποίοι είναι οι πνευματικοί μας ταγοί, υποτίθεται, να λένε ότι δεν θα εφαρμόσουμε νόμο μιας νόμιμα εκλεγμένης κυβέρνησης; Ποιος τους δίνει αυτό το δικαίωμα.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ (Αντιπρόεδρος της Επιτροπής): Ο νόμος είναι της Βουλής και όχι μόνο της Κυβέρνησης.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Με αυτή τη λογική, ο καθένας που για κάποιο λόγο δεν συμφωνεί με ένα νομοθέτημα, λέει ότι δεν το εφαρμόζει. Τι να περιμένουμε από άλλες κοινωνικές ομάδες που κλείνουν λιμάνια, δρόμους και ούτω καθεξής, όταν οι ίδιοι πανεπιστημιακοί που μεγαλώνουν τα παιδιά μας αύριο, συμπεριφέρονται με αυτό τον τρόπο; Αυτή η δημοκρατική νομιμοποίηση, ήδη, ειπώθηκε. Εάν κάποιος θέλει να είναι υποψήφιος, μπορεί να κατεβεί για Δήμαρχος, για Βουλευτής κλπ. Ποιος μας λέει, ότι επειδή κάποιος είναι αρεστός από την πανεπιστημιακή κοινότητα, έχει τις διοικητικές ικανότητες, να εφαρμόσει πέντε πράγματα; Άλλο το ένα και άλλο το άλλο. Αλλά το να πεις ότι εγώ πρέπει να εφαρμόσω αυτά τα πέντε πράγματα για το καλό του πανεπιστημίου και άλλα να

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ	ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ	26.07.2011	DZAP0726.ES3

κοιτάξω τη συναλλαγή, για να εξασφαλίσω την εκλογή μου μεθαύριο. Αυτό, θα πρέπει να κοπεί.

Είναι θέμα άραγε χρηματοδότησης; Εδώ μιλάμε για έναν «πίθων των Δαναΐδων», όπως ήταν με τα νοσοκομεία και με τις προμήθειες. Όσα λεφτά και να δώσουμε, ήδη, ειπώθηκε, είμαστε η πέμπτη χώρα στην κατάταξη του ΟΟΣΑ, στη χρηματοδότηση και όμως, προφανώς, δεν φτάνει. Θα από ένα ενδεικτικό νούμερο, ότι στις 100 θέσεις των Τ.Ε.Ι., οι 29 μένουν κενές. Αυτό, κάτι λέει. Δεν υπάρχει ενδιαφέρον για πολλά αντικείμενα, γιατί, βεβαίως, κάναμε παρά πολλά ιδρύματα σκόρπια, ανάλογα με το ποιος είχε εκλογικό συμφέρον σε κάθε περιοχή. Ο μέσος όρος για να τελειώσεις ένα Τ.Ε.Ι. είναι τα έξι χρόνια. Δεν υπάρχει ενδιαφέρον από τα ίδια τα παιδιά. Το 42% τελειώνουν τα Τ.Ε.Ι.. Αυτά δεν μας προβληματίζουν; Όσον αφορά τον χρόνο για το διάλογο, για να πάω σε ένα άλλο επιχείρημα, πάντα επικαλούμαστε τον διάλογο, όταν δεν θέλουμε να προχωρήσουν τα πράγματα στην Ελλάδα. Το θυμάμαι το νομοσχέδιο από τη στιγμή που είχα εκλεγεί Βουλευτής σε αυτή την Βουλή και θα συνεχίσουμε να λέμε πάντα για διάλογο, τη στιγμή μάλιστα, που τα δύο κόμματα, όπως ειπώθηκε, της αντιπολίτευσης από την αριστερή πτέρυγα, δεν προσήλθαν καν και η Ν.Δ., έχω την εντύπωση, που θα πρέπει να υπερψηφίσει, γιατί είναι καλό τα δύο μεγάλα κόμματα να συμφωνήσουν. Πολλά έχουν γίνει και στο παρελθόν, ειπώθηκε από την κυρία Γιαννάκου και δεν εφαρμόστηκε στην πράξη. Ήρθε ο καιρός όμως, να αλλάξουμε πέντε πράγματα. Θα πρέπει να προχωρήσουμε στην συναίνεση και δεν θα πρέπει να λέμε διάλογο μόνο, για να είναι ανοιχτά τα πανεπιστήμια το Σεπτέμβριο, να έχουν ένα μοχλό πίεσης, να γίνουν αναστατώσεις και να έχουμε τους φοιτητές.

Τι μας λέει κοινωνία; Σε ποσοστό άνω των 85%, προχωρήστε, γιατί, αυτή τη στιγμή, μας ζητάει να τα αλλάξουμε όλα. Να αλλάξουμε και τον τρόπο που βλέπουμε τα πράγματα και να σταματήσουν αυτές οι καταστροφές, που βλέπουμε κάθε φορά στα πανεπιστήμια και να σταματήσουν χιλιάδες παιδιά μας να πηγαίνουν να φοιτούν στο εξωτερικό και να απαξιώνεται το ανθρώπινο κεφάλαιό μας και να υπάρχει αυτή η συναλλαγή μέσα στα πανεπιστήμια και να είμαστε τελικά μια τεράστια εξεταστική. Ειπώθηκε από την Υπουργό, η συνεχόμενη εκλογική διαδικασία. Με τις εξεταστικές τί γίνεται; Είχαμε τις τρεις τυπικές, έχουν προστεθεί άλλες τρεις, για να δώσουμε μια δεύτερη

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ	ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ	26.07.2011	DZAP0726.ES3

ευκαιρία, έξι, έχουμε τις καταλήψεις ανάμεσα και κάποτε, γίνονται μαθήματα. Απορώ πότε γίνονται μαθήματα, διότι είναι μια τεράστια εξεταστική.

Κανέννας, λοιπόν, δεν μιλάει για το τι φοιτητές παράγουμε, αλλά κοιτάμε πώς θα μπορούσαμε να αναπαράξουμε το διοικητικό μοντέλο, που βγάζει τους καθηγητές που έχουμε σήμερα. Εγώ σας λέω ότι μόνο από την ιατρική που ξέρω - κοιτάξε το δειγματοληπτικά - στην οφθαλμολογία, οι τέσσερις τελευταίοι λέκτορες που έγιναν, που μπορεί να είναι αξιολογότερα παιδιά και άξιοι επιστήμονες, άλλα τυχαία, έχουν και οι τέσσερις πανεπιστημιακούς γονείς γιατρούς. Είναι αυτό τυχαίο; Θα σας πω κάτι. Όταν φτάνει η ώρα για την αξιολόγηση, πράγματι, τα βιογραφικά τους είναι πάρα πολύ καλά. Έχει ο άλλος 30 εργασίες, αλλά πώς τις έχει; Όταν, ήδη, ήταν φοιτητής και ο πατέρας του τον έβαζε σε 20 δημοσιεύσεις κι εγώ έπρεπε να κάνω πέντε εργασίες και «μου έβγαине η πίστη» - συγνώμη για την έκφραση - ενώ ο άλλος είχε 20, δεν μπορώ να τον συναγωνιστώ. Αυτά, κάποια στιγμή, θα τα δούμε; Θα πρέπει να τα σταματήσουμε; Λέγαμε για το περιβόητο αυτοδιοίκητο, λες και το πράγμα πήγαινε καλά. Πήγαινε καλά μέχρι τώρα και τώρα πρέπει να το αλλάξουμε. Μιλάμε για αυτοδιοίκητο, όταν ακριβώς είχαμε καθηγητές και Πρυτάνεις που χιζόταν στα γραφεία τους. Όταν δεν είχαμε, όπως ειπώθηκε, κανονισμό, όταν τα όργανα της διοίκησης μπορούσαν να διαλυθούν ανά πάσα στιγμή βίαια. Γι' αυτό το αυτοδιοίκητο μιλάμε; Εάν είναι έτσι, τότε θα συμφωνήσω ότι οποιαδήποτε ενέργεια γίνεται σε οποιαδήποτε αντίθετη κατεύθυνση, είναι προς την σωστή πλευρά. Θα κλείσω με αυτό που είπε ο αρχηγός του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., κάνοντας δηλώσεις σε τηλεοπτικούς σταθμούς, μετά από κάποια συνάντηση με διάφορους φορείς, ότι μετά από αυτό το νομοσχέδιο τα πράγματα στην ανώτατη παιδεία δεν έχουν καμία σχέση με ό,τι γνωρίσαμε στο παρελθόν. Με αυτό, λοιπόν, το γεγονός, θα έλεγα ότι θα πρέπει να προχωρήσουμε ακόμη πιο αποφασιστικά. Σας ευχαριστώ.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Κατσούρας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΟΥΡΑΣ: Επιτρέψτε μου, δύο σχόλια με όσα ειπώθηκαν το τελευταίο διάστημα. Το πρώτο αφορά το αυτοδιοίκητο. Οι απόψεις που εκφράζονται ότι δεν μας διαφέρει το αυτοδιοίκητο του πανεπιστημίου είναι ακραίες απόψεις για όσους ξέρουν την ιστορία του πανεπιστημίου στην Ευρώπη. Δεύτερον, πολύ εύκολα κάνουμε μια επίθεση στο ν.1268/82. Κάνουμε το λάθος να αξιολογούμε ένα νόμο τριάντα χρόνια πριν με

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ	ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ	26.07.2011	DZAP0726.ES3

κριτήρια του σήμερα. Για την εποχή του, αυτός ο νόμος αποτέλεσε μια μεγάλη τομή και μια κινητήρια δύναμη για πολλούς ανθρώπους που ασφυκτιούσαν μέσα στο πανεπιστήμιο και που οδήγησαν την έρευνα στα καλά ή κακά επίπεδα που είναι σήμερα που, τουλάχιστον, δεν έχουν καμία σχέση με τα προ του ν.1268/82 αποτελέσματα.

Το πρώτο πράγμα, όντως, είναι εάν υπάρχει αναγκαιότητα για αυτή τη μεταρρύθμιση. Νομίζω ότι εδώ δεν υπάρχει διαφωνία. Το δεύτερο είναι, εάν είναι ωφέλιμη αυτή μεταρρύθμιση. Συγχέουμε αυτούς τους δύο όρους. Είναι άλλο αναγκαίο να αλλάξω κάτι και άλλο ωφέλιμο αυτό που κάνω. Για να πάμε στο αν είναι ωφέλιμο αυτό που κάνουμε σήμερα, νομίζω ότι έχουμε ανάγκη από κάτι που απουσιάζει στο δημόσιο διάλογο. Ο δημόσιος διάλογος δεν είναι κυρίως όλοι οι άλλοι θεσμοί, αλλά κυρίως τα κόμματα στη δημοκρατία και η νηφαλιότητα, γιατί πρέπει με νηφάλιο τρόπο να απαντήσουμε σε κάτι. Τι είναι το ωφέλειο; Είναι η μεγάλη πίεση που νιώθουμε όλοι μας, για παράδειγμα να προσαρμόσουμε την εκπαίδευση και την έρευνα στις οικονομικές ανάγκες του σήμερα ή είναι η ουσία της όποιας μεταρρύθμισης, δηλαδή η ίδια εκπαιδευτική και ερευνητική διαδικασία; Σήμερα βρισκόμαστε – τύχη, ίσως αυτή για την προσπάθειά σας - σε μια μεταρρύθμιση όλης της ελληνικής κοινωνίας, γιατί δεν μπορούμε να κάνουμε μια μεταρρύθμιση στα πανεπιστήμια, χωρίς τη μεταρρύθμιση της κοινωνίας, γιατί και τα δύο απαιτούν μια μεταρρύθμιση στην νοοτροπία. Πότε εμφανίζεται στην ανάγκη; Δεν είναι τυχαίο ότι εμφανίζεται αυτή η ανάγκη μετά από μια μεγάλη κρίση. Πάντα οι μεταρρυθμίσεις στα εκπαιδευτικά ζητήματα εμφανίζονται μετά από μια μεγάλη κοινωνική είτε μια μεγάλη εθνική κρίση και τότε οι κοινωνίες ή τα έθνη για λόγους αυτοσυντήρησης στρέφονται στο πως θα προφυλάσσουν το παρόν και το μέλλον. Το παρόν, το προφυλάσσουν με την άμυνα, προφυλάσοντας την εδαφική ακεραιότητα με διεθνείς στρατηγικές συμμαχιών και το μέλλον, κοιτώντας πάντα στην εκπαίδευση.

Προφανώς, είναι θετικά τα περισσότερα τα οποία θα αναφερθούμε επί των άρθρων. Δεν μπορώ να ακούω ότι έξω οι πολιτικοί από τα πανεπιστήμια και από την κοινωνία. Αυτό που κάνετε εσείς είναι κατεξοχήν πολιτικό. Είστε επηρεασμένοι, όπως όλοι μας είμαστε επηρεασμένοι από τις συνθήκες της στιγμής, από την κρίση που υπάρχει, από το τι γίνεται στον ευρωπαϊκό χώρο και το τι γίνεται στον παγκόσμιο χώρο. Δεν μπορούμε να περνάμε προς τα έξω ότι είναι απολιτικό. Είναι άλλο αυτό το πράγμα και άλλο να λέμε,

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ	ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ	26.07.2011	DZAP0726.ES3

εάν πρέπει, όντως, που κατά τη γνώμη δεν πρέπει να έχουν, τόσο μεγάλη συμμετοχή οι φοιτητές σε διοικητικά όργανα. Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε λίγο τους όρους, διότι προκαλούμε πολλές φορές όλοι μας, χωρίς να το θέλουμε, σύγχυση σε αυτόν μας ακούει.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Καϊλή.

ΕΥΔΟΞΙΑ – ΕΥΑ ΚΑΪΛΗ: Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν σημαντικές θετικές παρεμβάσεις στο παρόν νομοσχέδιο που επιλύουν στρεβλώσεις δεκαετιών, τα οικονομικά, τα ακαδημαϊκά, άλλα και το συμμάζεμα που γίνεται στα πανεπιστήμια. Εξορθολογίζονται πολλά κακώς κείμενα στο χώρο της παιδείας, τα οποία όλοι γνωρίζουμε και που δεκαετίες τώρα τα αφήνουμε και υπάρχουν, γιατί δεν θέλαμε να υποστούμε το πολιτικό κόστος. Τα καλά τα έχουν πει πολλοί συνάδελφοί και στα καλά εννοείται ότι είμαστε και εμείς μαζί και μακάρι να μπορέσουν, επιτέλους, τα πανεπιστήμιά μας να ανέβουν στην κλίμακα αξιολόγησης όλων των πανεπιστημίων του κόσμου. Θέλω να επικεντρωθώ σε όσα δεν με πείθουν, όχι τις προθέσεις μας, διότι είμαι σίγουρη ότι οι προθέσεις σας είναι οι καλύτερες, αλλά για τα αποτελέσματα που μπορεί να έχουν στην ελληνική πραγματικότητα.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΚΥΡΙΑΖΗ	ΣΑΜΑΡΑΣ	26.7.11	ΕΑΑΡ0726.ΚΖ3

(Συνέχεια ομιλίας κυρίας ΕΥΑΣ ΚΑΪΛΗ)

Κάθε νομοσχέδιο, σίγουρα στηρίζεται στην ελπίδα ότι θα λειτουργήσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και στο καλύτερο δυνατό επίπεδο. Εάν ισχύσει το αντίθετο, τι δικλίδες ασφαλείας υπάρχουν; Αυτός, λοιπόν, είναι ο δικός μου φόβος, διότι με αυτή τη λογική και το υπάρχον σύστημα, εάν λειτουργούσε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, δεν θα χρειαζόταν καμία αλλαγή στην Παιδεία. Το θέμα είναι, λοιπόν εάν αυτό δεν συμβεί.

Για παράδειγμα εάν η κατάργηση των τμημάτων οδηγήσει σε ασάφειες και σε άλλου είδους προβλήματα, καθώς ένας παντοδύναμος κοσμήτορας, μη γνωρίζοντας του κάθε τμήματος τα ειδικά προβλήματα και ειδικά θέματα, οφείλει να είναι αλάθητος, αλλά δεν θα είναι και θα δημιουργήσει προβλήματα τα οποία θα μεταφερθούν και στους φοιτητές. Αυτά τα θέτω υπ' όψιν σας μήπως μπορέσουμε και τα διορθώσουμε, ώστε όταν ολοκληρωθεί το νομοσχέδιο, να μην ερχόμαστε κάθε φορά να διορθώνουμε πράγματα τα οποία θα αντιμετωπίσουμε πολύ σύντομα.

Επίσης, πιστεύω και πίστευα πάντα, ότι λόγο θα πρέπει να έχουν οι φοιτητές και δεν υποτιμώ καθόλου την κριτική τους ικανότητα. Έχω περάσει από τα Ελληνικά Πανεπιστήμια και πιστεύω πως κάθε φοιτητής θέλει το καλύτερο για τον εαυτό του και δεν θα βάλει το προσωπικό του συμφέρον πάνω από το συνολικό, όταν αυτό θα είναι δυνατόν. Πιστεύω, λοιπόν, ότι θα πρέπει να έχουν και άποψη και λόγο, διότι γνωρίζουν πέρα από τα ακαδημαϊκά κριτήρια κάθε καθηγητή, εάν αυτός είναι μεταδοτικός ή μπορεί να διδάξει. Για εμένα η περισσότερη δημοκρατία, δεν θα έπρεπε να μας τρομάζει, αλλά θα έπρεπε να είναι το ζητούμενο. Οπότε η μείωση του Συμβουλίου και η αντικατάσταση των πρυτανικών αρχών με διορισμένους για εμένα δημιουργεί μόνο προβλήματα και δεν βοηθάει. Αυτό το λέω, διότι η ψήφιση ορισμένων ανθρώπων που θα διοικούν το Πανεπιστήμιο, δίνει και νομιμοποίηση, αλλά δίνει και μεγαλύτερες ευθύνες.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΚΥΡΙΑΖΗ	ΣΑΜΑΡΑΣ	26.7.11	ΕΑΑΡ0726.ΚΖ3

Επομένως, ρωτάω λοιπόν οι σύμβουλοι του Υπουργείου Παιδείας μπορούν να γνωρίζουν πολύ περισσότερα από όλη την Πανεπιστημιακή Κοινότητα, η οποία αυτή τη στιγμή αντιδρά στο σύνολό της; Παύονται εκλεγμένες πρυτανικές αρχές πριν την ολοκλήρωση της θητείας της και δεν γνωρίζω για ποιόν λόγο πρέπει να γίνει τόσο βιαστικά. Επίσης, δεν γνωρίζω εάν αυτοί οι άνθρωποι οι Πρυτάνεις που πριν από ένα χρόνο – διαβάζω εδώ ότι έχει γίνει ένας εξαντλητικός διάλογος μέχρι το Φεβρουάριο – εάν γνώριζαν το τελικό αποτέλεσμα του νομοσχεδίου και συμφώνησαν σε όλα; Ή ξαφνικά σήμερα ερχόμαστε με ορισμένες αλλαγές για τις οποίες δεν έχουν συζητηθεί ή δεν έχουν ακουστεί τα όσα είπαν. Σας ρωτάω για παράδειγμα στον διορισμό, διότι εκεί έχω μια ένσταση, των 7 προσωπικοτήτων, που από τη στιγμή που απαξιώνουμε το σύστημα πώς λειτουργεί και οι εκλεγμένοι καθηγητές δεν μπορούν να αποφασίσουν για το Πανεπιστήμιο, τότε πώς οι 7 λιγότεροι Καθηγητές μπορούν να αποφασίσουν το ποιοι θα είναι οι άλλοι 7 που θα σώσουν τα ελληνικά πανεπιστήμια.

Σας ρωτώ λοιπόν με υπερβολικές αρμοδιότητες ενός Συμβουλίου, το οποίο χωρίς να λογοδοτεί πουθενά, εμπιστευόμαστε αγνώστου και ακαθορίστου προσωπικότητες. Τι δικλίδες ασφαλείας υπάρχουν για την πανεπιστημιακή κοινότητα και εάν ο οποιοσδήποτε χωρίς κριτήρια μπορεί να έρθει. Εάν είναι ο καλύτερος, τότε είμαστε πολύ τυχεροί, εάν όμως δεν είναι, τότε τι δικλίδες υπάρχουν; Επίσης, έχουν το δικαίωμα επανεκλογής τεσσάρων συν τέσσερα χρόνια, δηλαδή δύο θητείες, ενώ οι Καθηγητές μια φορά. Αυτό πώς θα αντιμετωπιστεί και πώς θα το προλάβουμε χωρίς να δημιουργηθεί το πρόβλημα.

Είπαμε, ότι πρέπει να υπάρχει ανάγκη ριζικής αλλαγής στην Παιδεία, όμως η αλλαγή για την αλλαγή, μπορεί τα αποτελέσματα που θα φέρει να μην είναι τα καλύτερα ή αυτά που ελπίζουμε. Επομένως, θα έπρεπε να έχει τόσες δικλίδες ασφαλείας, ώστε να εξαντλείται και ο διάλογος και να έχουμε μαζί μας τους Πρυτάνεις και όχι εναντίον μας

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΚΥΡΙΑΖΗ	ΣΑΜΑΡΑΣ	26.7.11	ΕΑΑΡ0726.KZ3

και να μην προσπαθούμε να φέρουμε τους πάντες αντίθετα. Έχω ακούσει και από συναδέλφους να λένε ότι εάν εξεγερθεί η πανεπιστημιακή κοινότητα, τότε έχουμε κάνει καλά τη δουλειά μας. Αυτό, όμως, δεν είναι λογική. Η Πανεπιστημιακή Κοινότητα την οποία εγώ σέβομαι και εκτιμώ θα έπρεπε να έχει λόγο και να είναι δίπλα στο Υπουργείο.

Πιστεύω, λοιπόν ότι θα έπρεπε και με τους φορείς να ξανακούσουμε και να υιοθετήσουμε ορισμένες τροποποιήσεις, οι οποίες θα μπορέσουν να βελτιώσουν κάποια πράγματα, πριν φτάσουμε στο σημείο να δημιουργηθούν στρεβλώσεις. Σας ξαναλέω ότι διαχωρίζω τις προθέσεις από το αποτέλεσμα και να προσπαθήσουμε να κάνουμε μια αλλαγή για την Παιδεία, την οποία δεν θα αλλάζει ο κάθε Υπουργός, διότι θα δημιουργούνται προβλήματα.

Για να έρθω και στα πιο ειδικά, θα περίμενα να λυθούν θέματα όπως τα επαγγελματικά δικαιώματα. Μου είπατε σε προηγούμενη συζήτησή μας ότι στα Πολυτεχνεία με πενταετή φοίτηση, δεν αναγνωρίζονται ως μάστερ και είναι αρμοδιότητα του κάθε ΑΕΙ. Επομένως γιατί αυτά τα θέματα να μην λύνονται και να μην αποσαφηνίζονται σε αυτό το νομοσχέδιο, όταν ανοίγουμε πολλά θέματα μαζί και τα οποία για μένα είναι τα πιο σημαντικά. Θα πρέπει να γνωρίζουν οι φοιτητές τι σπουδάζουν και πόσα χρόνια. Να μην υπάρχει αυτή η πίεση των αιωνίων φοιτητών, από τη στιγμή που δεν έχουμε εξασφαλίσει και διαχωρίσει τους κύκλους σπουδών, διότι λέμε N+2. Εγώ στην Αρχιτεκτονική το N+2 δεν έφτανε για φοιτητή που εργάζεται με τίποτα, αλλά ακόμα και εάν δεν εργαζόσουν από το φόρτο και την ένταση του προγράμματος σπουδών.

Επομένως, θα μπορούσαν να μπου κάποιιοι κανόνες και ένας τρόπος καθορισμού αυτού του προγράμματος, το οποίο θα μπορούσε να συζητηθεί και να βγάλει ένα καλό αποτέλεσμα. Να μην ρίχνουμε σε ένα Συμβούλιο το οποίο διορίζουν οι 7 τους άλλους 7, οι οποίοι θα σώσουν όλη την Πανεπιστημιακή Κοινότητα. Επίσης, αυτό που με ανησυχεί

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΚΥΡΙΑΖΗ	ΣΑΜΑΡΑΣ	26.7.11	ΕΑΑΡ0726.KZ3

περισσότερο, είναι ότι και ο Πρύτανης, αλλά και ο Πρόεδρος μπορεί, αλλά μπορεί και όχι, να είναι εκτός Πανεπιστημίου, δεν γνωρίζω εάν είναι πλήρους απασχόληση ή όχι, διότι και εκεί υπάρχουν κάποια θέματα τα οποία θα τα συζητήσουμε στην κατ' άρθρον συζήτηση.

Εμένα η ανησυχία μου είναι αυτή και επειδή μου είπατε ότι η Σύγκλητος έχει δικαίωμα βέτο, η Σύγκλητος έχει δικαίωμα βέτου δύο φορές, εάν συγκεντρώνει τα $\frac{3}{4}$ της πλειοψηφίας, που αυτό σημαίνει ότι εγώ μπορώ να επιλέξω δύο όχι πολύ καλές προτάσεις, για να τις απορρίψει η Σύγκλητος, ώστε να είμαι σίγουρη ότι η τρίτη πρόταση θα περάσει. Αυτά γνωρίζουμε όλοι ότι θα γίνουν και ήδη σχεδιάζονται και νομίζω ότι θα δημιουργήσουν πολύ περισσότερα προβλήματα, από όσα επιλύουν. Είναι κρίμα για ένα συγκεκριμένο κομμάτι, να χαθεί η ουσία του νομοσχεδίου, η οποία είναι προς το καλύτερο και που κάνει ένα μεγάλο συμμαζέμα, το οποίο έπρεπε να γίνει χρόνια πριν και που θα είχε κοντά της και τη φοιτητική κοινότητα και την πανεπιστημιακή.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Βούγιας.

ΣΠΥΡΟΣ ΒΟΥΓΙΑΣ: Κυρία Υπουργέ, δεν θα χρησιμοποιήσω την πανεπιστημιακή μου ιδιότητα, για να με προσέξετε περισσότερο. Θεωρώ ότι ο λόγος μου έχει την ίδια σημασία με όλων των άλλων συναδέλφων, αλλά ούτε βεβαίως πώς είχα την ευκαιρία και την τιμή να έχω φοιτητές εσάς και τον Πρύτανη του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ο οποίος αυτή τη στιγμή διαφωνεί με το νομοσχέδιο.

Έχω ζήσει 30 χρόνια το Ελληνικό Πανεπιστήμιο, με 5 χρόνια διακοπής λόγω της πολιτικής μου εμπλοκής και ήμουν τυχερός όχι για τίποτα άλλο, αλλά γιατί παρακολούθησα και την ψήφιση και την αμφισβήτηση κατ' αρχήν, αλλά την απόλυτη δικαίωση του νόμου 1268/1982, που αποτέλεσε στην πράξη μια πολύ μεγάλη μεταρρύθμιση η οποία λειτούργησε και έγινε γενικά αποδεκτή απ' όλους και υποφέρει

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΚΥΡΙΑΖΗ	ΣΑΜΑΡΑΣ	26.7.11	ΕΑΑΡ0726.KZ3

τα τελευταία 10 χρόνια, όχι από παθογένειες του Ελληνικού Πανεπιστημίου, αλλά από τις παθογένειες της ελληνικής κοινωνίας.

Στην ουσία το Πανεπιστήμιο εκφράζει ως καθρέφτης της ελληνικής κοινωνίας ζητήματα τα οποία δεν μπόρεσε να λύσει η ελληνική κοινωνία σε σχέση με την ανεργία και την αξία του πτυχίου, για το οποίο δεν ευθύνεται τόσο το Πανεπιστήμιο, αλλά όσο οι επιλογές που κάναμε ως πολιτεία δίνοντας πτυχία σε περισσότερους από όσους χρειάζεται η ελληνική πραγματικότητα. Διαμορφώνοντας συνθήκες ίδρυσης πανεπιστημίων σε πολλές περιοχές που δεν χρειάζονται. Ακόμη και τον τελευταίο χρόνο σκεφτόμαστε να δημιουργήσουμε καινούργια τμήματα αρχιτεκτονικής για παράδειγμα, σε δύο πόλεις της Ελλάδας, τις οποίες δεν θα αναφέρω, διότι δεν θα ήθελα να αναφερθώ έμμεσα σε συναδέλφους, για να μην προβληθούν οι συνάδελφοι που τις υποστήριζαν. Είναι όμως ολοκληρωτική και καθολική η απεργία στον κλάδο των αρχιτεκτόνων στην Ελλάδα και γενικά στον κατασκευαστικό κλάδο. Οι περισσότεροι από τους φοιτητές μου στο τμήμα πολιτικών – μηχανικών ετεροαπασχολούνται, αλλά παρόλα αυτά όμως εισάγουμε κάθε χρόνο λόγω της γνωστής πίεσης της ελληνικής οικογένειας και του πολιτικού κόστους 250 σε ένα από τα Πανεπιστήμια, οι οποίοι γίνονται 400 με τις μεταγραφές.

Θέλω να σας πω ότι δεν καταφέραμε να λύσουμε προβλήματα, που θα διευκόλυναν και θα έδιναν καλύτερα αποτελέσματα στην αξιολόγηση των Ελληνικών Πανεπιστημίων, όμως τώρα σωστά προσπαθούμε να κάνουμε ένα μεγάλο βήμα. Δεν συμφωνώ και εγώ με τα μικρά μερεμέτια, αλλά συμφωνώ με την δική σας προσέγγιση ενός γενναίου βήματος, που ωστόσο θα πρέπει να το θέσουμε σε μια στέρεα ρεαλιστική βάση, καλώς παίρνοντας τα διεθνή μοντέλα, αλλά προσαρμόζοντάς τα στην ελληνική πραγματικότητα.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΚΥΡΙΑΖΗ	ΣΑΜΑΡΑΣ	26.7.11	ΕΑΑΡ0726.KZ3

Νομίζω ότι κυρίως δύο είναι τα ζητήματα στα οποία θα τοποθετηθώ σήμερα. Αύριο στη συζήτηση των άρθρων, αλλά και στην Ολομέλεια, θα μπορέσω να αναπτύξω πιο αναλυτικά τις απόψεις μου, σε ζητήματα που μπορεί να διορθωθούν. Αντιλαμβάνομαι, ότι ο διάλογος κράτησε πολύ, ωστόσο έχετε ανοικτά αυτιά και διάθεση να διορθώσετε κάποια πράγματα που θα ισορροπήσουν το σύστημα, σε ένα αρμονικό δίπολο ανάμεσα στην προηγούμενη κατάσταση και όπου η συμμετοχή λειτούργησε παραλυτικά ορισμένες φορές και οδήγησε σε πλήρες αδιέξοδο, αλλά και στην εξωτερική διαχείριση και στο να μην πάμε από το ένα άκρο στο άλλο. Αυτό που ονόμασα σε ένα πρώτο σχέδιο και διατύπωσα αρμονικό δίπολο, νομίζω πως μπορεί να μας κρατήσει στο χρόνο πιο ισορροπημένο μοντέλο και αυτό που δεν υπήρχε έως τώρα ο έλεγχος ο οποίος μπαίνει από το Συμβούλιο και γίνεται αποδεκτό από όλους και που πρέπει να έχει αρμοδιότητες διοικητικές, εποπτικές, ελεγκτικές και μακροπρόθεσμο προγραμματισμό και να βρίσκει χρήματα.

Π/φος ΔΡΑΚΟΥΛΑΚΟΥ	Δ/φος ΤΖΟΡΜΠΑΤΖΑΚΗ	Ημερομηνία 26.7.11	Όνομα αρχείου ΕΒΑΡ0726.DD3
-----------------------------	------------------------------	------------------------------	--------------------------------------

(Συνέχεια ομιλίας κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΒΟΥΓΙΑ)

Ωστόσο, νομίζω ότι αυτό που ονομάζουμε ακαδημαϊκή νομιμοποίηση είναι απαραίτητο για έναν άνθρωπο, ο οποίος θα χειρίζεται τις ακαδημαϊκές υποθέσεις και δεν θα επιλέγεται από το Συμβούλιο το οποίο στην ουσία θα τον καθοδηγεί. Θέλω να πω πως ο ελέγχων και ο ελεγχόμενος στην πρόταση που κάνετε σήμερα, είναι και πάλι ο ίδιος όπως ήταν και πριν. Όπως ο Πρύτανης ήταν ελέγχων και ελεγχόμενος και επομένως έμπλεκε μέσα στη συναλλαγή καλώς ή κακώς εννοούμενη, γιατί άνθρωποι λειτουργούν τα Πανεπιστήμια και στις ανθρώπινες σχέσεις ακόμα και στις πιο απλές υπάρχει ένα είδος έμμεσης συναλλαγής ή συνεννόησης μιας υποκειμενικής επιλογής. Σκεφτείτε πως το Συμβούλιο είναι ελέγχων και ελεγχόμενος, αφού θα ελέγχει έναν Πρύτανη τον οποίο θα έχει ήδη περίπου προσλάβει, δηλαδή, θα έχει επιλέξει μέσα από μία ανοιχτή αγορά ένας ελέγχων και ελεγχόμενος ταυτόχρονα. Λοιπόν, να μην πάμε από τη μία άκρη στην άλλη.

Νομίζω ότι πρέπει να εκλέγεται από την Πανεπιστημιακή κοινότητα ο Πρύτανης και τα άλλα μονοπρόσωπα όργανα και όχι μόνο ο Πρύτανης, αλλά και οι Κοσμήτορες και νομίζω ότι μπορούμε να βρούμε τον τρόπο της εκλογής. Ενδεχομένως, να μην είναι μία εκλογή πολύ μεγάλη, με καμπάνιες προεκλογικές που δεν αρμόζουν, αλλά νομίζω ότι θα πρέπει να εκλέγεται από την ακαδημαϊκή κοινότητα και να συζητήσουμε τις λεπτομέρειες, ώστε να είναι ακαδημαϊκό αντίβαρο στη διαχειριστική, που καλώς μπαίνει, εποπτική παρακολούθηση του Συμβουλίου.

Ένα δεύτερο θέμα, που θα θίξω σήμερα, μόνο, επί της αρχής, και θα επιφυλαχθώ αύριο για τα υπόλοιπα, είναι το θέμα της ουσιαστικής λειτουργίας, της καθημερινής δουλειάς στο Πανεπιστήμιο. Δηλαδή, τις σχέσεις ανάμεσα στη Σχολή, στο Τμήμα και στον Τομέα. Έχω συμμετάσχει στο Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών που δίνει τα πτυχία. Σκεφτείτε πως το Τμήμα που δίνει το πτυχίο και αυτό το γνωρίζετε καλά, συνδυάζεται και με επαγγελματικά δικαιώματα και τίτλους που πολύ δύσκολα μπορεί να διαχυθούν και να μοιραστούν σε ένα γενικότερο, κάπως πιο νεφελώδες σχήμα, όπως είναι η Πολυτεχνική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Θέλω να πω πως το πτυχίο του Πολιτικού είναι εντελώς διαφορετικό από του Μηχανολόγου, του Χημικού, του Τοπογράφου, του Αρχιτέκτονα και πρέπει να δίνεται από το ξεχωριστό Τμήμα το οποίο πρέπει να είναι μία Ακαδημαϊκή και Ερευνητική Μονάδα

Π/φος ΔΡΑΚΟΥΛΑΚΟΥ	Δ/φος ΤΖΟΡΜΠΑΤΖΑΚΗ	Ημερομηνία 26.7.11	Όνομα αρχείου ΕΒΑΡ0726.DD3
-----------------------------	------------------------------	------------------------------	--------------------------------------

εκπαιδευτική. Όμως, συμφωνώ μαζί σας πως πρέπει να ενισχυθεί ο συντονιστικός, ο συνενωτικός, ο συνεργειακός ρόλος της Σχολής, η οποία σήμερα στην ουσία δεν έχει καμία αρμοδιότητα. Δηλαδή, η Σχολή είναι η κύρια ακαδημαϊκή ενότητα και τα Τμήματα εκτελούν τις σπουδές και είναι εκπαιδευτικές και διοικητικές μονάδες και κατά τη γνώμη μου αυτές πρέπει να δίνουν το πτυχίο ή το δίπλωμα που αντιστοιχεί σε επαγγελματικά δικαιώματα.

Οι Τομείς, τελικά, τους οποίους, ίσως, δεν πρέπει να καταργήσουμε είναι μικρές αυτοδύναμες πυρηνικές μονάδες που μαζί με τα εργαστήρια δίνουν τη διαφορά και λειτουργούν αποτελεσματικά. Έζησα σε ένα Τμήμα που δεν ξέρω αν είναι ο μέσος όρος πάντως, πέρα από τις υπερβολές ή τις ακρότητες λειτούργησε. Για παράδειγμα, μπορεί κανείς να βρει οποιαδήποτε πρακτικά εκλογής στο Τμήμα Μηχανικών και την εξονυχιστική συζήτηση που έγινε για την εκλογή ή την απόρριψη ή την άγωνα διαδικασία, στο Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών, γιατί ο καθένας από τους 30 Εκλέκτορες, ήταν υποχρεωμένος να καταθέσει γραπτώς τις προτάσεις του. Υπάρχει, δηλαδή, μία διαφάνεια και η δυσκολία του μεγάλου αριθμού νομίζω πως αντισταθμίζει τις σχέσεις συναλλαγής που υποτίθεται ότι υπάρχουν παντού σε όλα τα Πανεπιστήμια. Διότι, κανείς δεν μπορεί να ελέγξει 30 συναδέλφους και κανείς δεν μπορεί να εξαγοράσει συνειδήσεις 30 ανθρώπων, που δεν εξαρτώνται οι περισσότεροι από αυτούς, στα σοβαρά πανεπιστημιακά τμήματα ούτε από κομματικές ούτε από άλλες επαγγελματικές σχέσεις. Προφανώς υπάρχει προσωπική σχέση, προφανώς έγιναν εκλογές με κριτήρια κυμαινόμενα. Έχω ζήσει εκλογές όπου κάποιος με 30 δημοσιεύσεις ήταν ικανός και κάποιος με 60 δημοσιεύσεις μπορεί να μην ήταν. Αλλά αυτά είναι στοιχεία μίας πραγματικότητας όπου ο πανεπιστημιακός έχει την αυτοδυναμία να αποφασίζει.

Δεν θα μακρηγορήσω άλλο σήμερα και πιστεύω ότι μπορεί να βρεθεί μια ισορροπία ανάμεσα στην απαραίτητη αυτοδιοίκηση, όχι, βέβαια, την ακραία αυτονομία και τον εποπτικό έλεγχο ενός Συμβουλίου.

Τέλος, θα πω ότι, η «νεκρανάσταση» παλιών Πρυτάνεων για την πρώτη οργανωτική επιτροπή, νομίζω ότι θα δημιουργούσε αρκετά προβλήματα και το θέτω ως προβληματισμό για αύριο. Το λέω μεταφορικά αυτό, γιατί καλούνται δύο τελευταίοι Πρυτάνεις για να συγκροτήσουν για πρώτη φορά τις πρώτες διαδικασίες της μετάβασης και καμία φορά μπορεί να είναι οι εκλεκτότεροι των Πρυτάνεων που επιλέχτηκαν, αλλά άλλες

Π/φος ΔΡΑΚΟΥΛΑΚΟΥ	Δ/φος ΤΖΟΡΜΠΑΤΖΑΚΗ	Ημερομηνία 26.7.11	Όνομα αρχείου ΕΒΑΡ0726.DD3
-----------------------------	------------------------------	------------------------------	--------------------------------------

φορές μπορεί να δημιουργήσουν πολύ μεγάλη αμφισβήτηση. Πιστεύω πως η αρχαιότητα εδώ είναι κάτι το οποίο δεν μπορεί να αμφισβητήσει κανείς και να το συσχετίσει πιο αντικειμενικά και απόλυτα με τη σοφία, ανεξαρτήτως ποιος εξελέγη τελευταίος Πρύτανης.

Όσον αφορά στο Μετσόβιο, αν θα είναι Ίδρυμα από μόνο του και η Πολυτεχνική Σχολή του Αριστοτελείου αν θα είναι μία Σχολή, είναι ερώτημα το οποίο πρέπει να απαντηθεί, διότι Πολυτεχνική Σχολή είναι η μία, Πολυτεχνική Σχολή είναι και η άλλη. Ίσως, δημιουργηθούν στρεβλώσεις στην επαγγελματική αγορά από τα πτυχία, αν το ένα είναι από μόνο του ένα ολόκληρο Ίδρυμα και το άλλο είναι μία απλή Σχολή.

Τέλος, όσον αφορά στο κρίσιμο θέμα των μεταβατικών διατάξεων με την κατάργηση των εκλεγμένων Πρυτανικών Αρχών, πιστεύω ότι θα μπορούσε να ξεπεραστεί αν καταλήγαμε τελικά, σε μία κοινή λύση για την εκλογή των Πρυτανικών Αρχών και της Συγκλήτου, οπότε αυτομάτως, θα ξεπερνούσαμε και το θέμα της κατάργησης Αιρετών Πρυτανικών Αρχών, το οποίο προφανώς, θα δημιουργήσει και δικαιολογημένα πολύ μεγάλες αντιδράσεις. Νομίζω ότι αν έχουμε εκλογές για Πρυτάνεις, μπορούν κάλλιστα οι Αιρετοί Πρυτάνεις που υπάρχουν σήμερα να ξανά θέσουν, ενδεχομένως, υποψηφιότητα όταν θα γίνουν οι επόμενες εκλογές. Σας ευχαριστώ και επιφυλάσσομαι αύριο για τη συνέχεια.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σας ευχαριστώ πολύ και πάντως, κυρία Υπουργέ, θα πρέπει να δοθούν αύριο, περαιτέρω διευκρινήσεις περί Τμήματος Πτυχίου κ.λπ., γιατί είναι πάρα πολύ σοβαρό θέμα.

Αύριο στις 12.00΄ έχουμε την ακρόαση των φορέων και στις 16.30΄ θα συνεχίσουμε τη συζήτηση επί των άρθρων όπου θα γίνουν και οι δευτερολογίες.

Στο σημείο αυτό γίνεται η γ΄ ανάγνωση του καταλόγου των μελών της Επιτροπής. Παρόντες ήταν οι Βουλευτές κ.κ.

Τέλος και περί ώρα 21:55΄ λύθηκε η συνεδρίαση.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ

ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ